

Xà Quân

Contents

Xà Quân	2
1. Chương 1	2
2. Chương 2	3
3. Chương 3	4
4. Chương 4	5
5. Chương 5	6
6. Chương 6	7
7. Chương 7	8
8. Chương 8	9
9. Chương 9	10
10. Chương 10	11
11. Chương 11	13
12. Chương 12	15
13. Chương 13	17
14. Chương 14	19
15. Chương 15	21
16. Chương 16	22
17. Chương 17	23
18. Chương 18	25
19. Chương 19	26
20. Chương 20	28
21. Chương 21	30
22. Chương 22	31
23. Chương 23	32
24. Chương 24	34
25. Chương 25	36
26. Chương 26	37
27. Chương 27	39
28. Chương 28	39
29. Chương 29	41
30. Chương 30	42
31. Chương 31	44
32. Chương 32	45
33. Chương 33	46
34. Chương 34	50
35. Chương 35	52
36. Chương 36	54
37. Chương 37	54
38. Chương 38	57
39. Chương 39	59
40. Chương 40	60
41. Chương 41	64

42. Chương 42	66
43. Chương 43	67
44. Chương 44	68
45. Chương 45	69
46. Chương 46	72
47. Chương 47	72
48. Chương 48	74
49. Chương 49	75
50. Chương 50	77
51. Chương 51	78
52. Chương 52	80
53. Chương 53	82
54. Chương 54	83
55. Chương 55	85
56. Chương 56	87
57. Chương 57	89
58. Chương 58	90
59. Chương 59	93
60. Chương 60	93
61. Chương 61	94
62. Chương 62	95
63. Chương 63	96
64. Chương 64	98
65. Chương 65	100
66. Chương 66: Phiên Ngoại: Ai Là Công?	100
67. Chương 67: Phiên Ngoại: Kiến Long Tá Giáp	101
68. Chương 68: Phiên Ngoại: Vấn Đề Tạo Hình 1	102
69. Chương 69: Phiên Ngoại: Vấn Đề Tạo Hình 2	102
70. Chương 70: Phiên Ngoại: Lại Là Mộng Xuân	103
71. Chương 71: Phiên Ngoại: Vấn Đề Quần Áo	104
72. Chương 72: Phiên Ngoại: Ouroboros	105
73. Chương 73: Phiên Ngoại: Xà Tinh	106

Xà Quân

Giới thiệu

Editor: Phong Dạ Thể loại: hiện đại văn, huyền huyễn, chuyển thể, nhất thụ nhất công, HE. Xà quân 1A Quân đạo chơi

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/xa-quan>

1. Chương 1

A Quân cảm giác được có một bàn tay đang vuốt ve mặt mình, bàn tay đó ... lạnh ngắt.

A Quân mở mắt ra, phát hiện mình lúc này không phải ở trong huyết động, mà là đang ở bãi cỏ trong rừng. Cỏ xanh mềm mại tản mát ra hơi thở tươi mát, ánh nắng ấm áp tỏa chiếu trên người làm cho A Quân cảm thấy có một cổ khoan khoái dễ chịu nói không nên lời. Trước mắt vẫn là khuôn mặt tuần tú nhìn thấy trước lúc ngất xỉu, bởi vì ở ngoài huyết động nên giờ hẳn có dịp thấy rõ hơn, thật sự là hoàn mỹ đến mức

khiến người ta ganh tị!

Nếu bên cạnh có một người bằng hữu như vậy, Chỉ sợ chính mình cả đời cũng không có lấy một người yêu. A Quân thầm nghĩ.

“Người tỉnh?” Người nọ hướng hần mỉm cười.

“Ừm.....” A Quân liền như vậy ngơ ngác đáp lời, tất nhiên cũng quên mất sợ hãi. Có lẽ, người trước mặt hần ôn nhu làm cho hần không còn cảm giác nguy hiểm.

“Trước hết ăn một chút gì đi?”

Người nọ hướng hần đưa đến một thứ đồ vật, nhìn có vẻ quen quen, hình như là thịt nướng.

“Cám ơn.” A Quân tiếp nhận, hần cũng đói bụng, chính là vừa mới đem thịt nhét vào miệng, trong bụng nổi lên nghi hoặc: “Đây là thịt có phải không?”

“Loài người các ngươi có thói quen ăn chín, ta thấy nhỏ ra có điểm lãng phí, dù sao ta cũng no rồi.” Người nọ mỉm cười như trước.

“Không ——!”

2. Chương 2

“Anh nói, một ngàn năm trước tôi kiếp trước đã cứu anh?” Tò mò tựa hồ là đặc điểm chung của loài người, A Quân cũng sẽ không ngoại lệ.

“Ừm, đúng vậy.” Xà quân tao nhã gật đầu, “Ngay lúc đó tình hình là như thế này..... Khi đó, ta còn là con Tiểu Bạch xà, không có đạo hạnh cũng không có năng lực. cho dù mấy bậc tiền bối đồng loại với ta khuyên ta nên tu luyện thành tiên, chính là ta vẫn không muốn. Đến một ngày nọ, có một người bắt xà xuất hiện trước mặt ta, ta không kịp trốn, bị bắt được. Đúng lúc này, người xuất hiện, khi đó người đại khái mười sáu bảy tuổi, dù sao vẫn là một người trẻ tuổi.....”

“Tôi khuyên hần thả anh?”

“Không phải như thế.” Xà quân lắc đầu, âm thanh nhẹ nhàng mềm mại tiếp tục nói, “Người hình như là muốn hỏi đường, ngay lúc người định hướng đến hần từ kia hỏi, người vô tình bị té, không nghĩ qua là liền thân thủ kéo luôn quần tên đó xuống.”

“.....”

“Tay hấn buông lỏng ra, ta nhân cơ hội đào tẩu. Không nghĩ tới hấn tử kia lại có long dương chi phích, hấn không nói hai lời liền sáng khoái XXOO ngươi, lấy cái này để bồi thường vì ngươi khiến hấn để cho ta chạy thoát.”

“.....”

“Ta biết việc đó cũng không phải là chủ ý của người, nhưng việc người lấy trình tiết của mình ra để cứu ta đó chính là sự thật. Để báo đáp ngươi, ta quyết định tu luyện, không nghĩ tới một ngàn năm sau thật sự có thể gặp lại ngươi.”

“Anh nói như thế tôi có nên cao hứng không.....”

“Ngươi cao hứng sao?” Xà quân lại cười.

3. Chương 3

“Để báo đáp ngươi, ta đã mang ngươi ly khai khỏi nơi nguy hiểm đó [ý chỉ huyết động], ngươi chỉ cần dọc theo con đường này đi thẳng là có thể thuận lợi ra được quốc lộ, ngươi chỉ cần đón một chiếc xe đi qua là có thể về nhà được rồi.”

Đây là lời nói cuối cùng của Xà quân lưu lại, khi A Quân nhìn theo hướng mà Xà quân nói, quay đầu lại bên cạnh đã không còn bóng người.

Dựa theo lời nói của Xà quân, A Quân thuận lợi về đến nhà thì trời cũng đã đầy sao. Đi rồi cơ hồ suốt một ngày, A Quân cũng mệt mỏi rồi, hấn cầm một bộ quần áo đi vào phòng tắm.

Lúc sau, hàng xóm của A Quân đều nghe được một tiếng thét chói tai giống như người ta phát hiện thi thể tại hiện trường hung án.

Không phải hấn, trong bồn tắm không phải là người mà lại một con đại xà.

Đang mở miệng nhìn A Quân, kỳ thật là đang mỉm cười.

4. Chương 4

“Tôi nghe thấy tiếng cậu kêu về sợ hãi lắm, cậu không sao chứ?”

A Quân đem khuôn mặt giống như gặp quỷ nhô ra ngoài cửa, đáp lại vị hàng xóm hảo tâm: “Tôi không sao..... Nguyên lai, phim Nguyễn rửa oán hận thật sự rất đáng sợ.....”

“Nga, thì ra cậu đang xem phim à, không có việc gì thì tốt rồi.” Hàng xóm cũng không có truy cứu thêm gì nữa, chính là A quân nghe được từ vị hàng xóm trí thức này trước khi chia tay lầm bầm trong miệng thốt ra ba chữ: “Đồ dở hơi.” Thanh âm rất nhỏ, bất quá A Quân nghe được, đem dài thanh tịnh, cho nên hẳn nghe được rất rõ ràng.

Cười xã giao đóng cửa lại, vào nhà.

“Anh..... anh..... Tôi vừa rồi suýt bị anh dọa tới mức tim ngừng đập! Anh có làm hay không! Yêu quái quá thật rất giỏi a?! Xà tinh thật sự rất tài ba a!” Chỉ vào Xà quân, A quân tức giận bắt đầu bùng nổ, “Xà tinh là có thể tự tiện xông vào nhà người khác? Anh muốn giết người a? Còn nói tôi kiếp trước có ân với anh, đều là gạt người!”

Nghe đồn chó nhỏ chỉ khi ở nhà mình mới dám lớn tiếng, thì ra con người cũng là như vậy? Xà quân thở dài, vẫn là lấy chất giọng mềm mại đáp lại hắn: “Ta đã nói là ta sẽ báo ân..... Nếu người có thể gõ cửa trước khi vào phòng tắm, ta cũng sẽ có sự chuẩn bị a.....”

“Có người nào đi vào phòng tắm nhà mình mà cũng gõ cửa không!”

“Có.”

“Được rồi, anh, anh là như thế nào tới đây?”

“Giống người thôi, đi đến quốc lộ liền đón xe. Bất quá ta so với người đi trước một chuyến mà thôi.”

Khó trách lúc quay đầu lại đã không thấy người, nguyên lai là như vậy..... A Quân đã hiểu.

“anh làm sao biết được nhà của tôi ở đây?” A Quân tiếp tục truy hỏi đến cùng. Tuy rằng hắn vẫn còn sợ, nhưng cảm giác được cùng lắm là chết, trước khi chết cũng muốn hiểu cho rõ ràng.

“Ta ngay cả kiếp trước của người ta đều biết rõ, nên việc biết người ở đâu có khó khăn gì?”

“Này..... Hình như cũng điểm đạo lý.”

“Người tới nơi này là vì.....”

“Báo ân.” Xà quân trả lời rất kiên quyết, “Ta đêm nay ngủ lại tại nơi này đi?”

“.....” Kỳ thật A Quân nghĩ muốn phản đối, bất quá hắn không có dũng khí cự tuyệt.

Báo ân hay báo đời thế chàng?

5. Chương 5

“Theo truyền thuyết xà là thần bảo hộ, trong nhà xuất hiện xà là điềm may mắn. Chẳng qua tự nhiên xuất hiện một con to như vậy.....” A Quân nghiêng đầu sang chỗ khác ... Nhìn xem sau lưng Xà quân, “Ai.....” Lại thở dài.

Không cam lòng, phẫn nộ, sợ hãi, nhưng lại chẳng thể chống cự, lúc này A Quân đủ loại tâm tình đan xen vào nhau, tạo ra một loại cảm giác vụn vặt khó chịu làm cho người ta không thể nào hình dung được.

“Thật là lớn..... Xem như là tôi đang nằm mơ đi.....” A Quân lẩm bẩm lầu bầu.

“Hắc hắc..... Ông trời a ông cũng không cần khách khí đối đãi tôi tốt như vậy a.....” A Quân nở nụ cười (khổ).

“Khụ khụ.” Xà quân khụ hai tiếng, cũng đứng lên.

“Anh, anh muốn làm gì?” A Quân cảnh giác đứng lên.

“Người buổi sáng rõ ràng còn rất bình tĩnh mà.”

“Buổi sáng anh không có chạy đến nhà tôi dọa tôi sợ a!”

“Xin hỏi, có giường chiếu chăn mền không?”

“Anh không phải vạn năng sao? Biến ra a!”

“Ta là không thể khi không biến ra đồ vật được.”

“Phải không? Tôi đây không còn cách nào khác nha.”

“Ân nhân, ta nói thật cho người biết, ta rất sợ lạnh. Ta cũng không phải là không biết lễ độ mà chôm đồ của người đâu. Nếu không có gì đắp, ta nói không chừng buổi tối sẽ chui vào trong ổ chăn của người đó, chỉ là bất quá khi đó ta sẽ không có thể cam đoan ta là đang trong hình dạng gì.”

“Cái phòng bên cạnh có một cái tủ áo ấm rất dày, anh muốn lấy bao nhiêu thì lấy! Anh buổi tối không được lại gần đây!” A Quân liền chui vào phòng mình khóa trái cửa lại.

Đẩy cái bàn tới.

Lại đẩy thêm cái giá sách nữa.

Đem mọi thứ loạn thất bát tao trong phòng mà chặn cửa lại.

Cuối cùng cũng chắc chắn rồi.

6. Chương 6

Yêu nghiệt tới cửa, đêm dài lắm mộng.

Cho dù cửa đã được chặn lại kĩ càng, A Quân vẫn là không thể làm cho chính mình không để ý tới sinh vật ngoài cửa mà yên tâm đi vào giấc ngủ, hai mắt nhìn theo kim đồng hồ chỉ tới 3 giờ. Cũng vừa lúc đó, chuông báo cháy của chung cư vang lên.

“Không phải chứ? Thật là kì quái?” A Quân cả người bắn lên.

Nghĩ nhiều vô dụng, cả chung cư mọi người đang xôn xao nhốn nháo cả lên rồi, A quân tinh tường nghe được ngoài cửa âm thanh chạy trời chết.

Nguy rồi! Cửa đã bị chặn!

Dùng khí lực mà đem giá sách bàn học đẩy ra, mới phát giác nguyên lai ông trời thật sự là không có mắt.

Khóa cửa đã bị hư.

Thật là ngắn ~~~

Anh à ông trời có mắt đấy ~~~

7. Chương 7

Cánh cửa lâu ngày không tu sửa thiếu bôi trơn, nên giờ bị mắc kẹt.

A Quân cảm giác hàn khí theo lòng bàn chân len đến trái tim, bắt đầu hồi tưởng lại hơn hai mươi năm sống trên cõi đời.

Chết ở chỗ này? Không!

“Cứu mạng a! Cửa mở không được a ——! Cứu mạng a ——!” Hắn đầm đẫm cố hết sức phá cửa.

Nước sôi lửa bỏng ai còn quản được ai? Không ai tới cứu cả, vì thế hắn bắt đầu dùng thân thể phá cửa!

Cửa chẳng qua là lâu năm rồi nên bị khóa cứng mà thôi, cũng không có nghĩa là nó không rắn chắc, cho nên A Quân lại càng không thể phá được nó.

A Quân bắt đầu nhịn không được mắng thiên chửi địa, “Đáng giận! Nếu có thể như tên đại xà kia..... Đúng rồi, xà?”

Gió lạnh thổi qua phía sau lưng A Quân, hắn xoay người, chỉ thấy cửa sổ mở rộng ra, thân ảnh Xà quân phiêu phiêu giống như tiên ngay tại ngoài cửa sổ.

“Lại đây.” Xà quân vươn tay ra.

Phim truyền hình bắt quá cũng chỉ đến thế.

Tiên tử hoặc đại hiệp hoặc siêu nhân ôm người mình cứu bay giữa không trung, cười gió xem trăng coi như là một phần thưởng tinh thần, một phen lãng mạn sau đó vững vàng chạm đất, hai bên đều không có bị gì.

“Xin lỗi.....” A Quân nghĩ nghĩ buổi tối mình bất lịch sự cảm thấy thật có lỗi. Cho dù việc Xà quân xuất hiện làm cho hắn phiền não, nhưng lần này quả thật là y đã cứu mình. Tuy nói là Xà quân báo ân, nhưng

chuyện ngàn năm trước còn ai rảnh mà đi tìm hiểu? “Cám ơn.....” A Quân lại nói.

“Không cần khách khí.” Xà quân nhìn về phía đội phòng cháy chữa cháy đang chạy vào chung cư.

Nguy hiểm rất nhanh liền giải trừ, chẳng qua là có người ở trên hành lang đốt ít đồ vật này nọ, gây ra cháy lớn. Là ai phóng hỏa? Là ai đầu tiên dẫn đường mọi người chạy trốn chết, cũng không có người nào có thể điều tra ra.

8. Chương 8

A Quân kỳ thật là có tên, hần gọi là Tổ Tuấn Hồng.

Phía dưới tiếp tục tiếp tục sử dụng tên A Quân để xưng hô.

A Quân một tay chống cằm, tay kia cầm con chuột dịch tới dịch lui, làm không có mục đích gì nhưng nếu không làm gì thì sẽ không yên lòng.

Một đêm nguy hiểm đã qua đi, hiện tại đang nhớ lại tình cảnh được cứu hôm qua.

Xà Quân một thân tuyết y, giống như phim võ hiệp hai người ôm nhau ở không trung đảo quanh một vòng..... A Quân không tự giác mà sợ run cả người.

“Y như thế nào đi đến thành phố hiện đại vẫn còn mặc cổ trang?” A Quân lấy lý tính nghi vấn ngăn cho mình khỏi hồi tưởng lại cảnh sắc ấy.

“Để y một mình ở trong nhà chắc sẽ không có vấn đề gì.....” Lúc này tâm tình A Quân lại có điểm giống như chủ nhân đang đem con chó mình yêu chiều để ở nhà một mình.

“Nè, cậu đang nghĩ cái gì vậy?”

Bả vai A Quân bị vỗ một cái mạnh.

“A Dũng, có chuyện gì sao?” A Quân quay đầu lại.

“Không có gì, tớ vừa mới tìm được rồi một tiệm cơm đặc biệt, buổi tối chúng ta cùng đi đi!” Cái người nam nhân gọi là A Dũng kia nói. Hần cùng A quân tuổi xấp xỉ nhau, là đồng sự của hần.

“Có cái gì đặc biệt?”

“Này nhé.....” A Dũng cúi người xuống, thần bí nói bên tai A Quân: “Chính là.... đều là xử nữ.”

“Cái gì?”

“Đi không?”

“Một lời đã định.”

9. Chương 9

“Tút..... tut.....” âm thanh trong điện thoại truyền đến tai.

A Quân lúc ấy rất khảng khái đáp ứng bạn hữu, nhưng lại nhất thời quên trong nhà còn có một con sinh vật ngoại tộc. Có lẽ sợ rằng y sẽ gây rối? Không biết vì sao, có lẽ là trực giác nói cho hắn biết, A Quân có điểm bất an.

Âm thanh tut tut của điện thoại vẫn đang truyền đến.

“Đúng rồi, y có biết dùng điện thoại không ta?” A Quân lại sinh nghi hoặc.

“Alo.” Một khắc sau trong điện thoại có giọng nói.

“Anh..... Anh là..... Sao không?” Lúc này, A Quân mới phát hiện mình thế nhưng vẫn không biết cái kia xà nên xưng hô như thế nào.

“Là ta.” Không quan tâm, Xà quân bên kia vẫn khảng định trả lời.

“Hôm nay buổi tối tôi không về nhà ăn cơm.”

“Ân, người yên tâm đi.” Xà quân trả lời tựa hồ là y đã sớm biết A Quân sẽ nói gì, “Ta hiểu được một con người nên làm cái gì.”

“Đúng rồi, anh ở trong núi tu luyện một ngàn năm, sao lại biết tiếp chuyện điện thoại?”

“Ai nói cho ngươi là từ trước tới nay ta đều sống trong núi?”

“Cái này.....”

“Trước khi hoàn toàn biến thành người, ta vẫn đều ở trong thành phố dưới dạng con rắn nhỏ làm súng vật cho người khác. Đã qua tay nhiều chủ nhân khác nhau. Từ nhà trọ cho đến biệt thự cao cấp ta đều đã ở qua.....”

“.....”

“Làm sao vậy?”

“Không, không có việc gì.”

10. Chương 10

Cho dù là đã được giới thiệu về “ẩm thực lừa thế” (*), nhà ăn kia cũng tính toán cẩn thận lắm, mặt tiền của cửa hàng không thể nào thấy được. Ông chủ kia cũng là một con người cẩn thận, mới đầu ông ta sống chết không chịu nhận có chuyện đó, sau đó A Dũng dùng ám hiệu mấy lần, ông ta mới đem bọn họ đưa tới một căn phòng riêng.

Ông chủ lần nữa cường điệu “Bọn họ là chỉ làm khi nào hứng thú thôi.” Bất quá đối với A Quân xem ra cái đó với phạm tội cường gian thực ra về mặt pháp luật cũng không khác nhau mấy. Ông chủ cũng tốt với khách lắm lại còn cùng bọn họ nói chuyện trên trời dưới đất dài dòng một hồi, trước khi rời đi ông ta còn bỏ lại một câu “Lần này tương đối đặc biệt nha.”

Tương đối đặc biệt? Có ý gì?

A Quân bọn họ đang nghi hoặc thì đồ ăn được bưng lên.

“Là anh!” A Quân nhất thời kêu ra tiếng.

Cái kia, đúng là cái tên A Quân vừa mới quen —— Xà quân.

Y, đoạn trang nằm ngửa trên cái bàn gỗ chạm trổ khắc hoa tinh xảo. Một thân hán phục màu xanh nhạt, nửa kín nửa hở, không tạo sự thô tục, cũng không quá cứng nhắc, ẩn ẩn hiện hiện kết hợp rất tuyệt, tạo nên hương vị dục vọng có muốn cự cũng không được.

Da thịt trắng nõn, trong lòng ngực đang được hé ra là món rau củ chế biến tinh xảo cùng cá còn đang sống đầy hương vị, nhiệt độ cơ thể của xà vốn lạnh lẽo, chính xác là rất thích hợp để bày cá trên đó.

“Đây là nam sao?” A Dững nghi ngờ.

A Quân không có lên tiếng, chính là mười ngón tay yên lặng nắm thành quyền.

“Cậu quen y?” A Dững lại hỏi.

“Không phải là như vậy.....” Thanh âm A Quân nghẹn thắt trong yết hầu.

“Cậu nói cái gì?” A Dững nghe không rõ lắm

“Không phải là như vậy.....” Thanh âm vẫn còn đang nằm trong cổ họng.

“Cái gì?”

A quân đột nhiên đập bàn nhảy lên: “Không phải là như vậy!”

Ôm lấy quần áo của Xà, thu hết khí lực bùng nổ: “Hán phục không phải để người sử dụng như vậy! Xử nữ cái gì rõ ràng là dâm đảng hơn nữa chỉ có mấy tên biến thái người Nhật mới nghĩ ra cái đó! Phải là kimono mới đúng! Người hiểu không?”

“Không nghĩ tới người dù không ở nhà cũng có thể la ó đến như vậy.” Xà quân cầm lấy tay hắn.

(*) ẩm thực hỏa thể: (ăn uống trên cơ thể người)

Nó có tên là Nyotaimori hay còn gọi là “ẩm thực hỏa thể”. Cách ăn uống này đã từng bị tẩy chay do ảnh hưởng đến thân thể và danh dự của người phụ nữ. Nhưng hiện giờ có lẽ đó lại là nghề kiếm tiền...

Dần trở thành khuynh hướng ăn uống sexy trên thể giới

Ăn món ăn trên người một phụ nữ nude hoàn toàn có thể không ảnh hưởng gì đến hương vị cũng như chất lượng món ăn, nhưng hiện nay cách ăn này đang trở thành cơn sốt trên toàn thế giới, nhất là đối với những người nổi tiếng.

Còn nhiều điều khác được coi là bắt buộc trong Nyotaimori như sự yêu cầu Geisha hành nghề này phải là một người còn trinh tiết để khỏi ảnh hưởng đến hương vị món ăn theo quan niệm truyền thống.

Cách bày món ăn còn được dựa vào quan niệm của người đầu bếp, chẳng hạn món Mekajiki (cá kình) sẽ được bày trên bụng vì có ích cho tiêu hóa, món Ikura (trứng cá hồi) sẽ được đặt lên phía gần tim, món Agano (cá chình) thì lại được để lên âm hộ vì được coi là có khả năng tăng cường sinh lý.v.v... Trong các bữa ăn như thế, thực khách không được phép sử dụng tay trần mà phải dùng đũa.

Vào những năm 90 của thế kỷ trước, hình thức “ẩm thực lỏa thể” này bị các nước phương Tây phản ứng dữ dội bởi họ cho rằng, làm như thế là sỉ nhục người phụ nữ. Trung Quốc đã ra lệnh cấm hoàn toàn loại hình dịch vụ này.

Tuy nhiên, người Nhật lại khẳng định đây là nét văn hóa độc đáo của Nhật Bản cùng với Kimono, Sumo và cháo mớ muối.

11. Chương 11

Ông chủ tiến vào bồi cười nói: “Chúng ta chỉ là người làm buôn bán thôi a.”

Hai người một xà cứ như vậy ăn xong bữa tối vô cùng đứng đắn.

Tính tiền, chính là A Quân bỏ tiền bao.

“Đáng lẽ tôi đã được hưởng thụ xử nữ rồi cứ nhiên lại bị người đập bể hết.....” Đi ngang qua quầy bán nước tự động, A quân xoa bóp lon bìa, thở dài, hưng hăng uống một cái rồi hạ xuống, “Vốn hẵn là rất thú vị đích.....”

“Chẳng lẽ người còn muốn dùng chiếc đũa gấp gấp đồ ăn trên người ta?” Xà quân hỏi lại.

“Tôi không phải ý tứ này!”

“Ta biết, chỉ là đùa người thôi mà.”

“.....”

Im lặng,

“Vì cái gì anh lại nghĩ đến làm chuyện đó?” Cuối cùng vẫn là A Quân phá tan trầm mặc trước, cho dù hẵn

vẫn đang buồn bực.

Xà quân cười cười, lấy lon bia trong tay A Quân. Chưa hỏi qua ý kiến, đã kề miệng lên uống.

A Quân: “Uy, anh.....”

Xà quân nói: “Ta gặp lại chủ nhân trước kia của ta, chính là nàng đề nghị.”

“Cái gì?”

“Nói đúng hơn, chính là do ta tự chọn. Ta cùng nàng nói ra ngọn nguồn, nàng nói: ” báo ân? Theo như truyền thống chính là lấy thân báo đáp, cùng hấn kết hôn sinh con? Nếu không thì hy sinh mình trở thành thức ăn cho hấn? Hoặc là, muốn làm chút vui đùa lãng mạn đặc biệt? Giống như là...xử nữ? ”

“Nàng chính là người chủ trước anh từng nhắc đến phải không?”

“Đúng vậy.”

“Tôi cảm thấy được nàng đang đùa giỡn anh.....”

“Ta nghĩ qua, ta cảm thấy được chúng ta đều là nam, chuyện sinh con nhỏ chỉ sợ là làm không được, nếu trở thành thức ăn của người, cái đó không có gì vui cả, lấy thân báo đáp cũng không tồi, không nghĩ tới vừa vặn người cũng có ý định đi ném thử xử nữ, vì thế ta tìm tới ông chủ kia..... Thế giới thật sự là nhỏ a, có đúng không?”

“Tôi cảm thấy được hóa ra người bị đùa giỡn chính là tôi.....”

“Không cần nói như vậy..... Ta có tự hỏi qua, kỳ thật ta có thể cho người cả thế giới, cho người một ngàn mấy trăm vạn chẳng hạn, hoặc là đáp ứng mọi nguyện vọng của người, người muốn mỹ nữ ta cấp cho người mỹ nữ, người muốn cái gì ta cấp cái đó, coi như là báo đáp lại ân tình của người.”

“Khoan đã! Vì cái gì anh không làm như vậy?”

“Tuấn Hồng.” Kia khuôn mặt ôn nhu mà nghiêm túc nhìn hấn, “Sống hơn một ngàn năm, ta ăn người so với người ăn cơm còn nhiều hơn. Nhân tính như thế nào, ta so với người rõ ràng hơn. Ta cứ như vậy mà tùy tiện đáp ứng người cho người không làm mà hưởng, rốt cuộc là báo ân hay là hại người?”

Xà quân ngữ khí giống như trưởng bối, có thể nói chính là tận tình khuyên bảo, dụng tâm lương khổ.

12. Chương 12

Đau khổ quá một ngàn mấy trăm vạn ở bên cạnh mà không thể cầm được so với cưới vợ về nhà không thể đụng vào có gì khác nhau đâu..... Còn không bằng mua con búp bê tình thú, xà tinh, có quỳ mới thèm.....” A Quân mặt hướng màn hình làm việc tay click click chuột, oán niệm lâm bầm.

“Cậu lại suy nghĩ cái gì?” Bả vai A Quân một lần nữa bị vỗ, lại là A Dũng, “Tuấn Hồng, tớ có chuyện muốn nói với cậu. Về chuyện tối hôm qua.....”

“Thật là có lỗi, thật là có lỗi.” A Quân bật người hai tay nắm lại thành quyền giải thích, “Ngày hôm qua đều do người bà con xa kia của tớ.....”

“Không sao đâu.” A Dũng nói.

“Y là con trai của em của mợ của ba tớ, tớ cũng không biết trong đầu y đang nghĩ cái gì. Tối hôm qua lại làm chuyện đó.....”

“Thật sự không sao mà.” A Dũng biểu hiện đại lượng vẫn là câu nói đó.

“Cậu thật tốt.”

“Kỳ thật tớ muốn nói cũng là chuyện về y, không biết có nên mở miệng nói cho cậu hay không.....” A Dũng muốn nói lại thôi.

“Nói thẳng đi.”

“Làm huynh đệ nhiều năm như vậy, tớ hẳn là nên thành thật nói cho cậu biết. Tớ cảm thấy được tớ..... thích nam nhân.....”

“Cái gì!” A Quân nhất thời nhảy lên kêu to ra tiếng.

“Bình tĩnh!” A Dũng chạy nhanh bịt miệng hắn lại, đưa nước trà cho hắn uống.

“Ngô..... Không, tớ không thích hợp với cậu.....” A Quân đầu óc nhất thời một mảnh hỗn độn, nhưng lại không tự giác bắt đầu xin lỗi: “Tớ..... Tớ không thích hợp với cậu đâu.....”

“Tớ biết, người ta cảm thấy hứng thú chính là y kia.” A Dũng biết hắn hiểu lầm, nhanh nhỏ giọng làm sáng tỏ.

“Hô, thế mà tớ cứ sợ.....” A Quân vỗ vỗ ngực, vẫn còn đang giật mình, bắt quá cũng nhẹ nhàng thả ra.

“Cậu có muốn ngồi xuống?”

“Không, đứng là tốt rồi.”

“Là như vậy..... lúc trước cảm thấy được tớ thích nam nhân.” A Dũng nói.

Trước đây cậu ta rất tốt với mình không lẽ là bởi vì cậu ta..... A Quân trầm nghĩ.

“Chính là sau này dần dần lớn lên tớ lại tựa hồ cảm thấy được tớ có thể thích nữ nhân.....” A Dũng nói tiếp.

“Vì thế?”

“Tớ vốn có ý định thế này, muốn nhanh chóng tìm bạn gái kết hôn sinh con kết thúc tâm tư này (chính là thích nam nhân), nhưng mà sau khi tớ nhìn thấy y..... Tớ hôm qua liền khôi phục lại cảm giác như trước không sao ngủ được!?”

“Tớ cũng khó ngủ.....” A Quân nhin không được nhỏ giọng nói thầm, “Một ngàn mấy trăm vạn của tôi ời.....”

“Cậu nói cái gì?”

“Không, không có gì. Vì thế cậu muốn theo đuổi y?”

“Không, không phải.” A Dũng khoát tay, có điểm ngượng ngùng gãi đầu, “Tớ suy nghĩ rất lâu, tớ rất cục biết tớ chân chính thiên về cái gì, tớ không nên lừa gạt chính mình, gạt người nhà tớ, lừa gạt một cô gái vô tội nào đó. Có lẽ tớ nên cảm tạ y, dù sao cũng là y làm cho tớ nhận thức được mình chân chính như thế nào, tớ phát giác, tớ..... thích y.”

“Nói như vậy cậu vẫn là muốn theo đuổi y.....”

“Không, tớ không phải. Tớ chỉ bắt quá cảm thấy được, cậu là người thân của y lại là bạn hữu tốt nhất của tớ, tớ hẳn là phải nên thẳng thắn với cậu thôi. Không có việc gì, thật sự không có việc gì cả đâu.”

“Nga, tớ đã biết, không có việc gì thì tốt rồi, tớ đi ra ngoài trước.”

“Ân.”

“Đúng rồi, A Dũng.” Lương tâm A Quân trỗi dậy quay đầu lại, nghiêm mặt nói: “Tớ khuyên cậu không nên cùng y quan hệ, đây là vì tốt cho cậu.”

“Tớ biết đến, yên tâm.”

A quân xem biểu tình của A Dũng cũng biết hần căn bản là không biết gì cả.

Bất quá cũng coi như tạm xong, hần bắt đầu tự hỏi vấn đề khác: nếu xà quân biết tâm ý của A Dũng sẽ suy nghĩ như thế nào?

(*) Búp bê tình thú (Inflatable doll): một đồ chơi tình dục người lớn mô phỏng, thay vì một người thực sự để đáp ứng nhu cầu sinh lí. Có thể được chia thành búp bê nam và nữ, thường được bán trong các cửa hàng lớn. Không giống như búp bê của trẻ em, các con búp bê đồ chơi này, bắt chước cấu trúc cơ thể con người được làm bằng silica gel hoặc nhựa, tăng khối lượng gần bằng kích thước của một người, tương đối mềm, linh hoạt, xả khí có thể được tái sử dụng sau khi làm sạch.

13. Chương 13

“Cái kia xà đâu rồi? Quên đi.”

Buổi tối về đến nhà, không thấy Xà quân.

Không có gì làm, A Quân liền nằm ngả ra trên giường, “Ai~~..... Vô kinh vô hiểm (không có sự gì xảy ra), lại qua một ngày. Đêm nay nên ăn cái gì ta.....” Lẩm bầm lẩm bầm.

“Người tìm ta?” Thanh âm từ gầm giường truyền đến.

“Anh dưới gầm giường?” A Quân có điểm giật mình.

“Àn.”

“Anh ở giường tôi để làm gì?”

“Có con chuột!” Thanh âm dưới giường tựa hồ đặc biệt hưng phấn. Hiển nhiên, Xà quân cũng không có ý định trả lời vấn đề của hần.

“Cái gì?”

“Ta cần được rồi, muốn nhìn không?”

“Không cần! Anh giữ lại để mình ăn là được rồi.”

Không có hồi âm, phòng lại trở nên im lặng, một loại trạng thái quỷ dị không tiếng động.

Trong chương trình thể giới động vật con mãng xà cắn nuốt con mồi, cảnh tượng đó chính là đang diễn ra ở dưới gầm giường, A Quân không khỏi rung mình một cái.

Một lát sau, dưới giường lại truyền đến âm thanh “Xột..... Xoạt.....” âm thanh của một vật đang cọ xát với sàn nhà.

“Anh lại làm gì?” A Quân nhin không được lại hỏi.

“Thứ này.....”

Một con rắn, đầu đẩy một cái thùng đựng đồ, từ gầm giường chui ra.

Xà toàn thân đều là một màu trắng ôn hòa, cũng không có vẻ dữ tợn, nhìn qua ngược lại còn có khi làm cho người ta thấy thích thú, điều kiện tiên quyết là người nọ không sợ xà. Thể tích của nó so với lúc A Quân ở trong phòng tắm chứng kiến, đã nhỏ hơn rất nhiều, hẳn là xà quân cố ý đem thân thể rút nhỏ lại.

“Ta phát hiện thứ này.” Sau khi bò từ dưới giường ra Xà quân khôi phục lại hình dáng con người, y nửa nằm trên sàn nhà, trên người vẫn là bộ y phục màu trắng thời nhà Hán.

Hắn đẩy ra cái thùng trong suốt, bên trong là AV, rõ ràng.

Xà quân vỗ vỗ cái thùng, nghi ngờ nói: “Người như thế nào lại giấu mấy vật thể này?”

“Trong phòng nam nhân có mấy thứ này không phải là chuyện bình thường sao?” A quân nghĩ nghĩ, lại bổ sung thêm: “Nam nhân mà không xem thứ này mới là không bình thường thì có.”

“Phải không?” Xà quân nửa tin nửa ngờ, mở thùng ra bắt đầu lật tới lật lui bên trong tìm gì đó.

“Uy, muốn xem thử không, tôi với anh ngồi xem?” A Quân nói.

“Cũng được.”

14. Chương 14

“Đúng rồi, vì sao người toàn thích mấy cái của Nhật Bản?” Xà quân còn đang chọn trong thùng.

“Bởi vì đẹp a, thanh âm kêu cũng rất êm tai.”

“Thật sao?”

“Đúng thế. Anh trở thành người rồi cũng nên hưởng thụ cảm giác đó đi?” A Quân vốn hay nói giỡn.

Bất quá hắn lập tức liến vì lời nói của mình mà hối hận, bởi vì Xà quân nhìn hắn bằng ánh mắt nghiêm túc đến đáng sợ, “Quan trọng như vậy sao? Lẽ nào người nghĩ ta nên lần đầu tiên làm trên người người?”

“Không! Mà anh rốt cuộc muốn xem cái nào?” A Quân theo bản năng lui ra phía sau hai bước.

“Có lựa chọn nào khác không?” ánh mắt Xà quân hướng tới cái thùng.

“Ờ..... Anh muốn xem loại gì? Chẳng lẽ là hai người..... Àu Mĩ sao?” A Quân vốn định nói hai nam nhân, nhưng sợ Xà quân lại nghĩ đến cái khác, liền cứng nhắc mà đem hai chữ “nam nhân” nuốt vào bụng.

Xà quân lắc đầu: “Còn cái nào đặc biệt hơn không?”

“Hay là chọn theo motif đi?” A Quân suy nghĩ.

“Ví dụ?”

“Vợ chồng?”

“Không.”

“Thầy giáo và học sinh?”

“Không.”

“Họ hàng thông dân?”

“Ta không thích loạn luân.”

“Giam cầm nô lệ?”

“Không.”

“Trói buộc?”

“Không.”

“Luân X?”

“Không.”

“Chẳng lẽ..... Phụ nữ mang thai? Như vậy biến thái lắm?”

“Người như thế nào lại có mấy thứ như thế?”

“Vậy anh rốt cuộc muốn cái gì?”

“.....”

“Nói a.”

“Xà với nhau.” Xà quân biểu tình nghiêm túc.

“Gì chứ!”

Xem AV cũng phải xem đồng loại.....

A Quân: “Không bằng chúng ta vẫn là nên xem thế giới động vật đi?”

15. Chương 15

Làm người xem người, làm xà xem xà, xem xà giao phối có thể nói là lựa chọn hoàn hảo nhất trọn vẹn đôi đường.

Chẳng qua A Quân không có chứa loại đó.[Nếu có chứa loại đó anh hẳn phải là siêu cấp biến thái =)]

Kia âm thanh nữ nhân, rên suyễn liên tục.

Kia trong màn hình, khí thế ngất trời.

Kia A Quân, cũng thấy dục hỏa đốt người.

Liếc mắt nhìn sang Xà quân bên cạnh, chỉ thấy y vẫn đang bình tĩnh lạnh nhạt.

A Quân cảm thấy được có điểm ngưng ngừng, hẳn bắt đầu nghĩ tới vấn đề khác, tỷ như nhớ tới thằng bạn của hắn.

“Đúng rồi, hôm nay có chút việc, ta cứ tự hỏi mãi, ta nghĩ ta hẳn là nên nói với người.” A Quân bắt đầu trêu chọc Xà mỗ (*).

“Nói đi.”

“Người bạn ngày hôm qua cùng tôi đi ăn cơm kia..... gọi là A Dũng, đây là chuyện về hắn.”

“Có chuyện gì?”

“Hắn nói hắn thích anh.”

“Thật sao?” Xà quân phản ứng bình tĩnh.

“Tôi nghĩ rằng hắn cũng là một người tốt, cũng là bạn tốt nhất của tôi, cho dù hắn là GAY đi chăng nữa.”

“Ta đã biết.” Xà quân nói.

“Nhưng là.....”

“Ta cũng không kỳ thị đồng tính luyện ái.”

“Nga, Thế sao? Vậy là tốt rồi.”

Tĩnh lặng, tẻ ngắt, phi thường xấu hổ.

16. Chương 16

A Quân cảm thấy được mình không thể đem tinh thần tập trung vào TV được.

“Kỳ thật..... Khi xem loại film này anh có cảm giác gì không?” Hấn cẩn cẩn dật dật dò xét sinh vật bên cạnh.

“Thực ra người là muốn biết ta xem cái loại này có khoái cảm hay không chứ gì?”

“Phải” nếu đã bị đoán trúng tim đen, A Quân cũng khẳng khái thừa nhận.

Xà quân hướng hấn cười cười: “Ta cũng có cảm giác, bất quá sẽ không giống người như vậy biểu hiện ra ngoài mà thôi. Nữ nhân này vốn là không tồi.”

“Thật sao?” A Quân bỗng nhiên có cảm giác kinh hỉ trong lòng.

“Ta đói bụng.” Kia trên mặt vẫn tươi cười như trước ôn nhu thân thiện.

“Anh, anh lại muốn làm gì?” A Quân theo bản năng thối lui đến góc tường.

Xem AV mà đói bụng.....

Tựa hồ, nguy cơ lớn hơn nữa.

“Đói bụng? Tôi đi nấu mì!”

A Quân hướng nhà bếp mà chạy.

Người này rất ít xuống bếp, vì sinh tồn, người ta trở nên hiền thực đi. =))

“Mì ăn liền thêm chút trứng viên chiên, có được không?” A Quân lấy tốc độ nhanh nhất mang thức ăn đưa đến xà mỏ trước mặt.

Xà quân nhìn thấy bát, biểu tình giống như ghét bỏ, hoặc nói hay hơn là có điểm khó xử.

“Trong nhà chỉ còn cái này có thể ăn thôi..... Thật đó.” A Quân giải thích, kỳ thật hẳn là ám chỉ: ta không phải là thức ăn.

Đó gọi là không bột đổ gột nên hồ, thức ăn dự trữ vốn chỉ có mì ăn liền cùng trứng viên chiên, sản phẩm tạo thành tất nhiên cũng chỉ là mì ăn liền bỏ thêm trứng vào.

Xà quân vẫn là nhìn cái bát.

“Nếu anh ghét bỏ thì cứ nói..... Chúng ta có thể đi ra ngoài ăn.....” A Quân nói tiếp, kỳ thật hẳn tiếp tục ám chỉ: Thức ăn ở nơi khác có rất nhiều, không cần cứ phải nhất thiết chọn trong nhà.....

“Không, ta không sao..... Như vậy là được rồi.”

Xà quân lễ phép cười cười, tươi cười có điểm miễn cưỡng.

A Quân không rõ xà mỗ kia vì cái gì lại có biểu tình như vậy.

Bất quá rất nhanh sau đó hẳn đã hiểu được.

Lý do suốt đời khó quên.

Xà kia, bị mắc nghẹn!

(*) Mỗ: đại tự danh xưng, trong film hay truyện cũng hay nghe người ta tự xưng mình như “Phạm mỗ đây...” đại loại thế... ta không biết giải thích thêm thế nào nữa cả (__ __lll)

17. Chương 17

“Nhỏ ra! Khạc ra đi a!” A Quân dùng hết sức vỗ vỗ lưng xà mỗ.”Chịu đựng! Không được trở về nguyên hình a! Khạc ra đi! Nhỏ ra thì tốt rồi!”

Nhỏ ra, chính là kia viên trứng chiên kia, tròn vẹn như cũ, không có nhai miếng nào.

“Anh đang làm cái gì a! Sao không nhai mà lại nuốt! Khiến cho bị nghẹn đến như thế!” Nếu biến trở về nguyên hình thì thật là đáng sợ..... A quân âm thầm nghĩ ngợi.

“Khụ khụ, người nên biết rằng ta từ trước tới nay ăn cái gì cũng đều là nuốt cả.....”

“Tôi biết.”

“Chẳng qua sau khi biến thành người cơ thể cấu tạo cũng khác trước, hoàn thiện hơn.....” Xà quân thấp giọng giải thích.

“Anh không phải lúc trước cũng có răng sao?”

“Răng của xà không phải dùng để nhai thức ăn.....” Xà mỗ trả lời một cách đầy khoa học.

Chỉ là, lúc đó ở sơn động cả cơ thể người cũng có thể nhỏ ra, như thế nào hiện tại lại bị nghẹn đến vậy? Đối với nghi hoặc đang tồn tại, A Quân nghĩ rằng không nên hỏi cái này thì hơn.

Hắn rất nhanh lại hỏi sang vấn đề khác: “Ngày hôm qua anh không phải cùng chúng ta ăn cơm cũng không có vấn đề gì sao?”

“Phải”

“Vậy giờ sao anh lại ...?”

“Cơm với cá cũng dễ nuốt, còn có thêm chút canh nữa.”

“.....”

“Làm sao vậy?”

“.....”

“Uy?”

“Anh có làm hay không.....”

“Ta cũng không muốn điều đó.”

“Đủ rồi, ít giả vờ bộ dáng hiền lành ngây thơ đi..... Ăn cơm anh làm giống như uống thuốc vậy là có ý tứ gì!” Hiễn nhiên, A Quân lại bạo phát, “Khiến cho tôi lúc này muốn dạy cho anh phải làm thế nào để mà nhai thức ăn!”

Thật muốn trông thấy anh xà đạo mạo trang nghiêm bị mắc nghẹn sẽ như thế nào =)) bất quá lí do cũng quả thật chính đáng đi =))

Ta nghĩ đây là nữ vương thụ ;))

18. Chương 18

Tôi phải dạy cho anh biết cách nhai nuốt!”

“Người, người tính dạy ta như thế nào?”

“Hắc hắc..... Còn phải hỏi? Đương nhiên là —— miệng đối miệng rồi! Aha ha ha ha!”

“Hả! Người là cầm thú sao!”

“Hắc hắc, thế anh là người sao! Đến đây đi! Bảo bối!”

.....

“Cái loạn thất bát tao gì đó a a a a!”

Trước mắt, cầm thú A muốn xâm phạm xà đã bị tiếng hét của A Quân đập nát.

Sao lại thế này! Tại sao có thể như vậy?

A Quân tát vào mặt mình hai cái, cố gắng bảo chính mình mau chóng tỉnh táo lại.

Hiện tại hắn đang ngồi trên phương tiện giao thông công cộng, thì ra là vừa rồi ngồi ngủ gật, ngủ thiếp đi a.

Như thế nào lại có trường hợp khủng bố như vậy..... A Quân cảm thấy kinh sợ.

Hoàn hảo, chỉ là giấc mơ thôi..... A Quân lại cảm thấy vui mừng.

Việc dạy dỗ Xà Quân ngàn năm biết nhai, chuyện đó đương nhiên không phải là giống như giấc mơ đấy. Từ hôm đó tới nay cũng đã hơn nửa tháng, mỗi khi nhớ tới, A Quân đều có cảm giác đạt được chút ít thành tựu.

Cũng như người ta thường nói: mạnh mẽ, cũng tất có chỗ yếu ớt, thông minh bác học, cũng tất có một mặt không biết, một người vô dụng nhỏ bé có lẽ sẽ ở một hoàn cảnh nào đó đặc biệt mà phát huy được tác dụng của mình. Nhìn thấy xà kia sống ngàn năm tự xưng ăn thịt người so với ăn cơm còn nhiều hơn mà có thể thật sự nghe theo lời mình giảng dạy, A Quân bất giác có điểm phiêu nhiên.(bồng bênh =)))

Việc nào cũng thế lâu dần cũng tạo thành thói quen, chính như trước khi kết hôn phải chụp ảnh. Tuy rằng mới đầu A Quân cũng không nguyện ý cho Xà quân ở lại nhà mình, chính là ở chung lâu, cũng đã thành quen thuộc.

Dường như mấy con chuột trong nhà đều biến mất vô tung, lại nghe đâu con mèo bà dì lâu trên nuôi đã lâu, giờ cũng không thấy, A Quân không muốn suy nghĩ nguyên nhân, bất quá chuột không còn nữa thật sự cũng là một chuyện tốt.

Phong cảnh ngoài cửa sổ xe có điểm xa lạ, như thế nào cũng không giống con đường bình thường A Quân hay về nhà.

“A nguy rồi! Ngủ quên!”

“Các vị hành khách, tiếp theo trạm là tổng trạm XXYY, thỉnh các hành khách xem lại đồ đạc vật dụng để xuống xe, cảm ơn mọi người đã đi xe của chúng tôi.....”

Đó là loa phát thanh của xe.

19. Chương 19

“Mùa thu nửa lạnh nửa ấm, thanh tĩnh ở bên người, yên lặng nhìn lưu quang bay múa.....”

Di động vang lên, hiện lên là từ nhà gọi tới, có trời mới biết tiếng chuông di động đã bị đổi từ lúc nào.

A Quân ấn nút nghe: “Alo, là Xà hả?”

Xà, là A quân đối xà mỡ xưng hô, hẳn không biết Xà quân tên gì, Xà quân cũng không chủ động nói cho hẳn biết. Trong nhà không có sinh vật nào khác, không cần nghĩ cũng biết đầu dây điện thoại là ai.

“Đúng vậy, là ta.”

“Có chuyện gì sao? Tôi gần thầu nhà rồi.”

“Chuyện ta muốn nói khá quan trọng, không biết người sẽ nghĩ như thế nào?”

“Vì cái gì trực giác nói cho tôi biết không phải chuyện tốt.....” A Quân nhỏ giọng nói thầm.

“Người nói cái gì? Tiếng ồn quá lớn, ta nghe không rõ lắm.”

“Không có gì, anh nói đi.”

“Ta hôm nay lại đụng phải ta nữ chủ nhân trước kia, nàng muốn tới chỗ ta ở xem một tí.....”

“Vì thế anh liền đem nàng mang về nhà!”

“Đúng vậy.”

Đáng giận! Tên kia thế mà lại dễ dàng đồng ý như vậy! A Quân thầm nghĩ. Không, không đúng, nếu mục đích của y là tìm thức ăn..... A Quân lại nghĩ tới cái khác. Thế thì ta phải mau ngăn lại! “Uy! Anh không phải nghĩ mời cô ấy tới nhà để mà ăn đó chứ?”

“Không, đương nhiên sẽ không. Bất quá ta nghĩ nên kể về người cho nàng, không nghĩ tới người kia cũng là người quen của người.”

“Ai?”

“Thiên kim của Lệnh thọ đường.”

“Cái gì!”

“Lệnh muội.” Thanh âm mềm nhẹ kia lập lại ý tứ một lần nữa.

“.....”

“Ta cũng không nghĩ tới thế giới này lại nhỏ như vậy.....”

“Lái xe! Dừng xe! Tôi phải xuống xe!” Đã không còn nghe thấy trong di động nói gì nữa, A Quân hướng tới đầu xe kêu lên.

“Dừng cái đầu cậu ấy! Đã qua trạm lâu rồi! Cậu nghe điện thoại xong bị cái gì thế!” Đây là lái xe quay đầu lại rồi.

20. Chương 20

Muội muội của A Quân tất nhiên cũng có tên, nàng kêu là “Hán Phong”.

Hán Phong rất thích xà, bởi vì Tuấn Hồng sợ, cho nên không có nuôi.

Hán Phong thích chó, bởi vì Tuấn Hồng sợ, cho nên cũng không có nuôi.

Bởi vì làm người thân với Tuấn Hồng, sống chung với nhau, nàng ngay cả giun để sâu bọ gà chuột lẫn thỏ con đều không có nuôi.

[20Sau này ra ở riêng, nàng liền nuôi con Đức Mục Dương khuyến (chó săn).

Bởi vì có con chó này, người anh đó liền không dám tới chỗ nàng ở để thăm nàng.

Cũng là bởi vì con chó kia, anh nàng căn bản là không biết nàng đã từng nuôi Xà quân.

“Có thể để cho tôi nhìn nguyên hình của anh được không? Tôi không cần anh thu nhỏ lại hãy để nguyên hình đi.” Là Hán Phong chủ động yêu cầu.

“Như vậy có ổn không?” Xà quân có điểm khó xử, “Hứa Tiên thích Bạch nương tử, nhưng nếu hấn phải thật sự đối với một con rắn, hấn cũng sẽ không vui.”

“Tôi biết.”

“Rất nhiều người chỉ là Diệp Công thích rỗng (*). Điều này làm cho ta nhớ lại một chuyện, tựa như chủ nhân trước kia nữa của ta, hấn cùng tình nhân ở biệt thự chơi SM lại còn chủ động yêu cầu tình nhân bảo nàng ta đem xà nhét vào hậu đình của hấn. Càng làm cho người ta không nói được lời nào chính là hấn cảm thấy được ta không đủ thô, ta cũng không còn cách nào khác, đành phải hiện chân chính hiện nguyên hình cho bọn hấn xem, kết quả nhất thời hù chết cả hai người họ.”

“Ha ha.....”

“Không cần cười, ta là nói sự thật.” Xà quân buông lỏng tay, “Còn nữa, nếu anh người nhìn thấy cũng sẽ không thích đâu.”

“Đừng cho anh ta nhìn thấy là được mà.” Hán Phong vẫn kiên trì.

“Người cứ khẳng khẳng như thế ta cũng đành chấp nhận.”

Xà quân không lay chuyển được nàng, đành trước mặt cô gái trẻ lộ ra nguyên hình.

Một con mãng xà to lớn hơn cả con người màu trắng, vẩy trên thân dưới ánh đèn lóe bạc quang. Bề ngoài cũng không tính dữ tợn, nhưng chỉ tính tới thể tích cũng đủ khiến cho người ta sợ hãi.

Xà quân nhìn Hán Phong đang kinh ngạc há to miệng.

Y chú ý tới con mắt của Hán Phong đang mở to.

“Trời ạ!” Nàng hét lên một cái.

“Thật là to lớn a!” Xem ra nàng không phải là sợ hãi, mà là hưng phấn.

“Thật đáng yêu! Đưa đầu lại đây cho tôi sờ sờ tí.” Nàng giống như đang kêu một con chó nhỏ.

“Thật thích thú nha nga..... cảm giác thật là tốt.” Nàng sờ say mê.

Xà quân vẫn ngoan ngoãn mà đem đầu đến trước mặt nàng, lúc này y xem như bị thuyết phục rồi.

“Hán Phong đang sờ gì y a! Hai người các người khóa cửa phòng ở bên trong làm loạn cái gì không muốn để cho người ngoài biết sao!” Cửa bị đá văng, A Quân xuất hiện ở ngoài cửa, nổi giận đùng đùng, rất có phong thái khởi binh hỏi tội.

Ngay sau đó, một tiếng kêu sợ hãi kéo dài lại một lần nữa rung động toàn bộ hàng xóm của A Quân.

“A ——!”

Hán Phong: “Tôi khóa cửa lại chính là sợ hấn vô tình mở ra bị anh hù dọa.....”

Bạch xà nghiêm túc gật đầu.

(*) Diệp Công thích rồng (Diệp Công Hiếu Long): chỉ ra vẻ yêu thích bên ngoài (còn thực chất bên trong thì không)

Do tích Diệp Công rất thích rồng, đồ vật trong nhà đều khắc, vẽ hình rồng. Rồng thật biết được, đến thờ đầu vào cửa sổ. Diệp Công nhìn thấy sợ hãi vắt giò lên cổ bỏ chạy. Ví với chuyện trên danh nghĩa thì yêu thích nhưng thực tế lại không như vậy.

21. Chương 21

“Tôi lại nghe thấy tiếng kêu sợ hãi của cậu, có chuyện gì sao?”

Chính là vị hàng xóm tốt bụng đó lại sang gõ cửa.

A Quân cũng đem gương mặt như là gặp quỷ nhô ra khỏi cửa: “Tôi không sao..... Nguyên lai, film “Nguyễn rửa oán hận 2” cũng rất kinh dị a.....”

Hàng xóm lễ phép cười cười, không có truy cứu gì thêm đi xuống lầu. A Quân nghe được cậu ta nói thầm, lúc này là bốn chữ —— Bị tâm thần thật.

Xoay người, chỉ thấy muội muội của mình vẫn đang ôm đại xà kia, tâm tình khoái trá nói với hắn: “Ca, anh ôm hắn ngủ nhất định rất là thoải mái đi?”

“Ai lại đi ôm thứ này ngủ a!” A Quân rít lên.

“Ai.....” Hán phong buông đại xà ra.

Vì thế Xà quân biến trở về hình người.

“Anh mày như thế nào đi ôm nam nhân này ngủ a! Em lại YY đi đâu vậy!” Dừng vài giây, A Quân lại gào rít tiếp.

“Anh.” Hán phong thu hồi nụ cười trên mặt, nhìn thẳng A Quân: “Làm muội muội như thế nào lại nguyện ý đem anh trai của mình nghĩ hắn là gay? Ngay cả bọn trộm cướp cũng có câu, ta cùng bằng hữu của ta ngay cả ‘khả năng kết giao sinh con’ đều YY qua, nhưng mà từ trước tới nay em có YY anh cùng với nam nhân khác không?”

“Cái này, hình như không có.....” A Quân lui bước.

“Vậy anh sao lại như một đứa trẻ con kêu loạn nghĩ loạn như thế?” Hán Phong khôi phục ngữ khí bình tĩnh.

“Uy uy.....”

Trong giờ phút này, bản năng động vật nói cho Xà quân biết, Hán Phong mới chính là chủ nhà.

22. Chương 22

“Từ từ.” A Quân bỗng nhiên như nghĩ tới điều gì, khuôn mặt bình tĩnh đem ánh mắt hướng về Xà quân, “Tôi vừa nhớ ra một chuyện, tôi cần phải biết rõ ràng.....” Vốn dĩ bị Hán Phong nói mấy câu đơn giản đã đem khí thế hạ xuống nhưng mà A Quân lúc này tựa như xuất hiện khí phách tro tàn lại cháy: “Em gái của tôi không có ôm anh ngủ chứ?.....”

Luồng oán niệm trầm thấp từ A Quân làm cho Xà quân sưng sờ một chút.

“Không có.” Y trả lời.

“Em gái của tôi không có cho người anh nhân cơ hội ở trên người em ấy bò loạn chứ?.....”

“Không có.”

“Khi em gái tôi thay quần áo có phải anh đều nhìn thấy không?” A Quân giận dữ chỉ xà mỗ.

“Ta.....”

“Anh phủ nhận cũng không có được! Xà vốn không có mi mắt a! Anh tên hỗn đản này không lừa được tôi đâu!”

Người này từ lúc nào lại trở nên hiểu rõ xà như vậy? Rõ ràng đang vì em gái mình đòi công đạo, vì sao nhìn qua giống như đang muốn rời đi lực hiềm nghi của em gái hắn? Xà quân có điểm buồn bực.

Từ khi làm người tới nay, Xà quân lần đầu tiên rõ ràng cảm giác được —— vô tội.

“Thị lực của xà rất thấp.....” Vì thế Xà quân giải thích.

“Thế hiện tại đồng hồ treo trên tường kia đang chỉ mấy giờ?”

“6 giờ rưỡi.”

“Anh còn nói thị lực thấp! Tôi còn cho rằng anh là trắng (thuần khiết, thanh cao), không nghĩ tới anh bên trong dĩ nhiên là có màu!” A Quân đập tay trên bàn chất vấn, thanh sắc câu lệ.

“Tốt lắm, tôi đi lấy thức ăn, anh chậm rãi cùng hân giải thích đi.” Mặc kệ bọn họ, Hán Phong bay vào bếp.

“Anh còn muốn nói gì nữa?” A Quân không có từ bỏ ý định.

“Cho dù ta thị lực tốt đi chăng nữa, nhưng lệnh muội vẫn đem ta dưỡng ở phòng khách, nàng không lẽ lại vào phòng khách thay quần áo?”

“Hừ, dựa vào cái gì muốn tôi tin tưởng anh?”

“Nhân cách của ta.” Xà quân chỉ chỉ chính mình: “Tuy ta là xà, nhưng thỉnh tin tưởng ta, ta làm người sẽ không bội tín vong ân. Nếu những lời ta vừa nói có nửa câu là dối trá, ta liền nuốt người.”

“.....”

Từ khi làm người tới nay, Xà quân tựa hồ nhanh hơn cả sự phát triển của trái đất, đã biết —— vô lại.

Từ khi làm người bạn Xà ngày càng học được nhiều điều =]]

23. Chương 23

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

“Anh hai, anh như thế nào lại giống bộ dáng của người vợ nhỏ chịu ủy khuất thế?”

Cắn bánh mì đi ra, gặp A Quân buồn bực đang lui ở góc tường, Hán Phong liền lên tiếng trêu ghẹo.

“Anh lợi hại..... Anh là xà tinh..... Đánh không lại anh, tôi không cãi lại nổi anh.....” A Quân bộ dáng không sợ nhìn chăm chăm Xà quân, lăm bầm lăm bầu, thanh âm nhỏ bé ngay cả quỷ đều nghe không rõ.

“Không liên quan đến ta.” Xà mõ vô tội lắc đầu.

“Quên đi, không bằng chúng ta cùng đi xem ảnh đi?” Hán Phong cố gắng xoa dịu bầu không khí.

Bản năng động vật nói cho Xà quân rằng, Hán Phong không chỉ từng là chủ nhân của mình, nàng còn có thể trở thành chủ nhân của A Quân (=)). Cho dù nàng không có ý đó, nhưng trên thực tế, khí thể của nàng đã hoàn toàn áp đảo A quân. Có một muội muội cá tính thể này, làm anh hai hẳn là cũng không có dễ dàng gì.

Nghĩ đến đó, Xà quân trong lòng lại sinh đồng tình.

Nếu Hán Phong đã nói như vậy, A Quân cũng thuận theo mà ngồi lại. Hắn mở quyển album của em gái ra. Một bức, một bức bắt đầu chủ động giới thiệu: “Đây là tôi với Hán Phong chụp chung, đây là tôi chụp khi đi học nhà trẻ, đây là lúc em ấy đi nhà trẻ.....”

Bình tĩnh, thậm chí có thể gọi là bình thản, ngữ khí không có gợn sóng, hẳn không còn sắc vai Mã Cảnh Đào nữa (1), hơn nữa lại có phần chừng chặc, thay đổi hoàn toàn thành một người khác.

“Người mặc quần áo thể này là?” Xà quân chỉ bức ảnh khác.

“Đúng vậy, tôi mặc võ phục karatedo.” A Quân bổ sung nói, “Tôi là đai đen đấy.”

“Không nghĩ tới người nguyên lai có học karatedo a. Hán Phong đâu?”

“Hán Phong là là cao thủ vịnh xuân quyền(2).....” A Quân thay Hán Phong trả lời, hẳn lại chỉ vào ảnh bên cạnh: “Đây là bạn gái trước kia của tôi.”

“Người mắt nhìn không tồi, hiện tại nàng đâu rồi?” Xà quân tò mò.

“Cô ấy bị sư huynh của tôi tha đi rồi, tôi đánh không lại gã.....” A Quân nói.

“Sau đó Hán Phong giúp tôi giáo huấn nam nhân kia, vì thế.....” A Quân kể tiếp.

“Nam nhân kia thích Hán Phong?”

“Kết quả bạn gái ta thích em gái của tôi.” A Quân chốt hạ.

“.....”

Xà vốn không biết nói, cho nên Xà quân trầm mặc.

“Khi đó tôi vốn để ý nam sinh này, học cùng lớp với anh hai, đẹp trai đúng không?” Hán Phong nhanh nhay chỉ một bức hình khác.

“Àn, không tồi, kết quả ra sao?”

“Kết quả? Ta ngượng ngùng không dám hướng hẳn thổ lộ, cho nên không có kết quả.” Hán Phong buông tay.

“Kỳ thật tôi có ra gợi ý với nam nhân này, tỷ như hỏi hắn có bạn gái chưa vân vân, nghĩ muốn đem Hán Phong giới thiệu cho hắn.” A quân nói.

“Kết quả?” Xà quân lại tò mò.

“Kết quả..... Tôi không biết hắn rốt cuộc nghĩ cái gì, mỗi ngày đều tặng tôi hoa hồng, liên tục một tháng.....” A Quân lại chốt hạ.

“Anh hai, em lại cũng không biết..... Ủy khuất anh.”

“.....”

Xà vốn không biết nói, Xà quân lại trầm mặc.

(1) Mã Cảnh Đào (): nam diễn viên người Trung Quốc tên tiếng Anh là Steve Ma

(2) Vịnh Xuân Quyền: (, Wing Chun, vịnh tsun, Wing Tsun, Wing Chun kuen, Wingchun-kuen) còn được biết đến dưới tên gọi là Vĩnh Xuân quyền (), Vịnh Xuân Công Phu () hay Vịnh Xuân phái (), là một môn võ thuật có nguồn gốc từ Nam Thiếu Lâm tại tỉnh Phúc Kiến, Trung Quốc. Bên cạnh thiếu số cho rằng rất có thể môn phái đã có lịch sử không dưới 400 năm, hầu hết đều khẳng định nguyên khởi Vịnh Xuân

quyền từ phong trào phản Thanhphục Minh cách đây chừng 2 thế kỷ. Môn phái đã du nhập đến các quốc gia lân cận và phương Tây trong thời hiện đại, sau khi sự thành đạt của Lý Tiểu Long trên màn ảnh những thập niên 70 đã giúp phát dương quang đại hình ảnh môn phái khắp thế giới, đưa Vịnh Xuân quyền từ chỗ chỉ được truyền dạy âm thầm trong các gia tộc trở thành một trong những phái võ thuật được nhiều người biết đến và say mê luyện tập nhất, với hàng triệu đệ tử và hàng chục chi phái trên toàn thế giới

24. Chương 24

Vì sao Hán Phong tốt nghiệp so với Tuấn Hồng sớm hơn một năm?

Phát hiện vấn đề mới, cảm thấy nghi hoặc nhưng trực giác của Xà quân nói cho y biết không nên hỏi thì hơn.

“Nhớ rõ hồi tiểu học đọc sách, tôi còn vì em gái phụ đạo công khóa cho em ấy, bất quá đến năm cấp ba em ấy liền nhảy lớp, thành cùng khối với tôi.” A Quân chủ động nói.

“Lúc thi đại học, tôi bởi vì phải thi lại..... Sau này đỗ cùng trường, cùng hệ, nghiêm khắc mà nói Hán Phong chính là sư tỷ của tôi.” A Quân lại chủ động nói.

“Lần đó là bởi vì anh sử dụng bút máy không hợp tiêu chuẩn, cùng thực lực không quan hệ.” Hán Phong lập tức làm sáng tỏ.

“.....”

Đây là số mệnh sao.....

Ngồi vây quanh trước bàn trà, lật xem từng bức ảnh, từng chuyện cũ được nhắc lại làm cho lòng người chua xót, tuy là bày ra bộ dáng tươi cười như không có chuyện gì, nhưng dù sao đây cũng là những việc ngoài ý muốn văn sở vị văn (mới nghe lần đầu) .

Có lẽ khí chất vô dụng cũng không phải là trời sinh, mà là do ông trời đem người ta bức thành như vậy!

A Quân có thể sống đến bây giờ, cũng là đã cố gắng lắm rồi.

Xà Quân không khỏi nhớ lại một ngàn năm trước, vị thiếu niên hỏi đường đã vì mình mà hi sinh trinh tiết kia.....

Nguyên lai, thì ra một ngàn năm cũng không làm thay đổi số phận.

Nhưng mà A Quân từ đầu đến cuối vẫn biểu hiện hồ hững, bình tĩnh, giống như chuyện vừa nói ra không có quan hệ gì với mình cả.

Cái đó gọi là tiêu sái sao?

Tại sao lại làm người ta thương cảm đến rơi nước mắt?

Xà Quân lặng lẽ lau đi nước mắt của mình.

“Cũng đã không còn sớm, chúng ta ra ngoài ăn cơm đi?” Hán Phong thu hồi album

Đợi Hán Phong đi vào phòng ngủ, A Quân quay đầu lại nhìn thấy Xà quân, lại nở nụ cười.

“Hi hi.....”

Xà Quân chưa từng nhìn thấy hắn lộ ra nét tươi cười như thế, nụ cười đó, quả thực là rung động tâm linh.

Là chua xót? Bất đắc dĩ? Hay vẫn là tiêu sái? Xà Quân không hiểu.

Y chỉ có thể nhìn lại A quân, tràn ngập khó hiểu.

A Quân ngay tức khắc bị đập đầu vào bàn trà.

Ai..... Hảo ngu ngốc.....

Đau chết đi được.....

“Uy, Tuấn Hồng, người tỉnh lại a!”

25. Chương 25

Đêm đến.

Bữa ăn tối qua đi, A Quân trước tiên đem Hán Phong đuổi về nhà rồi mới trở về chỗ ở của mình sau.

Còn chưa đầy sáu giờ nữa là đến buổi sáng, trên đường phố việc nhìn thấy người đi đường cũng là một chuyện khó khăn.

Xà Quân đi phía sau A Quân, trên người vẫn là Hán y màu xanh nhạt đó.

A Quân vẫy tay đón một chiếc xe taxi, lại chỉ thấy xe kia chẳng những không có dừng lại ngược lại còn tăng tốc chạy nhanh về phía khác, giống như là mới gặp quý.

A Quân quay đầu lại mặt hướng Xà quân: “Nửa đêm canh ba anh mặc như thế này định giả quý dọa người à?”

“Là sao? Ta vẫn ăn mặc bình thường mà”

Đang lúc không hiểu được Xà quân trả lời như thế rốt cuộc là có hiểu ý tứ của mình hay không, vừa vặn có thêm một chiếc taxi chạy tới, A Quân giơ tay chặn lại.

Lại không biết từ đâu mọc ra một người nọ, giành lên xe trước.

“Thật sự là xui xẻo a.” A Quân thở dài.

“Ta tin tưởng có người hôm nay so với người còn xui xẻo hơn.” Xà quân thân nhiên cười: “Cái người vừa mới lên xe kia hai chân không có chạm đất a.”

Hàn khí ủa tới, A Quân run rẩy.

26. Chương 26

“Đi đêm lắm có ngày gặp ma.” Đây là lời cổ nhân nói.

Bất quá nói đúng hơn, tỷ lệ gặp cướp so với gặp ma còn nhiều hơn.

Nếu A quân đã gặp phải ma rồi, theo lý thuyết việc gặp cướp cũng không phải là chuyện khó khăn gì cả.

Quả nhiên, thành linh ở cuối đường xông ra một đám người, không nói nhiều lời liền đem A Quân và Xà mỗ vây lại.

Đại khái có khoảng mười mấy người, tay cầm vũ khí, có tên cầm đao bổ dừa to gần một thước, có kẻ thì cầm mấy thanh sắt dài gần một trường đường kính ước chừng cũng phải lên tới 20mm lăm lăm nhìn chúng ta.

Ăn cướp hay là trả thù thế? A Quân nghĩ nghĩ.

Người ta không thể chết mà không minh bạch, A Quân bạo gan hỏi: “Các người muốn làm gì? Ăn cướp sao?”

“Cướp?” Một tên trong đám đó lên tiếng, tên đó không có cầm khí giới, hẳn là tên cầm đầu, “Người cho chúng ta là người nào? Nửa đêm dẫn một đám người đi bắt cướp một tên như người sao? Ngay cả lời lái cũng chẳng có bao nhiêu nữa.”

Theo như tên đó trả lời, vậy là trả thù rồi.

Nhưng mà ta có đắc tội tới ai đâu? A Quân khổ sở vô cùng

Một chiếc xe con màu đen cao cấp chạy lại, đỗ ngay bên cạnh.

Giống như trong mấy phim xã hội đen, từ trong xe đi ra chính là lão Đại oai phong a.

Có lẽ hẳn đúng là lão Đại xã hội đen đấy.

“Xin chào.” Lão Đại kia tháo kính mát xuống, hẳn ngũ khí rất có lễ độ, cùng vẻ thô lỗ bên ngoài thật không tương xứng: “Lần đầu gặp mặt, ta là ông chủ ở đây, ta gọi là Hiên Viên Hàn Tuyết, đây là trợ thủ của ta — Vũ Văn Vân Lưu.”

Vừa mới dứt lời ngay cả cái tên vừa mắng là cướp bọn này cũng không có lời liền hướng A quân hai người bọn họ hơi hơi gật đầu.

“Lần này tới đây chính là muốn bàn chuyện về việc người câu dẫn lão bà của ta.” Người nói ra lời này chính là Hiên Viên lão Đại vẫn như cũ rất có lễ độ.

A Quân không hiểu gì cả, lại chất vấn Xà Quân bên cạnh: “Anh sao lại đi câu dẫn lão bà của người khác để họ tới trả thù thế!”

“Hình như là hấn nói người thì phải?” Xà mỗ hỏi ngược lại A Quân.

“Tôi?”

A Quân bắt gặp hơn chục cặp mắt nhìn chăm chăm trên người mình.

Đúng vậy, là A Quân.

“Anh chắc là nhận lầm người rồi?”

Đối mặt với nghi vấn của A Quân, Hiên Viên lão Đại lấy ra một bức ảnh: “Người nghe tên ta hấn là cũng biết ta là người nhã nhận thông hiểu đạo lý đúng không? Nhưng mà người nhã nhận hiểu đạo đến mấy cũng phải có lúc tức giận, rốt cuộc có nhằm hay không người xem cái này là biết? Đây là do huynh đệ của ta chụp được.”

A Quân tiếp nhận bức hình.

Nhất thời trong đầu trống rỗng.

Hấn muốn khóc, nhưng mà vô dụng.

Nếu hấn nói người trong bức ảnh đó là anh em sinh đôi mất tích nhiều năm của hấn có lẽ sẽ có người tin tưởng, bắt quá cái đám người trước mặt kia chắc chắn sẽ không nghe hấn biện giải đâu.

Mà trên thực tế: một, hấn không có anh em sinh đôi.

Hai, hấn không biết người trong ảnh kia là nam hay nữ.

Ba, hấn cũng không có muốn câu dẫn lão bà của người khác.

Từ những cái trên có thể chứng minh rằng: bọn họ nhận sai người.

27. Chương 27

Ta đâu có câu dẫn lão bà của người khác?? Không thể cứ thế mà chết được.

Tĩnh lặng, âm thanh rơi vào trong bóng đêm.

”Ta không nghĩ được người lại xui xẻo như vậy.”

Cái người đứng sau lưng A Quân nói, thanh âm rất nhẹ, nhưng lại rất rõ ràng.

Là Xà quân! A quân tự nhận vừa rồi có điểm ngu ngốc, thế nào lại quên mất sự tồn tại của sinh vật này. Giọng nói này khiến hắn có cảm giác an toàn, cũng có chút hy vọng.

“Hắn vô tội.” Xà kia còn nói.

“Đúng! Tôi là người vô tội, các người đều hiểu lầm rồi, này không phải là tôi.” A Quân chỉ vào ảnh chụp.

Quay đầu, chỉ thấy Xà kia trong mắt lộ vẻ thông cảm: “Người khó khăn lắm mới quen được một người, vốn định hảo hảo mà luyện ái lâu dài, không nghĩ tới người đó đã là lão bà của kẻ khác, người đúng là vô tội, có lẽ chính người cũng không muốn thế, có phải không?”

“Không –!” A Quân khóc thét lên một tiếng, lập tức chỉ chỉ mắng mỗ con xà đang đứng bên cạnh: “Anh không phải là biết người này vốn không phải là tôi sao!”

“Trên thực tế ta không biết.”

“Anh không phải ngay cả chuyện một ngàn năm trước của tôi còn biết hay sao? Sự tình này hẳn anh phải là người rõ ràng hơn ai hết chứ?”

“Trên nguyên tắc đúng là như vậy. Nhưng làm người ai cũng có bí mật, dựa vào cái gì ta lại đi xem trộm tình cảm riêng tư của người?” Biểu tình trên mặt Xà quân càng tăng vẻ vô tội cùng đứng đắn.

28. Chương 28

“Các người nói đủ chưa?” Hiên Viên lão Đại đứng trước mặt cuối cùng cũng đã lên tiếng cắt ngang đoạn đối thoại của họ, “Nếu không có chứng cứ chứng minh kia không phải người. Chúng ta đều là người văn

minh, ta cũng không nghĩ muốn ở nơi này nháo sự, trước hết đi theo chúng ta.”

“Từ từ, chúng có..... Anh có thể đem lão bà của anh mang tới đây được không, xem cô ấy có quen biết tôi hay không, điều đó không phải là có thể chứng minh rằng tôi vô tội sao?” A Quân tìm được mấu chốt vấn đề.

“Ha ha!” Người nọ ngửa mặt lên trời cười, “Nếu ta có thể tìm được nàng, thì ta bây giờ còn phải đích thân tới tìm người sao? Người có biết nàng ở đâu không?”

“Cái gì?”

Người nọ lại ngửa mặt lên trời, giờ đây là thán: “Thiện ác cuối cùng đều sẽ có báo ứng, thiên đạo hảo luân hồi, không tin ngẩng đầu nhìn, ông trời có bỏ qua cho ai sao?”

Này đưa hầu đao cùng ống nước bắt đầu từ từ tới gần, vòng tròn đang vây quanh hai người cũng từng bước tiến nhỏ lại.

A quân lúc này không lên tiếng.

Còn người ta lúc tuyệt vọng chính là không cần ngôn ngữ. Đương nhiên, có ngôn ngữ cũng vô dụng.

Cho dù là ở nhà, hần cũng là từng thấy qua một số trường hợp như thế này ở trên phim, này hồi tiểu học, sơ trung, trung học sau khi tan học hần đều nhanh chóng vợ vét sách vở chạy về, đó chính là kinh nghiệm. Hần bắt đầu tìm kẻ hở, lấy một loại bản năng của động vật phán đoán chuẩn bí phá vòng vây chạy trốn.

“Dẫn hần trở về.”

Nhưng mà tốc độ ra lệnh của người kia lại nhanh hơn, mấy tên đó cùng nhau tiến lại đây!

Chỉ là trong nháy mắt, A quân cảm thấy bả vai bị ai đó vỗ nhẹ.

“Ta tin tưởng người.”

Chỉ là bốn chữ, nhưng đối với A Quân đang trong nguy hiểm mà nói, cảm giác tri kỷ ngay tại trong phút chốc mạnh mẽ xuất hiện.

Đúng vậy, người nói câu đó chính là Xà quân.

29. Chương 29

Duyên đến duyên đi đều tự nhiên, hợp cũng vội vàng, tán cũng vội vàng, từ oan gia đến làm người yêu cũng là như thế, đám người đang bắt bọn họ cũng là những tên như thế.

Bất quá chỉ trong nháy mắt tất cả mọi chuyện đều xoay ngược.”Yêu quái a ——!” Một tiếng kêu sợ hãi liên đơn giản khái quát, đem bọn tay cầm ống nước tay cầm dưa hấu đao đều chạy trốn chết.

Ngoại trừ A quân, hiện tại ở chỗ này chỉ còn có hai con người ——Vũ Văn Vân Lưu cùng Hiên Viên Hàn Tuyết.

Một người là trốn không thoát, một người là không có trốn.

Xà quân kể sát ở phía sau Vũ Văn, tay trái cuốn lấy thắt lưng hắn, ngón tay phải nhẹ nhàng mà chạm vào hầu kết của hắn.

“Không cần lộn xộn.” Y thấp giọng cảnh cáo.

Vì thế Vũ Văn không hề động, cứng ngắt đứng yên.

“Không cần.....” Sợ nháo tai nạn chết người, A Quân cố tìm lời để ngăn cản.

Nếu xà đã muốn bắt lấy con chuột, người có thể dùng lời nói để bắt nó phải nhả ra sao? A Quân muốn nói nhưng lí trí ngăn hắn nên đè nén lại trong lòng thì hơn.

Hắn lại nhìn Hiên Viên Hàn Tuyết, vị lão Đại kia mặt lại không hề đổi sắc.

“Vì cái gì người không trốn?” Xà quân đem ánh mắt hất đầu hướng về người kia.

“Đi ra hành tẩu giang hồ quan trọng nhất chính là tình nghĩa. Vũ Văn mười lăm tuổi đã cùng ta bôn ba khắp chốn, đến nay đã được mười năm. Nếu lão Đại ta liền như vậy bỏ hắn lại dẫn đầu chạy thoát chẳng phải ngay cả cảm thú cũng không bằng sao, sau này chết đi ta còn mặt mũi nào mà gặp lại hắn?”

“Người không sợ chết?”

“Chẳng lẽ chết đối với người quả thật rất đáng sợ sao?” Hiên Viên hỏi lại.

“Ha ha ha ha!” Xà quân cười to. A Quân lúc này cảm giác được khi người nọ cười, có thể nói là vô cùng tuần mỹ mà làm cho lòng người ta lạnh.

“Hảo, ta không giết ngươi. Chúng ta cùng giao dịch được không?” Xà quân nói.

“Ngươi nói ra yêu cầu đi.” Hiên viên đáp lại nói.

“Tên bạn hữu này của ta là vô tội.”

“Có cái gì chứng minh?”

“Hiện tại là ngươi định đoạt hay là ta định đoạt?” Xà quân khước miệng hơi hơi nhếch lên.

“Đương nhiên là ngươi, ngươi đang ở thế thượng phong, ngươi nói cái gì tất nhiên cái đó đều đúng. Đương nhiên, ta có thể cam đoan ta tuyệt đối sẽ không tìm hấn gây phiền toái, vô luận hấn có phải vô tội hay không, thế được chưa?”

“Ngươi.....”

Có lẽ đây là lần đầu tiên trong đời nghe được một câu chấp thuận mà lại làm cho người ta ghen hống như thế này, A Quân nhìn sang Xà quân tay phải hơi hơi run run, chỉ một chữ “Ngươi” liền sau không có nói tiếp, xem ra là đang sinh khí.

“Bình tĩnh một chút.....” Vẫn là hấn không muốn làm hại chết người a, A quân nhanh chóng chạy tới cầm lấy tay phải của hấn. Trời cao có biết bao chi đức, nên bảo hộ cho con chuột trong lòng xà kia đi, ai.....

“Ta đang đàm phán ngươi đứng đợi một bên đi!” Không nghĩ tới xà kia nhưng lại hướng hấn gầm nhẹ, đây là lần đầu tiên y làm như thế đối với hấn.

30. Chương 30

“Ngươi cũng cho rằng đây là đang đàm phán, ta đây cũng có điều kiện của ta, chính là đem người của ta trả lại cho ta.” Hiên Viên hướng Xà quân đưa ra yêu cầu.

Mặc kệ thực lực như thế nào, mặc kệ mạnh yếu kém bao nhiêu, Xà quân đã bị đánh bại.

Khó chịu thật, đem con tin giết đi, đem Hiên Viên cũng giết đi, nhưng y biết làm thế sẽ chỉ mang chính mình cảm thấy bị bại hoàn toàn. Rất không thích, khó chịu như cổ họng bị bóp chặt đến bầy tặc. Quả nhiên là bởi vì người nợ một ngàn năm trước chính là tên bắt xà kia sao?

Vô luận thành bại, tổng yếu nên vì chính mình lưu lại điểm phong độ.

“Hảo.” Xà quân buông lỏng tay ra.

Mắt thấy thoát được sự đe dọa tính mạng, Vũ Văn quỳ đến trước mặt Hiên Viên, liên tục đập đầu đến đánh vang, một cái, hai cái, ba cái, lập hạ lời thề: “Kiếp này kiếp này, thề sống hay chết đều theo ngài.”

A quân không khỏi đối Hiên Viên bắt đầu sinh loại cảm giác bội phục.

Đúng là từ trong gian khó mới thấy được bản lĩnh của một lão Đại a! Chỉ lo cảm khái A quân tựa hồ đã quên tình cảnh của mình, lúc này hẳn lại bị Xà quân một phen kéo lấy cổ tay đang rảnh: “Chúng ta đi!”

“Hiện tại cũng đã khuya, để chúng tôi chở các cậu về.” Vị lão Đại rất có khí thế kia hướng bọn họ mở cửa xe.

“Hảo, rất tốt.” Dứt lời, Xà quân đem A quân nhét vào trong xe, đương nhiên, chính mình cũng ngồi xuống.

Trên đường cảnh vật tùy xe lui về phía sau, Xà quân thủy chung không nói một lời.

Địch không nói, ta không nói. Ba người một xà, toàn bộ hành trình không nói gì cả.

A quân cảm giác chính mình như là hàng hóa vậy bị vận chuyển tới nhà, chuyện đêm nay có thể nói so với mấy tiểu thuyết thần bí còn kỳ lạ hơn.

Về đến cửa nhà, hẳn lấy ra cái chìa khóa chuẩn bị mở cửa, chỉ nghe thấy phía sau Xà quân lầm bầm lầu bầu: “Ta chịu đủ rồi.....”

Lại làm sao vậy! A quân chỉ cảm thấy trái tim lập tức lại đập nhanh: “Anh nói cái gì?” Không sợ chết hỏi.

“Ta nói ta chịu đủ rồi!” Thấy Xà quân đấm mạnh vào cái cửa một đấm: “Ta chịu đủ rồi! Một ngàn năm qua, ta lần đầu tiên, lần đầu tiên vì cảnh ngộ của một người mà khóc một trận! Người kiếp trước là như thế này, kiếp này cũng là như vậy! Sẽ không có thể tiến bộ được một tí nào hay sao!”

“Ai.” Nhìn thấy xà mỗ giậm chân giận dữ, A quân cảm thấy được có điểm muốn cười, nội tâm cũng không cảm giác hào hiệp mà hồ hững nói, “Thế thì sao?”

“Lúc nào cũng thế vận mệnh là thứ đã được định sẵn! Ta không tin, ta không tin ta không thể bắt nó thay đổi!”

“Muộn rồi, người vẫn là nên đi ngủ sớm đi có gì thì cứ nằm mơ.....” A quân ngáp dài một cái mở cửa ra.

31. Chương 31

“Biết không? Cái người tên Hiên Viên Hàn Tuyết kia, hắc kiếp trước chính là tên bắt xà đó. Cho nên nói vận mệnh âm dương chính là có thật.” Xà quân nói.

“Thật thế sao?”

“Hắc kiếp trước không có giải thích gì mà đã làm chuyện kia với ngươi, kỳ thật hôm nay ta ra tay giúp ngươi cưỡng bắt lại hắc, coi như là nhân quả tuần hoàn ân oán cừu hận kiếp trước của các ngươi cũng đã chấm dứt a.” Xà quân nói tiếp.

“Hiện tại ai có hứng thú XXOO hắc a!”

“Lại nói tiếp, hắc kiếp trước bắt vô số xà, không ít đồng loại của ta đều là chết ở trong tay hắc, Thanh Nhi là một trong số đó. Tuy rằng, nói cho đúng, Thanh Nhi cũng không phải do chính hắc giết, chẳng qua là bởi vì hắc mà chết thôi.”

“Thanh Nhi là người yêu của anh?” A quân hỏi.

“Như thế nào có thể? Thanh Nhi là hùng (con đực).” Xà quân phủ định lời nói của hắc.

“Thế sao? Tôi tưởng anh cũng là loại đó.”

“Cho dù xà nhìn qua vốn là uốn uốn lượn lượn, nhưng mà ta là một thẳng nam.” Xà quân sửa chữa lại suy nghĩ của hắc.

“Ha ha.” Xà không có long dương chi hảo, A quân yên tâm rồi, không biết nên nói cái gì, chỉ có cười cười.

Xà quân lại tiếp tục nói: “Ân cái gì cũng có tuần hoàn, tên bắt xà kia lúc chết cũng là cùng xà có quan hệ. Kết quả Thanh nhi.....”

“Làm sao?” Lòng hiếu kỳ nổi lên, A quân buột miệng hỏi.

“Bởi vì hắc có long dương chi hảo, luôn ở bên ngoài trêu hoa ghẹo thảo, cho dù có lão bà rồi thói xấu đó cũng không có giảm bớt.....”

Ai biết hắc suy nghĩ cái gì lại đem tình phu mà lão bà hắc yêu đương vụng trộm làm XXOO, rốt cục khiến cho thê tử hắc cùng thẳng nam tình nhân kia không thể nhìn được nữa, vào một buổi tối hắc phong cao (tối

đen như mực), bọn họ đem hấn suy khi uống quá chén trối gô lại, đem Thanh Nhi nhét vào hấn phía sau hậu đình làm cho nó tắc trụ. Cuối cùng, tên bắt xà đó chết, Thanh nhi cũng bị khốn khổ đến chết, điều tra không ra hung thủ thế nên cặp thẳng nam thẳng nữ kia bị dục song phi (*), A-men.

(*) bị dục song phi: bị dục: cánh liền cánh. song phi: thành đôi mà cùng bay. Ý nói vợ chồng ân ái, làm bạn không rời hoặc nam nữ tình đầu ý hợp.

“Tiếp theo làm sao? Nghĩa là hiện tại lão bà hấn cũng không thể nhin được nữa đi theo người khác? Đúng không?” Thấy Xà quân nói giữa chừng thì ngừng lại, A quân hấp tấp muốn biết phần còn lại.

“Tiếp theo..... Ta vì cái gì lại phải đem chuyện của người khác nói cho người?”

“.....”

Thanh Nhi, không, Vũ Văn Vân Lưu mới đúng, người kia thật sự khiến người kiếp này cũng thề sống chết đi theo sao?

32. Chương 32

Mở tủ quần áo của Xà quân ra, treo cả một tủ Hán y

Hán Phong: “Oa, đẹp quá, kiểu dáng cùng vải dệt đều là hàng thượng đẳng, chắc là rất đắt tiền a?”

A quân: “Đúng vậy, sờ lên có cảm giác mềm mại và trơn trượt, mấy cái này là từ vật liệu gì? Tơ lụa?”

Xà quân: “Đa của ta.”

A quân: “.....” Nhanh chóng rút tay về.

Hán Phong: “Ha ha, có thể cho tôi một bộ chứ? Tôi đem đi bóp eo lại, làm thành nữ trang.”

Xà quân: “Chủ nhân đã muốn đương nhiên là không thành vấn đề.”

A quân: “Uy uy, hai người các người.....”

Xà quân: “Người cũng muốn sao?” Gỡ xuống một bộ quần áo đem ướm thử lên người A quân, “Thân hình cũng khá hợp a.”

A quân: “Anh cứ việc từ từ mà mặc!”

Một bộ Hán y, dùng một sợi dây đơn giản mà đem tóc buộc lại sau đó buông xuống trước ngực, chính là cách ăn mặc hằng ngày của Xà quân, vô luận là ở trong nhà hay là bên ngoài. Khác nhau chỉ là ở nhà y có thể mặc một thân trắng thuần, còn ở bên ngoài thì khác.

A quân từng đề nghị y mặc thử mấy cái T-SHIRT linh tinh gì đấy, chính là Xà quân khước từ ra vẻ khó khăn, nói: “Thân thể da dẻ chính là chịu ơn cha mẹ mà có được, đã đem da của mình biến thành nhiều bộ quần áo như thế, giờ sao có thể mặc những thứ khác được?” Tuy là nói như thế, nhưng mà A quân xem ra, Xà kia bất quá là thích loại quần áo kiểu dáng như thế thôi.

Xà quân từng nói qua: “Muốn cho những người xung quanh tiếp nhận mình chỉ có hai phương pháp, thứ nhất, chính mình tự thay đổi; thứ hai, đem người chung quanh thay đổi như mình.”

Đối với lời này A quân không có đáp lại.

Quan niệm thay đổi thường bắt nguồn từ thói quen, hiện tại mấy hộ gia đình trong tiểu khu đều thói quen đối với cái người ngoại tộc tay áo phiêu phiêu kia có hảo cảm, A quân cũng tựa hồ dần dần cảm thấy vận số của mình tốt lên không ít, tỷ như khi đi làm giao thông trên đường tựa hồ vô cùng thông thuận, hiếm khi bị tắc xe mà đến muộn; lại tỷ như khi mình mua vé số có thể trúng được giải ba; hoặc là ông chủ đối với mình thái độ rõ ràng cải thiện hẳn lên —— những thứ này đều do Xà quân mang lại cho hắn.

“Không nghĩ tới anh đem bọn họ trừng trị một trận, giờ ngay cả mấy tên côn đồ bình thường hay lui tới trong này đều hướng anh lễ phép chào hỏi.....” A quân cảm thấy được bất khả tư nghị (khó tin) .

Xà quân nói: “Kinh thánh từng nói, thứ mê hoặc Adam với Eva chính là loài xà chúng ta a.”

“Kinh thánh là của cơ đốc giáo, ngươi là một người tu luyện thì có liên quan gì đến Kinh thánh a?” A quân phản bác lại.

“Tu luyện chẳng qua là một loại phương thức, tôn giáo vốn là một loại tín ngưỡng, thần học lại là học thuật, dựa vào cái gì ta không thể đọc Kinh thánh? Có hứng thú nghe ta giảng đạo Jesus không?”

“.....”

33. Chương 33

Bất tri bất giác, đã đến đoạn ngo 1).

Ở trong tiệm ăn.

“Khó khăn lắm mới có thể cùng tiên sinh mời một bữa, thật sự đáng giá chúc mừng, đến, để cho tôi kính trước một ly.” A Dũng hướng Xà Quân giơ lên chén rượu.

“Từ từ, cậu từ khi nào nói chuyện trở nên nho nhã như thế chứ?” A Quân một bên dè xuống cánh tay của A Dũng.

“Tôi cũng không biết, nhưng mà ở trước mặt tiên sinh đây không tự giác cứ như thế, có lẽ là do đã bị khí chất của tiên sinh làm ảnh hưởng đi. Xin để cho tôi kính tiên sinh một ly.” A Dũng lại giơ chén lên.

“Trước tiên sinh sau tiên sinh, cậu có biết y tên gọi là gì không?” A Quân tức giận nói. Hắn bắt đầu có điểm hối hận đã chấp thuận lời cầu xin của A Dũng là mời Xà Quân đi ăn rồi.

“Đúng vậy, thật sự có lỗi, xin hỏi tiên sinh xưng hô như thế nào?” A Dũng vỗ đùi, bộ dạng như bưng bình đại ngộ.

“Hắn.....” A Quân lúc này mới phát giác, ở chung lâu như vậy, hắn cũng không biết Xà kia gọi là gì.

“Đường Tụng.” Xà Quân mỉm cười.

“Đường tiên sinh, tôi đoán anh đối với nền học vấn quốc gia cũng có nghiên cứu đi?”

“Cũng không có gì đáng nói, kỳ thật ta đối với cuộc sống nhân dân từ sau đời Tống trở đi có điểm biết rõ hơn.” Xà Quân như vậy trả lời.

“Đường tiên sinh thật sự là học rộng tài cao a.....”

“Khụ khụ, y là bà con xa của tớ a.....” A Quân chen ngang câu nói của A Dũng, “Y với ta cùng một dòng họ a!”

Trong trường hợp đó, A Dũng lúc sau mới phản ứng: “Đúng rồi, xin hỏi anh họ gì?”

“Tần.”

“Tần, dòng họ này không tồi a.....”

“Ai..... Cậu chờ tớ một chút.” A Quân thở dài một tiếng, đem tên bạn hữu kia của hắn kéo ra ngoài cửa.

.....

A Quân đem A Dũng kéo đến một góc hẻo lánh.

“Cậu như thế là sao hả!”

“Tớ cũng không biết vì cái gì, giờ đây tớ vừa thấy y liền không chế không được ngôn ngữ của chính mình, tớ cũng không biết phải diễn tả như thế nào.” A Dũng đáng vẻ vô tội, “Rượu không say người, người tự say (2), có thể là như thế đi.”

“Cho dù cổ ngữ có câu ‘rượu không say người, người tự say’, nhưng không phải là chưa uống rượu mà đã bắt đầu nói mê sảng rồi a!”

“Rất mất mặt sao?”

“Người biết là tốt rồi!”

“Kia làm sao bây giờ?”

“Tớ như thế nào biết? Trước kia cậu ở trước mặt con gái không phải đều là mạnh bạo chủ động hay sao!”

“Đối nữ nhân cùng đối nam nhân như thế nào có thể đánh đồng được?”

“Thôi được, miễn sao cậu không nói lung tung nói là được rồi rồi.” A Quân nghĩ nghĩ rồi nói tiếp, “Không có ý của tớ tốt nhất nên câm miệng, sẽ không có phạm sai lầm, hiểu chưa?”

“OK.” A Dũng sáng khoái đáp ứng.

“Còn có, ” A Quân xoay người một cái, ra vẻ bổ sung: “Đừng thấy y như thế mà lầm tưởng, y là thằng a, tớ không hy vọng cậu mạo phạm mà làm hù dọa tới y.”

“Đương nhiên, tớ sẽ đem tình yêu này đặt ở trong lòng..... Tuấn Hồng, hôm nay phát hiện cậu bỗng nhiên MAN thiệt nhiều nga.”

“Đi chết đi!”

Đem Xà Quân đưa tới trước mặt A Dũng, A Quân cũng không thể nói rõ là vì sao, chỉ là có cảm giác khó chịu.

1. Tết Đoan ngọ hay Tết Đoan dương, ngày mùng 5 tháng 5 âm lịch, là một ngày Tết truyền thống tại Trung Quốc cũng như một số nước Đông Á như Triều Tiên, Việt Nam. Tết Đoan ngọ tồn tại từ lâu trong văn hoá dân gian Phương Đông và có ảnh hưởng đến sinh hoạt văn hoá. Ở Việt Nam, dân gian còn gọi là Tết giết sâu bọ.

Tết Đoan ngọ ở Việt Nam cũng còn gọi là “ngày giết sâu bọ” là ngày phát động bắt sâu bọ, tiêu diệt bớt các loài gây hại cho cây trồng trên cánh đồng, trong đó nhiều loài sâu có thể ăn được và chúng được coi như là chất bổ dưỡng. người ta tin rằng khi ăn món ăn đầu tiên trong ngày này thì sâu bọ; giun sán trong người sẽ bị chết hết.

2. Rượu không say người, người tự say () chỉ người là nguyên nhân khiến mình say mê như uống rượu

[]

[Phiên âm]

[Thanh] Túy Nguyệt Sơn Người hồ ly duyên toàn bộ truyền

Trà diệp túy nhân hà tu tửu,

Thư tự hương ngã hà tu hoa.

Tửu bất túy nhân nhân tự túy,

Hoa bất mê nhân nhân tự mê.

Ngâm thành bạch tuyết tâm như tố,

Tối đáo mai hoa hương dã thanh.

Tích nhật hoán sa kim nhật hận,

Ngọc nhân như hứa nguyện tương thân

[Tạm dịch]

Trà cũng làm say lòng người không cần chờ đến rượu,

Sách tự thơm mát ta không cần nhờ đến hoa.

Rượu không say người người tự say,

Hoa không mê người người tự mê.

Ngâm thơ đến thuần khiết tâm cũng sẽ sáng trong,

Đứng đầu chính là hoa mai hương thơm thanh lành.

Ngày xưa hoán sa hôm nay hận,

Người trong tâm ngọc như thể há không nguyện thân cận.

34. Chương 34

Đồ ăn đã bày ra, rất nhanh động đũa, trước làm một ly.

Uống rượu tu một hơi mới là tận hứng, tiếp tục rót rượu, lại uống.

A Quân thấy mỗ Xà uống khá tốt, lập tức ba chén hạ xuống, mặt không đổi sắc, rồi lại không biết vì sao loáng thoáng trong lòng nổi lên một tia bất an.”Đúng rồi, đây là rượu gì?” Hấn hỏi.

“Rượu hùng hoàng, rất hợp với lễ a.” (1) A Dũng đáp.

“Cái gì? Cậu như thế nào không nói sớm!” A Quân đập bàn đứng lên, hấn biết rõ phé nam họ Hứa tên Tiên kia lần đầu tiên là chết như thế nào. (2)

Rất không khéo léo, bị hấn như vậy dọa một cái, A Dũng đang rót rượu nâng cốc kia bị hù một cái làm đổ cả chén rượu vào quần áo của mỗ Xà rồi.

Hiện hình làm sao bây giờ a..... A Quân thống khổ vò đầu bứt trán.

“Thực xin lỗi thực xin lỗi.....” A Dũng cuống quýt giải thích, đồng thời lấy khăn ăn lau quần áo giúp y.

“Không cần, không sao đâu.” Xà Quân muốn đoạt lại khăn ăn trong tay cậu ta.

Như thế, tay hai người vô tình đụng phải nhau, tựa như tình thế trong kịch truyền hình lý hay chiếu.

“Tay anh thật lạnh a.”

“À, ta từ khi sinh ra đã là như vậy rồi, từ nhỏ đã bị người ta nói là động vật máu lạnh.” Xà Quân mỉm cười đáp.

“Tốt lắm tốt lắm.....” A Quân chen tay ngăn cách hai người bọn họ. Hai nam nhân ở trong này niêm niêm hồ hồ (dính lấy nhau) không chống cự lại còn hoan nghênh thấy mà nổi da gà a! A Quân trong lòng tự giải thích với chính mình về cái hành vi ra tay tách hai bọn họ ra.

“Anh mùa đông chắc là rất sợ lạnh đi?” Tách được thân thể tách không ra ngôn ngữ, A Dũng tiếp tục tỏ vẻ chính mình rất quan tâm.

“Đúng vậy, mỗi khi mùa đông tới ta sẽ không muốn tỉnh dậy, ngay cả khi đang nằm trong chăn cũng không cảm thấy được ấm áp, mấy người quen với ta đều nói ta là xà, đúng không, Tuấn Hồng?” Xà Quân nói như vậy, những câu này đều là thật.

“A..... Đúng vậy.....” A Quân như vậy tiếp ứng.

Thực thực giả giả, con người tin tưởng lời nói dối đồng thời lời nói thật lại thường thường bị người ta bỏ quên.

“Kỳ thật, vào mùa đông anh có thể xem xét xoa một chút gì vào tay, tỷ như..... Xà du cao (thuốc mỡ làm từ thịt rắn =))) không tồi a.”

A Quân hung hăng trừng mắt A Dũng một cái.

Chính là A Dũng không có phát hiện, cậu ta tiếp tục nói: “Đúng rồi, còn có thể ăn thử một vài thức ăn giữ ẩm, ví dụ như thịt dê. Đúng rồi, tục ngữ nói: khi mùa thu đến, ăn xà vô cùng lợi. Thịt xà thật đúng là mỹ vị nhân gian a!”

Người nói vô tình, người nghe không biết có hữu ý hay không, mắt thấy Xà Quân mỉm cười càng phát ra ôn nhu, A Quân rốt cục không thể nhịn được nữa!

Đối với xà mà nói thịt người cũng là nhân gian mỹ vị a! Ngu ngốc!

“Cậu theo tớ đi ra ngoài!” Hắn lại kéo A Dũng đi ra ngoài.

1. Rượu hùng hoàng là một loại rượu hay được uống vào tết đoàn ngộ

2. “Bạch Xà truyện” đọc đây để hiểu rõ, đại khái là Bạch Xà bị Hứa Tiên (nghe lời Pháp Hải) cho uống rượu hùng hoàng sau đó khiến Bạch Xà bị hiện nguyên hình nên làm cho Hứa Tiên khiếp sợ mà chết

35. Chương 35

A Quân kéo A Dũng tới một góc dài hơn.

“Tớ có nói bậy gì sao?”

“Chính xác!”

“Sao vậy?”

“Cậu không biết? Tớ nói cho cậu biết, cậu đừng nhìn qua mà tưởng y chỉ là người bình thường, y mà tức

giận lên sẽ không còn là người nữa đâu. Y, người này nghiên cứu thiên đạo luân hồi thần ma quỷ quái linh tinh gì đó, y còn cả ngày nói chính mình có khả năng biết được kiếp trước, còn nữa nếu như y nói kiếp trước tổ cứu y, cậu có tin không?”

“Tin a, ai có thể chứng minh cậu kiếp trước không có cứu y?”

“Tốt lắm, y nói y kiếp trước là xà, cậu vẫn tin sao?”

“Tin.” A Dũng nói như đinh đóng cột.

“Vậy cậu còn nói cái gì thịt xà ăn ngon không!”

“Đúng vậy! Nguy rồi.” A Dũng bừng tỉnh đại ngộ, “Bất quá y sẽ không để ý đi?”

“Nếu y để ý thì sao?”

“Tổ nên trở về giải thích.”

“Không cần, không cần.....” A Quân ngăn hấn lại, “Cậu vẫn là về nhà trước đi thì hơn.”

“Vì cái gì?”

“Bởi vì, tổ cảm giác được hấn đã tức giận. Con người ta mà tức giận cảnh giới cao nhất là cái gì? Chính là người khác không biết hấn đang tức giận, cho nên, người không biết là hấn đang chán ghét người, vẫn là về nhà trước đi.”

Không biết từ bao giờ A Quân trở nên có thể nói thuyết phục như thế còn chịu giấu kín chuyện tình của mình với người khác, tuy nói chuyện giống như đang lừa gạt, nhưng mà A Dũng tin.

A Dũng: “Thế còn bữa cơm này.....”

A Quân: “Để tổ trả tiền! Cậu không cần phải khách khí.” Thực hào sảng mà đem A Dũng đẩy dờ ra khỏi cửa.

“Khoái đao khảm loạn ma (đánh nhanh diệt gọn) , cuối cùng xử lý xong một tên!” A Quân hít sâu một hơi, “Còn có con xà kia nữa!”

36. Chương 36

A Quân đẩy cửa ra nhìn thăm dò vào bên trong.

Hoàn hảo, bên trong vẫn là hình dạng con người.

Nhẹ nhàng thở ra, đi vào ngồi xuống.

“A Dũng đâu?”

“Đi rồi.”

“Sao thế?”

Còn không phải bởi vì sợ người rượu vào loạn tính..... A Quân ở trong lòng nói thầm.

“Này rượu đâu?” Hắn bỗng nhiên phát hiện mấy bình rượu trên bàn toàn bộ rỗng.

“Ta không tin ngàn năm đạo hạnh của ta không thể chống cự mấy thứ nhãi nhép này.”

“Nguyên lai người căn bản không sợ.....” Gặp Xà Quân có thể thần nhiên ứng phó, A Quân yên tâm thả lỏng tâm trí.

“Bất quá thật không may. Ta hiện tại cảm thấy cả người ở phát nóng lên, làm sao bây giờ?”

“Uy..... Lão huynh, anh là đang đùa giỡn tôi, đúng không.....” A Quân bề ngoài bình tĩnh, nhưng, tim dường như ngừng đập.

37. Chương 37

“Nóng.....”

“Nóng? Nóng liền cởi ra a!”

“Nóng quá.....”

“Vẫn còn nóng thì đem mấy thứ bên trong cũng cởi ra luôn đi!”

Tâm động, không bằng hành động. Coi thường ánh mắt thế tục, kể cả sự tồn tại của nhân viên phục vụ, ngay lúc này trong một căn phòng nho nhỏ mới thuê diễn ra một bữa yến tiệc thần bí và cấm kỵ.

Giải trừ sự trói buộc của quần áo, hạ xuống lớp vải che đậy ở bên ngoài thế vật tuyệt mỹ khuynh đảo chúng sinh này, thân mình lại càng thêm mềm mại không xương, da mịn như sữa, hết thấy đều là tạo vật được thần linh tỉ mỉ tạc nên, hoàn mỹ không có một điểm thiếu sót. Này nhu vật khiến cho A Quân dục hỏa đốt người miệng khô lưỡi khô máu huyết dâng lên đồng thời trong khoảnh khắc đó hần lấy ra con ngựa chiến oai dũng kia, đến khi ngựa chiến thành hình liền hùng dũng đem ngựa tiến nhập vào trong Xà Quân..... Bối cảnh hiện tại được họa ra như thế này nè: là sơn, là thủy, là thác nước. Phi lưu trực há tam thiên xích, nghi thị ngân hà lạc cửu thiên (1), tình cùng cảnh đặt kề nhau thật sự rất hài hòa!

.....

“Lại là cái gì vậy a a ——!” A Quân tỉnh dậy kêu to một tiếng.

Tát vào mặt mình một cái, xác định là đã tỉnh táo lại. Lại vỗ thêm một cái, trách cứ chính mình cho dù mộng xuân mà cũng không hảo hảo lựa chọn đối tượng, đang êm đẹp tự nhiên lại mơ thấy cái đó!

Nhớ lại, từ ngày đó tết đoàn ngo đến nay cũng đã được hai tháng. Có ngàn năm đạo hạnh, Xà Quân không chỉ uống một chút rượu hùng hoàng, cho dù là say thật cũng không có thể say đến cái dạng đó. Đêm đó Xà Quân nhịn không được uống không ít, đến nỗi làm cho A Quân vừa nhìn thấy hóa đơn tâm vô cùng đau đớn.

Nếu như y hiện tại có thể bởi vì uống rượu mà lộ ra nguyên hình thật là tốt biết bao a! Khi đó hần bắt đầu hâm mộ Hứa Tiên.

Sau tết đoàn ngo, trong lòng A Quân lại có điểm kỳ diệu biến hóa. Bắt đầu mộng, mỗi khi A Quân chơi H game hoặc xem sau khi xem AV, sẽ mơ thấy cùng một loại mộng. Mơ mơ màng màng, giống như thực giống như huyền, quá trình trầm bổng nhấp nhô, nhưng là, vì cái gì mỗi lần mộng đối tượng đều là Xà Quân? Còn có, vì cái gì mộng xuân cũng sẽ làm cho ngựa chiến cương lên?

A Quân trăm tư không giải được mối này.

“Anh hai, anh mơ thấy cái gì thế?” Hán Phong đứng bên giường hần. Cuối tuần, chuyên môn lại đây thăm hần một cái.

“Xà.” A Quân đáp lời ít mà ý nhiều.

“Đúng rồi, tối hôm qua anh làm cái gì a? Còn làm đến rất khuya phải không? Anh làm gì mà ngủ thẳng đến 12 giờ trưa, may mà có Xà Quân ra mở cửa cho em.”

“Cũng không có gì, công ty hần gần đây hình như có rất nhiều việc, tối hôm qua làm việc đến rạng sáng 4 giờ mới xong.” Mỗ xà giúp A Quân trả lời, y tốt bụng che giấu A Quân đêm qua ngồi trước máy tính chơi trò chơi thắng đến rạng sáng 4 giờ, ít ra cũng có điểm đúng sự thật.

Làm bằng hữu coi trọng ăn ý.”Cảm ơn.” A Quân lấy ánh mắt biểu lòng biết ơn.

“Không cần.” Xà Quân trả lời lại bằng ánh mắt.

“Anh hai, em lần này tới có việc..... Mẫu thân đại nhân lại bức anh kết hôn.”

“Anh không kết hôn.” A Quân còn chưa có hoàn toàn tỉnh ngủ liền thốt ra chính là bốn chữ này.

(1) Đây là hai câu thơ trích trong bài Vọng lư sơn bộc bố [] (Xa ngắm thác núi Lư) của Lý Bạch

...

[Phiên âm]

Vọng Lư sơn bộc bố

...

Nhật chiếu hương lô sinh tử yên,

Dao khán bộc bố quả tiên xuyên.

Phi lưu trực há tam thiên xích,

Nghi thị Ngân Hà lạc cửu thiên.

[Dịch thơ]

Xa ngắm thác núi Lư

...

Nắng rọi Hương Lô khói tía bay,

Xa trông dòng thác trước sông này:

Nước bay thẳng xuống ba nghìn thước,

Tưởng dải Ngân Hà tuột khỏi mây.

38. Chương 38

“Hắn tại sao nghe kết hôn lại như thế?” Xà Quân không hiểu.

“Mỗi lần tôi bức hôn anh ấy đều là phản ứng như thế.” Hán Phong giải thích

“Ồ.” Xà Quân tỏ vẻ hiểu được.

“Anh hai, ngày xem mắt đã được định rồi, ngày mai buổi sáng 9 giờ, địa điểm là.....”

“Anh trước đi rửa mặt cái đã, trở về nói sau.”

.....

Mấy phút sau, sau khi đánh răng rửa mặt xong A Quân trở về tiếp tục kháng hôn: “Hán Phong, em tội gì phải làm khó xử anh? Anh không kết hôn, anh phải tiếp tục hầu hạ bên cạnh cha mẹ, em mà còn bức anh, anh liền khóc đây a.....”

“Anh giả vờ như nữ nhân cũng vô dụng.” Hán Phong nói, “Không chỉ nói lệ rơi, bỏ trốn cũng vô ích.”

A Quân niệm liên miên: “Em phải biết rằng, nuôi lão bà thật là khó khăn a, phải cho cô ấy của ăn của mặc, mỗi khi dịp lễ còn phải tặng quà lấy lòng cổ, phải đi sớm về sớm không có tự do, không tự do a.”

“Anh ở trước mặt em giả bộ đau khổ cũng vô dụng.”

“Nếu vạn nhất sinh tiểu hài tử, lại phải dạy dỗ cho nó, lại sợ nó học cái xấu. Vạn nhất quản giáo không tốt, giống hiện tại con người ta trẻ tuổi, đọc những thứ sách không tốt, hơn mười tuổi liền hút ma túy gia nhập xã hội đen ầu ẩu đâm chém người đang ở trong WC sinh con nhỏ..... Mà đó chính là hi vọng của quốc gia, là tương lai a a!”

“Anh phần nộ thanh thiếu niên cũng vô ích.....”

“Anh đã thích một người.”

“Ai?”

“Y.” Ngón tay chỉ Xà Quân.

“Ta?” Ngón tay của A Quân làm cho Xà Quân nhất thời phản ứng không kịp.

“Đúng vậy, tôi là rất nghiêm túc, chẳng lẽ anh không cảm giác được điều đó?”

“Không, ta cảm giác không ra.” Không nhìn tới được ánh mắt của A Quân, Xà Quân lắc đầu bày tỏ sự trong sạch.

“Để cho tôi thích anh một chút thì sẽ chết à?” A Quân túm lấy áo của mỡ Xà.

“Muốn làm GAY, cũng là vô dụng đi.” Hán Phong cười, nói: “Có gan thì anh liền đem lý do này ở trước mặt mẫu thân đại nhân lần nữa?”

Yên lặng.

Hiển nhiên, A Quân không có gan.

39. Chương 39

“Dem người bẻ cong, ta thực sự không nỡ a.” Xà Quân cố nín cười.

Hán Phong phất tay ý bảo Xà Quân trước tiên khoan nói đã, “Tốt lắm, em không bức anh.” Nàng nói.

“Thật sự?” A Quân vẽ mặt kinh hãi.

“Dù sao cho dù em không bức anh, anh ngày mai cũng phải đứng giờ xuất hiện.” Hán Phong buông tay xuống.

“.....”

“Đúng rồi, anh hai, anh còn nhớ rõ anh B ngồi cùng bàn với anh thời trung học không? Anh đó cuối tuần sau là kết hôn rồi đấy.”

“Chuyện đó thì có liên quan gì tới anh?” A Quân hỏi lại.

“Đúng rồi, còn có cái kia chị C, đại khái cuối tháng này sẽ làm mẹ.”

“Bụng của cổ cũng không phải do anh làm lớn a.” (==))) A Quân sự không liên quan tới mình.

“Cha mẹ tuổi lớn, bọn họ cũng hy vọng có thể sớm ngày ôm được cháu đích tôn” Hán Phong chuyển lời khuyên nhủ đầy thâm thúy.

A Quân chỉ vào Xà Quân: “Thế thì để cho y sinh giúp ta đi.”

“Ta nghĩ, cho dù ta nguyện ý, chủ nhân cũng là sẽ không để cho ta và người cưới nhau đâu.”

“Kỳ thật ta không ngại.”

“Cái gì?” Xà Quân không có dự đoán được Hán Phong sẽ phản ứng như thế.

“Cho dù tôi không muốn YY anh hai, nhưng nếu anh có thể vì hấn hoài thai sinh con, có thể chứng kiến kỳ tích này tôi coi như là kiếp này sống không uống. Dựa vào cái gì tôi lại không cho phép chứ?” (vâng nếu ai chưa quên thì nàng ấy là hủ nữ =)))

Gặp Hán Phong trong mắt tràn ngập hy vọng mãnh liệt, giống như mặt trời trên sa mạc chói chang, chấp niệm này giống như có thể đem hết thủy tiêu tan thành tro. Khí thế này làm cho Xà Quân bỗng nhiên có

điểm muốn chạy trốn, tựa hồ vừa rồi chỉ là nói sai.

Cũng không ngờ tới rằng bị cô giữ chặt tay: “Làm em gái, tôi hy vọng anh hai có thể làm công, cho dù nhìn ảnh thế nào cũng ra tiểu thụ. Khó có được người không chê, cũng thật sự là ủy khuất anh rồi, đại tẩu.”

“Ta.....”

Hán Phong càng tươi cười thân thiết hơn: “Anh tính toán khi nào thì đem đứa nhỏ giao ra đây?”

“Anh không cần nhân cơ hội để chiếm tiện nghi của Hán Phong.” A Quân đoạt lại tay Xà Quân.

Như thế nào cảm giác vừa rồi tựa như bị người ta cướp về lại vậy..... Xà Quân yên lặng đặt tay trước ngực, ở chỗ trái tim.

40. Chương 40

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

“Được rồi, nói nghiêm túc lại đi. Kỳ thật hôn nhân cũng là việc không thể bức ép được, đúng không?” A Quân nói, “Chính là hiện tại anh còn chưa có hợp ý được ai a.”

“Lại nói tiếp, em đến bây giờ cũng không biết anh thích mẫu người nào, a..... Xà, anh liền giúp hần tìm đi, này coi như là báo ân.”

“Cũng được, người cứ việc nói thẳng đi, ta trước đem điều kiện đều nhớ kỹ.” Dứt lời, Xà Quân tìm lấy giấy bút, “Người nói đi, người thích loại hình gì?”

“ Belldandy.” (1)

“.....”

“Asuka.” (2)

“.....”

“Chii.” (3)

“Anh kỳ thật là muốn em một cước đem anh đá bay đi, đúng không?”

“Thì anh nói đây..... tôi yêu cầu không cao, tôi không cần thật xinh đẹp càng không cần tuyệt sắc khuynh thành, chỉ đẹp là được rồi.”

Xà Quân ghi nhớ một điểm: xinh đẹp.

“Phải hiểu biết lễ nghi phép tắc, không thể quá keo kiệt, càng không thể luôn đa nghi với ghen tuông.”

Ghi nhớ: đại lượng.

“Có thể nấu được vài món ăn ngon.”

Ghi nhớ: hiền thực.

“Giỏi việc nước đảm việc nhà.”

Ghi nhớ: chu toàn mọi mặt.

“Có thể cùng phụ mẫu tôi ở chung hòa hợp.”

Ghi nhớ: hiếu thuận.

“Có bằng cử nhân hoặc cao hơn thế.”

Ghi nhớ: có văn hóa.

“Tốt nhất nên có sở trường năng khiếu riêng.”

Lại ghi nhớ: đa tài đa nghệ.

“Không ngăn cản tôi cùng bằng bè đi chơi.”

Ghi nhớ: điều sáu, im lặng tuyệt đối.

“Yêu tôi.”

Ghi nhớ:.....

“Không ngăn cản tôi chơi vài trò, không phản đối tôi cất chứa mấy đồ đó.”

.....

“Có thể hiểu được tôi, sẵn sóc tôi.....”

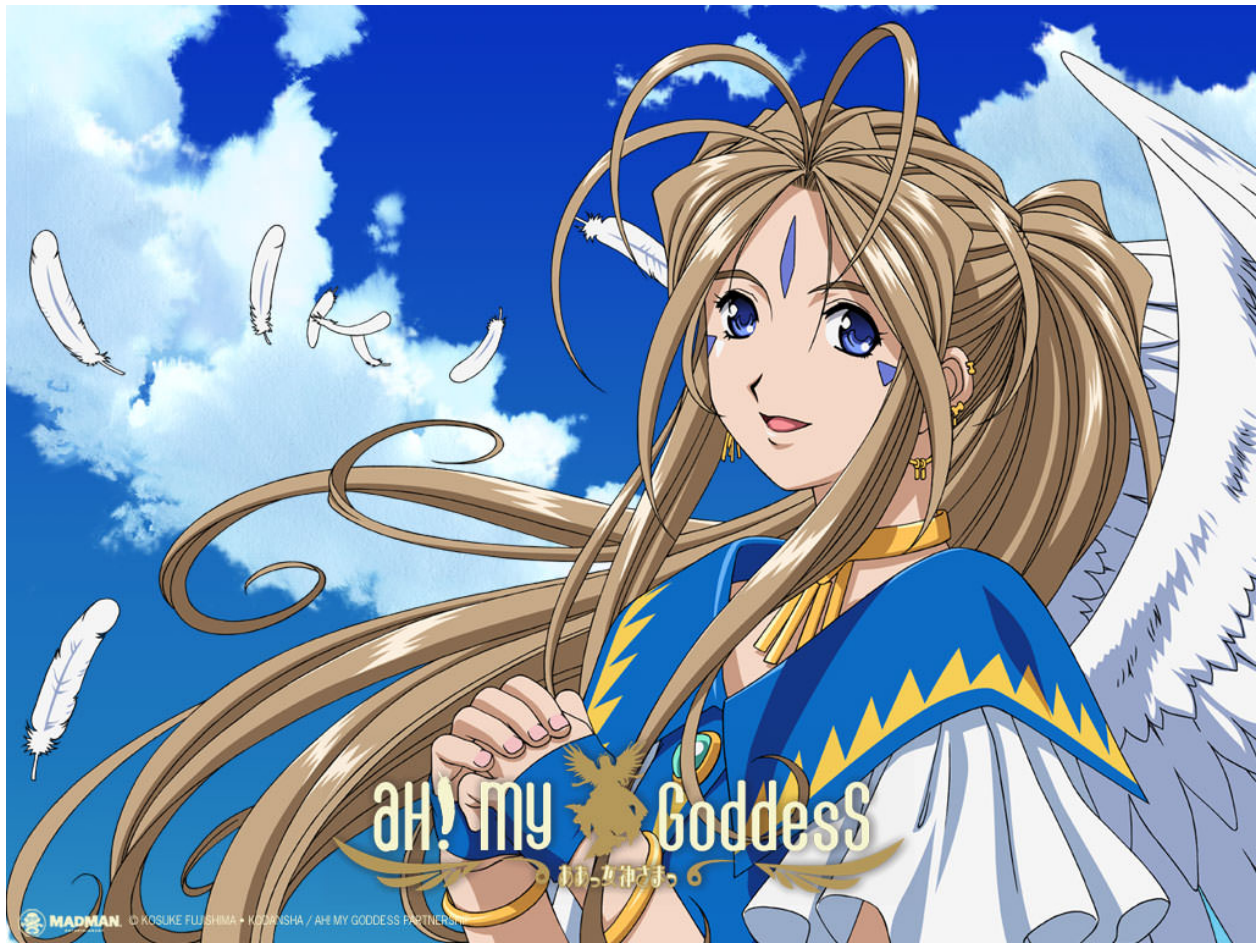
“Không bằng, người vẫn là tiếp tục thích ta đi.” Xà Quân đem tờ giấy đó xé làm đôi.

1. Belldandy là nhân vật trong bộ truyện Ah! My Goddess [Aa! Megami-sama] (xuất bản ở Việt Nam với tên “Nữ thần hộ mệnh”, “Lum – nữ thần hộ mệnh”)

2. Asuka Langley Soryu một trong những nữ nhân vật được yêu thích nhất của một loạt anime đình đám Neon Genesis Evangelion

3. Chii là nhân vật trong bộ truyện Chobits (Chobittsu), được xuất bản ở Việt Nam với tên Cô gái tiên nữ, là một manga do nhóm CLAMP sáng tác

A Quân ta lại nghĩ anh ấy là thụ rồi =)))))))))) tìm mấy bạn mẫu người của anh ấy khổ cực a TTT QT nó cho tiếng trung a được mỗi Chii là ta có biết còn 2 bạn còn lại thì... *ngồi 1 góc vẽ vòng tròn*

41. Chương 41

Cơm chiều qua đi Hán Phong cũng đã rời khỏi, A Quân bắt đầu vạch kế hoạch phá hư chuyện đi xem mắt ngày mai.

“Không bằng anh giúp tôi một chút, biến thành vị hôn thê của tôi đi?” A Quân cầu khẩn.

“Nếu người thật sự không thích đi cứ việc nói thẳng, còn không đã chạy tới thân cận còn mang theo vị hôn thê là có ý tứ gì?” Xà Quân không đáp ứng.

“Cũng đúng.....”

Như thế rất đả thương tự tôn của nhà gái rồi, bác bỏ.

A Quân tiếp tục suy tư.

Tưởng tượng tình cảnh một:

A Quân cùng mỗ nữ thân cận gặp mặt.

Xà Quân (nữ) chạy tới, A Quân khinh thường đối hắt nói: “Ta sớm nói qua, nào có trùng hợp ngẫu nhiên như thế? Đứa nhỏ trong bụng cô khẳng định không phải của ta, ta tuyệt đối sẽ không chịu trách nhiệm với nó. Cô nên thành thật mà khai ra đi, là Trương Tam hay là Lý Tứ hử?” Về mặt cực kỳ vô sỉ.

Xà Quân (nữ) lệ rơi.

Nhưng mà như thế chính là một tên đàn ông phụ tình bạc nghĩa rất bại hoại hình tượng rồi, nếu như truyền tới công ty thì..... Không được!

Bác bỏ.

Tưởng tượng tình cảnh hai:

A Quân cùng mỗ nữ vui vẻ.

Xà Quân (nam) xông vào, nổi giận đùng đùng một phen túm lấy A Quân: “Người tên hỗn đản này! Người phải chịu trách nhiệm về đứa bé trong bụng của chị gái ta!”

“Không, Em hiểu lầm rồi!” A Quân bỏ tay Xà Quân ra, một mặt chính khí nói: “Đứa nhỏ trong bụng cô ấy của là của Trương Tam, Lý Tứ, Vương Ngũ gì đó! Anh còn chưa có chạm qua cô ấy! Người anh yêu chính là em!” Sau đó liền tấn công tới chính trực mạnh mẽ hôn!

Như vậy hình tượng càng tan vỡ a!

Tiếp tục bác bỏ.

Tưởng tượng tình cảnh ba:

A Quân cùng mỗ nữ ở trong phòng khách sạn.

Tại đây đang lúc thiên quân nhất phát (nghìn cân treo sợi tóc), Xà Quân (nam) xông vào, túm lấy A Quân mà chất vấn: “Người phải chịu trách nhiệm đối với ta và hài tử!”

Hôn, còn không có giả vờ kháng cự.

Tưởng tượng cái tình cảnh gì loạn thất bát tao thế này!

“Ta kháo! Ta đang suy nghĩ cái gì a!” A Quân ôm đầu.

“Trước uống chút rượu đi.” Xà Quân không biết từ lúc nào đem một chai rượu đồ1 mang lại đây.

“Rượu này từ đâu ra?”

“Mua.”

“Tiền ở đâu ra?”

“Tiền thu nhập của ta.”

“Anh không phải đem người ta kéo đến một góc sau đó nuốt xuống rồi còn đoạt tiền chứ?” Tội ác sâu nặng a! A Quân bắt đầu nhớ lại gần đây báo chí có đưa tin người dân nào bị mất tích không.

“Uống đi, nhất túy giải thiên sầu.” Xà Quân không để ý tới mấy lời bất trí của hắn, mở rượu ra.

42. Chương 42

Tục ngữ có câu: “Nhất túy giải thiên sầu.” Rượu quả nhiên là thứ tốt.

Bởi vì uống rượu, A Quân vừa cảm giác tỉnh lại, kim đồng hồ đã chỉ tới 12 giờ, đã sớm quá giờ đi xem mắt.

Nhìn nhìn lại di động, kỷ lục 27 cuộc gọi nhờ, là mẫu thân đại nhân của A Quân.

Cơ duyên xảo hợp, mọi sự đại cát! A Quân mừng thầm.

Tục ngữ lại có câu: “Trừu đao đoạn thủy thủy canh lưu, tá tửu tiêu sầu sâu canh sầu”. (Rút đao chặt nước càng chảy xiết, mượn rượu tiêu sầu càng thêm sầu)

“Như thế nào.....” A Quân phát giác chính mình y quan không chỉnh. Bên cạnh, Xà Quân nằm trong chăn với mình cũng là như thế.

.....

“A –!”

Tiếng thét chói tai lại một lần vang vọng khắp khu chung cư.

43. Chương 43

“ Nguyễn rửa 3 cũng thực đáng sợ sao?” Vị hàng xóm hảo tâm kia lại một lần nữa gõ cửa.

A Quân: “Đúng vậy.”

“Tại sao cậu.....” Hàng xóm phát hiện A Quân y quan không chỉnh.

A Quân mặt không đổi sắc: “Ta tưởng H phiến (AV), nên mới bắt chước làm thử về sau mới phát giác là Nguyễn rửa 3.”

Hàng xóm: “.....”

Cố gắng không để ý tới vị hàng xóm đang bày ra vẻ mặt “ ” kia nữa, A Quân đã đóng cửa lại

Say rượu hỏng việc, A Quân cố gắng lục tìm trong trí nhớ về chuyện tối hôm qua.

A Quân chỉ nhớ bọn họ uống rất nhiều rượu, ai cũng say.

Tối hôm qua mông mông lung lung, giống như cái gì đều không có làm, lại giống cái gì cũng đều đã làm; ở trên giường tìm được một chút dấu vết, dường như là mới để lại, cũng dường như là đã để cách đêm rồi; hơn nữa dấu vết sinh ra tựa hồ là tự nhiên, lại tựa hồ là bị động; hẳn là là chính mình gây ra đi, lại không nhất định không phải Xà Quân làm; hình như là nên xin lỗi Xà Quân đi, lại giống như chính mình mới là người đáng được xin lỗi.....

“Chúng ta đêm qua có hay không.....” A Quân nhin không được hỏi.

Y trả lời một đáp án rất vô trách nhiệm, “Ta không biết, bắt quá không quan hệ, dù sao ta lúc là xà thì cũng không có nằm chỗ đó.” Xà Quân nói như vậy.

.....

“Tôi hình như không có điểm nào không khỏe, anh có thể để cho tôi kiểm tra một chút được không.....” A Quân còn có tâm tư nghiêm túc nghiên cứu tình hình thực tế.

“Người nói ra những lời này mà cảm thấy không có vấn đề gì sao?” Xà Quân phản đối.

Kỳ thật Xà Quân cũng buồn bực, bởi vì hắn cũng say đến bất tỉnh nhân sự.

Chuyện tối hôm qua, chắc chỉ có ông trời mới biết?

44. Chương 44

Thiện ác cuối cùng rồi cũng sẽ có báo ứng, thiên địa cũng sẽ luân hồi.

“Không tin ngẩng đầu lên mà nhìn, trời xanh sẽ chẳng bỏ qua cho ai!” Hiên Viên Hàn Tuyết ngửa mặt lên trời thở dài, rồi lại cúi đầu xuống hướng người dưới chân nói: “Cuối cùng cũng để cho ta tìm được người a.”

Người nọ cực giống A Quân bị trói gô giống như con sâu nằm ngã bên chân của Hiên Viên, sợ đến mức run rẩy cả người.

“Em..... Em không biết cô ấy là lão bà của anh, đại ca a.....”

“Vậy người có biết nàng là lão bà của nhà nào không?”

“Biết..... Không, không biết.”

“Hỗn đản!” Hiên Viên tát cho người nọ một bạt tai.

“Lão Đại, không nên nổi giận, việc này để cho chúng tôi làm là được rồi. Ngài tự mình ra tay đánh hắn, không hợp với thân phận a.....” Vũ Văn Vân Lưu đi qua nâng hắn dậy, “Kia chị dâu chị ấy..... ngài định xử lý như thế nào?”

“Lão bà của ta.....” Hiên Viên chậm rãi đứng lên, “Không thể nhẫn tâm trách cô ấy, cô ấy làm sai, là do ta để cho cô ấy tự do quá đáng.....” Hắn thâm tình ngâm xướng, “Ta không trách cô ấy, cô ấy nên có quyền lựa chọn tự do của mình, ta đây chỉ có thể để cô ấy được tự do.” Nước mắt không khỏi chảy xuống, tức thì quay đầu nổi giận quát trên người trên mặt đất: “Đều tại ngươi! Đều là ngươi dụ dỗ nàng! Nữ nhân tốt như nàng như thế nào lại bị tên hỗn đản như ngươi mê hoặc đến hồng hạnh xuất tường (ngoại tình)! Các anh em lại đây, đem nó đánh cho cả con mẹ nó cũng không nhận ra được! Ai.....” Cúi đầu gặt lệ. (=”=)

“Lão Đại, Anh thật sự buông tay với chị dâu sao.....” Vũ Văn quan tâm hỏi.

“Không buông được cũng phải buông! Nam nhân đại trượng phu nói được sẽ làm được, nếu ta nói để cô ấy tự do, trừ phi cô ấy còn yêu ta, nếu không ta tình nguyện làm GAY làm thái giám cả đời này sẽ không bao giờ đi quấy rầy cô ấy!” Hiên Viên thái độ kiên quyết.

“Hảo, không hổ là lão đại của em, vô luận như thế nào em đều đi theo bên cạnh lão Đại, lão Đại nói muốn làm GAY em liền sẽ làm cùng!” Vũ Văn thanh âm chậm rãi đè thấp, “Bất quá..... Cũng không thể đi làm thái giám a.....”

“Ta biết cậu trung thành, bất quá, huynh đệ chỉ nên cùng nhau tranh đấu giành thiên hạ không thích hợp để làm ẩm giường.....” Hiên Viên nhin không được nở nụ cười, vỗ vỗ bả vai Vũ Văn, “Hoàng đế hiện tại không có nữa, muốn làm thái giám cũng không có được. Cám ơn sự an ủi của cậu, ta không có việc gì đâu.”

“Hiên Viên lão Đại, bên ngoài có vị tự xưng đại sư đến từ XX tự nói muốn gặp người.” Tức thời một thuộc hạ dưới quyền chạy lên bẩm báo.

“Hòa thượng sao? Nói hán chờ ta một chút, ta sẽ tới ngay.” Hiên Viên nói.

45. Chương 45

Ở trên ghế sofa trong phòng khách, có một hòa thượng đang ngồi, nhìn qua tuổi còn rất trẻ, nhưng đã khí vũ phi phàm.

Vừa thấy Hiên Viên đi ra, y liền đứng lên: “A di đà phật, bản tăng pháp danh “Hoán Hải”.”

“Ngài chính là cao thủ trong truyền thuyết linh quang chấn động Hoán Hải đại sư?” Vũ Văn nhin không được nói chen vào.

“Uy, cậu xem truyện tranh nhiều quá a?” Hiên Viên ngăn chặn khỏi cho tên thuộc hạ này tiếp tục làm trò ngớ ngẩn, “Đại sư, vừa rồi đắc tội.”

“Ừm, không có vấn đề gì. Lần này bản tăng đến đây là vì thí chủ trừ yêu.”

“Trừ yêu? Yêu ở đâu ra?” Hiên Viên khó hiểu.

“Chẳng lẽ thí chủ đã quên? Buổi tối ngày đó thiếu chút nữa lấy mạng của người chính là xà yêu.”

“À, đúng là có chuyện này, nguyên lai hán là xà yêu!” Hiên Viên hiểu ra, “Xin hỏi đại sư nghĩ nên xử lý như thế nào? Hiện tại lập tức đi trừ yêu?”

“Không, bây giờ còn không phải thời điểm, để không làm bị thương người vô tội, chỉ có thể đợi tiếp thêm mấy tháng, chờ thời cơ chín muồi.” Hoán Hải nói.

“Vì sao?”

“Tiếp qua mấy tháng, mùa đông sẽ đến.”

“Đại sư, ta.....” Hiên Viên muốn nói lại thôi.

“Có việc gì xin cứ nói thẳng.”

“Đại sư, người ta nói rằng trộm cướp cũng có đạo lý của họ, không nên nhìn chúng ta ngày ngày hành tẩu giang hồ chém người thu tiền bán súng ống đạn dược mà hiểu lầm, chính là ta thái độ làm người chính trực, nhất ngôn ký xuất tứ mã nan truy, ta nếu đáp ứng không truy cứu, thì tất nhiên cũng sẽ không tìm đến bọn họ gây sự nữa, lòng tốt của đại sư ta đây xin nhận. Oán oán tương báo đến khi nào mới dứt? Người không đùng chạm đến ta ta việc gì phải đùng chạm đến người làm người phải biết khoan dung độ lượng thả một con ngựa quý như xây bảy cấp phù đề, là như thế có đúng không? Đại sư.”

“Này..... Đúng thế.”

“Người xuất gia tứ đại giai không*, danh lợi như mây bay, đại sư tự nhiên sẽ không cần vì mạng nhỏ của ta mà trừ yêu, lại càng sẽ không vì lợi mà làm bẩn tay mình. Nhân gian đều có nhân gian sự, thiện ác cuối cùng rồi cũng sẽ có báo ứng, thiên địa rồi sẽ luân hồi, đại sư là cao nhân, tự nhiên sẽ không nhúng tay phá hư cái kia nhân quả báo ứng thiên địa luân hồi. Chúng sinh ngang hàng, yêu nghiệt cũng có sinh mệnh..... Cái gọi là chúng sinh đều yêu Phật tổ, Phật yêu chúng sinh, ta nói cũng có đạo lý chứ? Đại sư.”

*Tứ đại giai không: thế gian tất cả đều là hư vô (theo cách nói của đạo Phật)

“.....”

“Ta biết ngài khẳng định là tới đây thử ta, ngài muốn thông qua thái độ của ta đối với xà yêu để xem ta có giác ngộ được lẽ này hay không, có thể phóng hạ đồ đao lập địa thành Phật (ý chỉ sự bỏ dỡ theo lảnh), chỉ tiếc ta nghiệp chướng nặng nề, ta không vào địa ngục chẳng lẽ lại để các huynh đệ của ta vào địa ngục hay sao?”

“.....”

“Đại sư, người có thấy được một tương lai đầy hi vọng của xã hội đen không?”

“Thời gian không còn sớm, bản tăng đi trước, không cần đưa tiễn.”

Hoán Hải phát tay áo rời đi.

.....

“Vân Lưu.”

“Vâng, lão Đại.”

“Cậu có biết, phụ mẫu ta vốn là người có văn hóa, bắt quá ta năm đó còn trẻ khí thịnh đọc sách ít, hiện tại tuy không có hối hận về con đường mình đã đi, nhưng chỉ có đọc sách ngâm thơ có bằng cấp các loại thì mới có thể sung sướng được..... Cho nên ta nói cậu đọc nhiều sách một tí, cố gắng tu dưỡng bản thân, bớt xem mấy loại truyện tranh vô bổ đi.”

“Em đã biết.....”

“Tựa như vừa rồi, nếu không nhờ đọc sách ta làm cách nào có thể chỉ bằng vài câu tam ngôn lưỡng ngữ (vài ba câu) liền đem tên đó rồi đi? Nếu Hứa Tiên giống ta như vậy biết giảng đạo lý, sẽ không sẽ bị Lão hòa thượng kia cướp đi lão bà. Phải hiểu rằng, chúng ta nhưng là bá Quan Nhị ca học đạo nghĩa (Quan Công), đúng vậy, xà yêu kia so với ta lợi hại hơn thì sao chứ? Cứ mãi nuốt không trôi khẩu khí (chỉ việc thù dai) cùng xà yêu kia tính chút nợ nần lông gả vỏ tổ (việc vặt vãnh) thì làm sao hùng mạnh được?”

“Lão Đại!” Vũ Văn vỗ tay nói, “Nên mới nói không hổ em luôn đem ngài làm thần tượng mà!”

“Cậu biết thì tốt rồi..... Đúng rồi, đám người trong phòng kia đang tính làm chuyện gì mờ ám thế?”

“Để em đi nhìn xem.”

Hai phút sau, Vũ Văn từ trong phòng đi ra.

“Lão Đại, vừa rồi ngài nói cho dù có làm gay cũng sẽ không đi quấy rầy chị dâu, vì thế các huynh đệ cũng kiên định đi theo con đường của đại ca.....”

“Nghĩa là sao?”

“Tại trên người tên gian phu đó thực tập làm cách nào để trở thành.....” Vũ Văn thanh âm càng ngày càng nhỏ.

“Kia..... Phiên cậu nói bọn hần đừng làm nhiều quá đến chết là được rồi.” Hiên Viên tức giận nói.

“Ồ.” Vũ Văn xoay người, mở cửa, ngoái đầu vào phòng nói: “Huynh đệ, lão Đại bảo các ngươi làm tên đó đến chết thì thôi.”

46. Chương 46

Trời chuyển sang thu, xà cũng phát phì.

Động vật phải tích trữ năng lượng để qua mùa đông, A Quân phát giác mỡ Xà bên người cũng thềm ăn đến béo phì lên.

Đối với xà mà nói, việc đứng thẳng mà đi có một chút khó khăn chính là bụng không thể duy trì liên tục được, khi Xà Quân rốt cục phát giác bụng mình dần dần hở ra, A Quân cũng không thể tránh đụng phải một cái miệng thô to như chén của con mãng xà màu trắng đang ở trong nhà quay xung quanh phòng khách bơi qua bơi lại, bơi qua bơi lại.....

“Anh làm cái gì vậy?”

Xà Quân không có trả lời hẳn.

“Bạch nương tử người ta cũng không có giống như anh đâu!” A Quân nhịn không được nói.

“Mấy câu chuyện thần thoại cũ rích đó mà người cũng tin sao?” Xà Quân khinh thường đáp lại.

Kỳ thật cho dù không có Pháp Hải, sự thật tàn khốc này cũng khiến cho người ta giận sôi.

Mãng xà màu trắng kia vẫn đang ở xung quanh A Quân bơi qua bơi lại, bơi qua bơi lại, bơi qua bơi lại.....

“Tôi đi ra ngoài!” A Quân”Phanh” một tiếng đóng sầm cửa lại.

47. Chương 47

“Nhìn cậu giống như đang sống một cuộc sống thật nhàm chán.” A Dũng nói.

“Cậu mới nhàm chán.” A Quân phản bác lại.

“Không có bạn gái cuộc sống thật là hư không đi?”

“Nhưng mà nó tự do.”

“Đúng rồi, này đưa cho cậu.” A Dũng từ trong gói to mang theo bên mình lôi ra một con mèo nho nhỏ, “Dù sao cậu cũng đang tự do.”

“Uy mau che lại đi, nơi này là nhà ăn! Không thể mang theo vật cưng.”

“Yên tâm, tớ có quen thân với ông chủ mà.”

“Đây là chuyện gì a?” A Quân khó hiểu.

“A Hoa nhà tớ một tháng trước vừa sinh, nó thế nhưng lại giấu diếm nhà ta mang cả gia đình ra ngoài sống..... Hiện tại tớ đang lo không biết xử lý như thế nào, cậu nuôi giúp tớ một con đi.”

“Ồ, được.” A Quân đưa tay gãi gãi cái cổ bé xinh của chú mèo con, “Hảo đáng yêu.....”

A Quân sợ chó, nhưng thích mèo, hẳn cũng đã từng nghĩ rằng mình nên nuôi một con, nhưng mà khi đó do có nhiều vấn đề phát sinh mà không nuôi được.

Lần này A Hoa sinh cũng vừa đúng lúc.

Chỉ là, trong đầu lơ đãng hiện lên một hình ảnh:

“Người đã trở về?” Ngồi trên sofa Xà Quân nhẹ vỗ về bụng mình, bộ mặt thỏa mãn mà ôn nhu: “Xem, nó sẽ ở bên trong đang động nè.”

Là một con mèo nhỏ mới được sinh ra a, thật là tươi ngon!

“Không! Tớ từ chối.” A Quân vội vàng đem mèo trả trở về.

“Vì sao? Vừa rồi cậu không phải đồng ý rồi sao?”

“Bởi vì tớ sợ.....”

“Cậu sợ chó, từ khi nào lại biến thành sợ mèo?” A Dũng đánh phủ đầu không tha.

Chung quy không thể nói là sợ xà ăn mất, A Quân bịa ra một cái lí do: “Thời tiết dần dần chuyển lạnh, sợ mèo con xa mẹ không sống nổi.”

Trời lạnh, hay dùng nấu cách thủy đi..... A Quân trong đầu không tự giác xuất hiện thân ảnh Xà Quân

“hiền thực”..

Là một con mèo nhỏ mới được sinh ra a, thật là tươi ngon!

“Dù sao đi nữa tớ cũng là từ chối.” A Quân quyết tâm nói.

“Không có nghĩa khí.”

Đối với đánh giá này của A Dũng, A Quân chỉ biết lắc đầu chống đỡ. Hắn khi quyết tâm chống đối vụ hôn lễ thì đã mang danh bất nghĩa rồi, không có nghĩa khí so với việc lấy mèo cho xà ăn còn tốt hơn!

“Lần này hẹn cậu tới đây còn có một chuyện khác nữa.” A Dũng tiếp tục nói.

“Không phải lại bảo tớ hẹn y chứ?” A Quân có điểm không tình nguyện.

“Tất nhiên không phải.” A Dũng lập tức phủ định, “Dĩ nhiên, nếu cậu có lòng như thế thì tớ cũng không từ chối. Như thế này nè, tớ có một biểu muội họ hàng xa, rất là xinh đẹp.”

“Cậu muốn gì nào?”

“Giới thiệu cho cậu, tớ đã hẹn em ấy tới đây rồi.”

48. Chương 48

A Quân đến rạng sáng mới trở về nhà.

“Tôi đang yêu.” Hắn vừa vào cửa liền tuyên bố.

“Người nói cái gì?”

“Tôi rốt cục tìm được nữ nhân để tôi đem lòng yêu mến rồi!” A Quân chìm đắm trong vui sướng mà nói.

“Ta cảm giác được ngươi là gặp tà rồi.” Xà Quân lại phản ứng lạnh lùng.

“Nói không sai, người ngoài vốn cho rằng những người đang yêu so với bị gặp tà không khác nhau là mấy mà.” A Quân chẳng những không giận, lại còn thao thao bất tuyệt giới thiệu với Xà Quân điểm ngộ của

mình, “Nàng là biểu muội bà con xa của A Dũng, lúc hấn muốn nói giới thiệu cho tôi, tôi cũng không chịu, nhưng chính là không nghĩ tới biểu muội hấn lại là một tuyệt phẩm như vậy. Không chỉ là người tốt, thiện lương, hơn nữa quan trọng nhất là tôi với nàng vô cùng tâm đầu ý hợp, lời tôi vừa nói ra chưa xong đã thấy nàng tiếp lại được.....”

A Quân nói cái gì đó, Xà Quân không để tâm nghe, lúc này hành vi cùng ngôn ngữ của A Quân đối với y mà nói giống như là đang bị quỷ bám vào người cũng không có ngoa. Y mơ hồ nhận thấy được A Quân trên người còn lưu lại một cổ yêu khí, không phải là của mình. Cho dù rất nhỏ nhưng cũng có thể cảm giác được. Liền giống như nữ nhân ở trên quần áo chồng mình phát hiện ra một mùi nước hoa khác vậy, khiến cho người ta không thể thoải mái.

“Là bị con yêu tinh nào ngấm trúng rồi.....”

Xà Quân lăm bầm lâu lâu, A Quân chính là nghe được.

Hấn nói: “Anh như thế nào có thể nói ra mấy lời bất lịch sự như thế chứ?”

Sau đó hấn còn nói: “Bất quá tôi cảm thấy được nàng đúng là yêu tinh a! Trong lòng tôi nàng chính là một tiểu yêu tinh mê hoặc lòng người, trên đời này sao lại có một người hoàn mỹ như nàng chứ?” Đã say mê gần chết rồi.

Mùa đông còn chưa tới, gió lạnh đã thổi vào, nguyên lai cảm giác nổi lên một thân nổi da gà chính là như vậy, làm xà như Xà Quân lần đầu tiên cảm nhận được.

Mùa đông nhanh đến, những ngày A Quân phát xuân có thể kéo dài sao?

49. Chương 49

Có người, trời sinh vốn đã hấp dẫn người khác phái.

Có người, trời sinh vốn đã hấp dẫn ngoại tộc.

Theo như Hán Phong tiết lộ, A Quân trước đây từng bị một nữ quỷ cầm kẻo lừa đi tới một con hẻm, nếu không phải là mẹ hấn phát hiện ra sớm thì.....

Lại giống như A Quân hiện tại, coi trọng hấn chính là một con hồ ly tinh, nếu Xà Quân không phát hiện sớm thì.....

Động vật, khó tránh khỏi có địa bàn chi tranh a (tranh đấu nhau vì địa bàn).

“Vì thế người liên đặc biệt tới đây tìm ta hả?” Hồ tinh nói, “Người cảm thấy được ta mê hoặc hẳn?”

Xà Quân không vội trả lời, y lẳng lặng ung dung nhìn nữ nhân đang ngồi đối diện mình được A Quân đánh giá là rất đẹp rất hiền thực kia. Xà giỏi về mê hoặc, hồ ly càng mạnh hơn. Trong chốc lát, Xà Quân cười, xem như chấp nhận.

“Vậy người nói xem, hẳn sau khi quen ta thì thay đổi như thế nào?” Nàng lại hỏi.

“Cũng không có gì.” Xà Quân đáp, “Chẳng qua sau khi quen người mỗi ngày 11 giờ lên giường 6 giờ sáng thức dậy, sau đó chạy vòng quanh khu chung cư tập thể dục, đi làm cũng không có muộn.....”

“Như thế không phải là rất tốt sao?”

“Nhưng như vậy là không bình thường.”

“Thật không.....”

Xà Quân tiếp tục: “Hắn từ sau khi quen người cũng không còn đụng tới game hay DVD nữa.”

“Cái này rõ ràng là tốt mà.....”

“Nhưng như vậy cũng không bình thường.”

“Là như vậy sao.....”

“Hắn bắt đầu thích sửa soạn ăn mặc, còn dùng nước hoa, hơn nữa mỗi ngày trước khi ra khỏi nhà đều dùng hơn một giờ để chỉnh trang lại mình.”

“Như thế cũng không bình thường, đúng không?” Lần này hồ tinh hỏi.

“Chính là bởi vì người nói thích, hẳn chiều nào về nhà cũng là xem TV rồi mua đồ chua mà ăn!”

“Này..... Lại có vấn đề gì sao?”

“Vấn đề là, ta không phải dựa vào ăn đồ chua mà lớn lên.” Xà Quân thật rất bất mãn.

“Kỳ thật..... Cũng không có gì a.....”

“Hắn hiện tại ngay cả chu X, uyên mai tô X (là các thể loại lâm li bi đát í, tở như phim Quỳnh Dao chẳng hạn) cũng làm hắn rơi lệ đầy mặt. Hắn cho dù nói như thế nào cũng là một người tốt, tuy rằng hơi trạch (*) một chút. Nếu người đem hắn đại não phá tàn như vậy, ta cứ không nổi đâu.”

() trạch: chỉ những người chỉ biết ru rú trong nhà*

“Yên tâm, ta sẽ không làm cho hắn biến tàn đâu. Ta nhưng thật ra cảm thấy được hắn đã khiến người thay đổi trở nên biết “phần nộ” rồi.” Hồ tinh cười yếu ớt nói.

50. Chương 50

“Nếu không còn chuyện gì nữa thì tới lượt ta nói.” Vị nữ nhân rất đẹp rất hiền thực kia mở miệng: “Lại nói tiếp thật sự là trùng hợp a. Kiếp trước ta cũng có quen Tuấn Hồng, người có biết điều đó không?”

“Không nghĩ tới thật sự là người.” Xà Quân than nhỏ, “Khi đó khi đó người đã là yêu quái?”

“Đúng vậy, ta khi đó đã có tới tám trăm năm đạo hạnh, vậy mà người còn dám đến đây?”

“Ta không thể nhìn bằng hữu của ta lại một lần nữa bị người làm hủy.” Xà Quân nói, “Hắn kiếp trước là bởi vì người mà chết. Hiện tại lại biến thành nữ nhân lừa gạt đùa giỡn hắn?”

“Hắn kiếp trước quả thật là rất xui xẻo, khi còn trẻ bởi vì một con rắn mà..... Có câu nói rằng mất mạng là chuyện nhỏ, mất trinh mới là chuyện lớn, đều là sai từ người! Người nói xem, người ở bên cạnh hắn ngày người lâu như thế có bản lĩnh giúp hắn làm gì chưa?” Ngón tay chỉ vào Xà Quân.

“Không cần vũ nhục kỹ thuật chuyên nghiệp của ta. Ta tự có phương pháp giúp hắn, ta ít nhất cũng không làm hắn đại não suy tàn.”

Hồ tinh lại nói: “Người giúp hắn kiếp trước thăng quan tiến chức lên như điều gặp gió là ta, đáng tiếc bị người đồ kị hãm hại, hắn lại coi ta như huynh đệ, dù chết cũng không chịu bán đứng ta. Cho nên tư tiên tướng hậu (suy nghĩ thông suốt), ta quyết định biến thành nữ nhân ở bên cạnh hắn, như thế có gì không được?”

“Người cho dù muốn làm đồng tính cũng không ai ngăn cản người. Chính là ta thấy hắn dương khí ngày càng suy yếu, điều đó nói lên cái gì người so với ta càng rõ ràng hơn.”

“Bởi vì ta muốn đem hắn biến thành yêu quái, trở thành đồng loại với ta.” Hồ tinh thừa nhận suy nghĩ của Xà Quân, ngữ khí ôn hòa trở lại: “Tuy rằng ta là hồ ly tinh, nhưng ta cũng không muốn để bị người mắng là hồ ly tinh, chẳng lẽ người với hắn nguyên lai đã yêu nhau sao?”

“Không có chuyện đó.” Xà Quân quả quyết phủ định.

“Tốt lắm.” Hồ tinh nở nụ cười, biến mất ở trước mắt Xà Quân. Hiện thân một lần nữa, tay nàng đã thọc vào trong bụng của Xà, dễ dàng như đâm vào một khối đậu hủ. Nàng cười đến sáng lạn: “Con rắn nhỏ, người từ bao giờ trở nên ngu ngốc như thế? Biết rõ không thể đánh lại ta lại còn vác xác tới đây. Hẳn hiện tại chính là nghe lời ta so với người còn nhiều hơn gấp mấy chục lần, không tin người có thể trở về thử nghiệm khiến cho hẳn tự nguyện rời khỏi ta thử đi. Thật sự là rảnh rồi xen vào chuyện của người khác mà, xem như đây là chút trừng phạt của ta giành cho người đi!” Nói xong đem bàn tay dính đầy máu rút ra.

51. Chương 51

A Quân cùng bạn gái vui vẻ nấu ăn.

A Quân: “Chúng ta hôm nay cơm chiều ăn thịt rắn sao? Xà Quân nhìn thấy sẽ rất tức giận đó.”

Bạn gái: “Yên tâm, y sẽ không tức giận đâu, bởi vì y nằm trong này rồi.” Chĩa chĩa trong nôi.

THE END

Âm nhạc kết thúc vang lên kèm theo phụ đề.

.....

A Quân bình tĩnh, “Ngay cả mơ mà cũng trật tự như thế a.....” Hắn cảm khái nói.

Xà Quân vẫn chưa về đến, nhìn ra ngoài cửa sổ, nhà nhà đều đã lên đèn. A Quân bò xuống giường, mở máy tính, đem gần 60G mình sưu tập bấy lâu nay kéo vào thùng rác.

“Xà kia đâu rồi nhỉ? Không phải thật sự bị ăn chứ?” Đang lúc suy đoán linh tinh, A Quân nghe được tiếng mở cửa phòng khách. Người vừa vào bước chân có vẻ nặng nề, chính là mỗi bước càng tiến tới gần phòng mình.

“Xà, là người phải không?” A Quân nghiêng đầu qua ..., gặp Xà kia đang dựa người lên cửa, sắc mặt không được tốt lắm.

“Đúng vậy, là ta, người đang làm gì?” Y như vậy hỏi lại A Quân.

“Đang xóa một vài tài liệu.” A Quân nói.

“Là đồng tranh động với H GAME của người?”

“Đúng vậy, tôi cảm thấy được tôi không thể cứ tiếp tục trạch như vậy nữa.” A Quân trả lời.

“Có ý gì?”

“Tôi đã quyết tâm rồi, cố gắng nên người. Tôi ngày mai liền hướng nàng cầu hôn.” A Quân đi đến trước mặt Xà Quân, trên mặt khó nén vui sướng, “Chúc mừng tôi đi! Cảm ơn anh, tôi cảm giác sau khi anh đến vận mệnh của tôi thật sự cải biến rất nhiều.....”

“Ta khuyên các người vẫn là nên chia tay đi.” Xà Quân lạnh lùng nói.

“Vì cái gì?”

“Người không thể lại cùng hồ ly tinh này ở cùng một chỗ.”

“Anh sao lại có thể nói nàng như thế?” A Quân bất mãn: “Anh như thế nào nói nàng giống như loại nữ nhân chuyên đi giết chồng của người khác như thế, mở miệng ngậm miệng một câu hồ ly tinh.....” Nhìn thấy Xà Quân sắc mặt thêm âm trầm, A Quân đành ngậm lại miệng.

“Nàng căn bản là con hồ ly tinh..... Không, ý của ta nàng căn bản không phải là con người.” Xà Quân giải thích.

“Không có khả năng, nàng là biểu muội bà con xa của A Dũng a.”

“Nàng có thể dùng thuật mê hoặc A Dũng dễ như trở bàn tay.....”

“Cho dù nàng không phải là con người thì sao chứ?” A Quân cắt đứt lời y: “Chớ quên, anh cũng không phải là con người!”

“Ta không phải là con người thì sao? Chẳng lẽ ta có thể ăn thịt người sao?”

“Tôi như thế nào khẳng định được chính mình sẽ không bị ăn? Anh nói nàng là hồ ly tinh, hồ ly ít nhất là sẽ không ăn thịt người!”

“Người chính là không chịu nghe theo lời ta nói?”

“Đúng vậy.” A Quân thái độ kiên quyết, “Cho dù anh ăn tôi đi nữa tôi lần này cũng sẽ không thay đổi ý kiến!”

“Người.....” Xà Quân sau chữ “người”, chính là hướng trên mặt A Quân cho một đấm!

Nhìn thấy A Quân xoay một vòng rồi sau đó rồi ngã xuống, Xà Quân đi qua hướng bụng của hắn đập một cú: “Đáng giận, trọng sắc khinh bạn!”

“Có nhầm hay không! Vừa nói xong liền động thủ.....” A Quân đau đến nói không nên lời.

“Loài người các ngươi không phải tổ tình không được liên cường gian đây sao!” Nhắc tay lên, đem A Quân xoay tròn bay ra đập cái bịch xuống sàn nhà phòng khách.

52. Chương 52

Xà tuy là động vật máu lạnh nhưng cũng không phải là động vật hiền lành. Xà không phát hỏa cũng không thể đem nó coi như con giun, hơn nữa Xà này so với con người còn lớn hơn rất nhiều.....

“Người..... Ta là muốn tốt cho ngươi, được, ngươi không tin, ta liền thay lệnh thọ đường (bậc cha mẹ tổ tiên) đánh cho ngươi tin mới thôi!” Xà Quân nắm tay đến gần, “Dù sao con hồ ly đó cũng bảo rằng ngày mai là ngày cuối cùng của ngươi, ta khiến cho ngươi ngay cả bò cũng không thể bỏ đi gặp mặt!”

“Uy! Anh từ từ.....” Gặp tình thế không ổn, A Quân cuống lên, bày ra tư thế phòng thủ: “Anh có làm hay không! Nói đánh liền đánh! Tảng đá lớn đập chết con của a? Anh chỉ ít trước hết cũng phải ra sức dụ dỗ khiến tôi hồi tâm chứ!”

“Ngươi ngay cả chết còn không sợ ta còn có thể dùng cái gì để dụ ngươi?”

“Tiền!” A Quân thốt ra. Có thể kéo dài thời gian liền kéo, kéo cho đến lúc Xà kia tỉnh táo lại là tốt nhất, A Quân trong lòng thầm nghĩ.

“Đừng khiến ta dùng tiền nói xấu “tình yêu vĩ đại” của các ngươi!” Chỉ tiếc Xà kia vẫn thịnh nộ như trước.

“Hay là dùng sắc dụ cũng được a!” Mắt thấy Xà Quân từng bước tới gần, A Quân rối đến loạn cả não.

“Ta là người đạo đức giả vậy sao! A.....”

Lúc khoảng cách giữa hai người còn chưa đến hai thước, thì thấy Xà Quân dừng bước, ôm lấy bụng, rên nhỏ một tiếng.

“Làm sao vậy?” A Quân hỏi.

Xà Quân không thèm trả lời với hắn, xoay người thẳng đến sô pha ngồi xuống.

Thấy Xà kia phản ứng không còn lớn như trước, A Quân cũng đi tới, “Anh làm sao vậy?” Hắn lại hỏi một lần nữa.

Xà Quân yên lặng cúi bỏ đai lưng, trên áo trắng một tảng lớn màu đỏ sẫm đánh thẳng vào mắt A Quân.

“Anh thật sự bị thương?” A Quân kinh ngạc nói.

“Cái gì gọi là “thật sự”?” Xà Quân liếc mắt nhìn hắn.

“Không, ý của tôi là..... Anh thế nhưng bị thương.....” A Quân vội vàng sửa lại lời nói. Kỳ thật hắn còn muốn hỏi Xà Quân, hắn mơ hồ tựa như trong mộng chứng kiến thấy điều đó, hồ ly đạo hạnh hai ngàn năm, ngay cả cơ hội đánh trả cũng không có thì đã bị giết. Hơn nữa còn muốn an ủi y, thực lực cùng đẳng cấp chính là không thể cưỡng ép, dù sao người ta hồ ly sống so với y lâu hơn..... Bất quá, vẫn là không nên kích động Xà kia đi.”Bởi vì..... Tôi vẫn cảm thấy được anh vốn là vô địch.....”

“Không cần vượt mộng ngựa.....” Xà Quân cười khổ một tiếng: “Đời người luôn có lúc xuống, không có cách nào lật lên được, cũng chỉ có thể ngoan ngoãn nằm chờ bánh xe vận mệnh đi lên.”

“Lời này hình như tôi đã ở nơi nào nghe qua.....”

“Muội muội của người nói đó.”

“Hán Phong?” A Quân nhớ ra rồi. Đồng thời, hắn cũng nhớ lại Hán Phong từng nói qua một câu khác ——”Nhược thụ làm cách nào để thành công? Chính là áp đảo một thụ khác so chính mình càng nhược hơn!” Liên hệ đến tình cảnh vừa rồi, nước mắt không khỏi chảy xuống.

Xà Quân: “Người làm sao?”

A Quân: “Lòng tôi đau.....”

Xà Quân: “Hả?”

A Quân: “Tôi đây hiện tại nên gọi điện đến 120 hay là tốt hơn nên gọi điện cho bác sĩ thú y? Hiệp hội yêu động vật?”

“.....” Xà Quân vén lên trung y xem một chút bên trong: “Hồng huyết, ra rồi!”

“Cái gì ra?”

“Ruột.....” Xà Quân đem ánh mắt từ bàn tay dính đầy máu dời về phía A Quân, mắt vô biểu tình.

“Không ——!” A Quân hoảng sợ mà hét dài một tiếng.

“Ruột xà có phải hay không là có thể tiêu đàm trừ ho.....”

“Không cần a ——!”

.....

“Ừm, Nguyễn rửa 4 Mình tốt nhất không nên gõ cửa.” Vị hàng xóm tốt bụng đi ngang ngoài cửa.

53. Chương 53

Xà Quân bị mùi rượu làm thức dậy.

Căng mắt ra, là một tử thi mặt y hệt A Quân.

“Tôi thất tình rồi.” Hồn phun ra mùi rượu.

“Chuyện khi nào?”

“Bây giờ là chạng vạng sáu giờ tối sáu rồi.”

“Ta hỏi chính là người chia tay lúc nào?” Xà Quân không thể không lặp lại câu hỏi của mình.

“Buổi sáng hôm nay, haizz.” A Quân quất quất tay, lung la lung lay đi ra phòng khách rót rượu.

Xà Quân đi theo: “Vì sao?”

“Không nên hỏi nữa.” A Quân rót một ly tràn đầy, “Tôi cảm thấy rằng tôi vẫn là quen với như hiện tại hơn. Cùng anh, hai người cũng nhiều tự do hơn nha.”

“Tôi hôm qua người bỏ thuốc ngủ trong ly của ta có đúng không?”

“Tôi nghĩ làm như thế có thể giảm bớt đau nhức.....”

“Ta uống với người.” Xà Quân rót cho mình một ly.

“Không, anh có vết thương trên người.” A Quân cầm lấy ly trên tay Xà, uống một hơi cạn sạch: “Không được uống nữa, biết không.....”

Sau đó, “rầm” một tiếng đầu gục xuống bàn.

“Này!” Xà Quân đẩy đẩy hấn.

Không có phản ứng.

“Ai.....” Xà Quân đang muốn rời đi, lại bị một cánh tay giữ lấy ống tay áo.

“Đừng rời bỏ ta.....” A Quân nhào tới, ôm y.

54. Chương 54

“Đừng rời bỏ ta!” A Quân ôm càng chặt hơn, “Ta không thể không có người, thật sự.....”

Xà Quân sững sốt một chút, lại không có tiếp tục giãy giụa.

“Hiếu Khiết.....” A Quân mơ mơ màng màng lắm bầm cái tên này, thuộc về cái con kia hồ tinh kia đấy.

Xà Quân bắt đầu đẩy hai tay của hấn ra.....

“Em thật sự để ý đến như vậy sao?” A Quân đột nhiên bật ra, chất vấn.

Xà Quân không nói gì, chờ xem hấn muốn làm cái gì.

“Anh chỉ là khi em bảo anh ăn rắn thì nói làm như vậy Đường Tụng sẽ không vui, em lại..... Anh không muốn bởi vì Đường Tụng mà lại ầm ĩ với em..., anh thật không rõ vì cái gì em lại không thể dễ dàng để cho anh tiếp tục ở cùng với y!” (Đường Tụng, tên Xà Quân sử dụng với thân phận là con người.)

“.....”Thấy A Quân kích động giống như Mã Cảnh Đào thế, Xà Quân vẫn không nói gì.

“Em nói anh thường xuyên nhắc tới y..... Anh không rõ vì sao anh ở trước mặt em nhắc tới y cũng sẽ khiến em để ý!”

“.....”

“Được rồi! Tốt! Em nói tôi yêu y hơn, tôi đây hiện tại liền thừa nhận là được rồi chứ gì! Tôi yêu Đường Tụng! Hài lòng chưa? Tôi — yêu —”

“Được rồi, đừng gọi nữa.”Lúc này Xà Quân tranh thủ thời gian ngăn hấn lại, nếu không ngày mai thần sắc của ánh mắt của các bạn hàng xóm sẽ có một cảnh tượng khác.

“Tôi yêu anh, thật sự.”A Quân nghiêm trang nói với y.

“Ai?”

“Thật sự, chính là.....”A Quân dứt khoát dụi đầu vào trong ngực Xà Quân, cọ hai cái, nhếch miệng mà cười ngây ngô nói: “Đó là đương nhiên là.....”

Không có nói tiếp, tay lại thẳng thẩn cởi bỏ dây thắt lưng của Xà Quân ra.

Xà Quân không có biểu thị kháng cự.

Tay A Quân chậm rãi mở ra ngoại y của y.

Xà Quân cũng không động thủ cự tuyệt.

Mắt nhìn thấy đã đến mức cởi luôn áo trong.....

“Không không, không thể như vậy.....”A Quân lại đem vạt áo Xà Quân cầm lại, “Chúng ta không thể nhanh như vậy liền làm ra chuyện không đạo đức..... Ân!”Hắn vẫn là vẻ mặt chăm chú.

“Thế nhưng mà.....”Chăm chú qua đi lại là vẻ mặt bỉ ổi hèn mọn kinh điển của mấy cha trạch nam nghiện máy tính suốt ngày ru rú trong nhà: “Có thể trước đó hôn hôn anh một chút không.....”

Xà Quân than nhỏ, vẫn là im ắng.

“Anh không lên tiếng tôi coi như là anh đã đồng ý nha.....” Cái miệng nói nói mang theo mùi rượu kề sát vào.

Tại thời điểm hai bờ môi kề chạm vào nhau, A Quân đột nhiên giật nảy ra: “Không, không thể.....Anh như vậy trong ngọc trắng ngà, mọi người đều từng là bạn bè, có chút ngượng ngùng.....”Hai tay che mặt.

“Người phiền chết được!”Xà Quân ở trên gáy người kia một nhát tay chém xuống cho hấn ngất đi miễn ồn.

Kéo kéo, ném A Quân trở lại trên giường.

Cuối cùng an tĩnh.

“Ta chỉ nghĩ là người ở trước mặt ta dốc sức liều mạng nhắc đến ả đó phiền chết ta, không ngờ người cũng ở trước mặt nàng không ngừng mà..... Ngay cả hẹn hò với bạn gái mà cũng không biết, đúng là vô dụng.....”

55. Chương 55

Đây là việc của hơn mười ngày trước:

“Ai, tôi cũng không biết là vì sao, có lẽ là thói quen.....”A Quân thở dài một tiếng.

“Thói quen?”Hồ tinh khó hiểu.

“Thói quen y vẫn mãi đứng bên cạnh ta, cũng không có gì là không tốt. Từ khi y xuất hiện về sau, tôi cũng không có ý muốn tìm bạn gái gì nữa cả.”

“Người dứt khoát chuyển gay là được chứ gì!”

“Cô nói linh tinh gì vậy! Chỉ là..... Cũng có thể cân nhắc.”

“Nè..... Người là rất nghiêm túc sao?”

“Tôi cũng không biết.....”

“.....”

“Gần đây có nghiêm túc nghĩ đến, tìm bạn gái, lại kết hôn, sanh con, những cái này nghĩ đến liền không muốn nữa.”

“Nè, ngươi là rất nghiêm túc à.....”

“Mà ngay cả xem sự hứng khởi khi xem AV tựa hồ cũng phai nhạt..... Có thể là bởi vì những giấc mơ kia, quen với cảm giác trong mộng kia, lúc xem phim đen cũng dường như có chút chán ghét.....”

“Tựa như người bình thường dùng quen dùng tay phải hiện tại dùng tay trái liền không quen chứ gì?”

“Cô ví von thật tầm thường a.....”

“Ta đã biểu đạt rất hàm súc rồi, ta hỏi lần nữa, ngươi thật nghĩ như vậy chăng?”

“Dù cho tôi đồng ý con rắn kia cũng khẳng định không làm a!”

“Cũng đúng nhỉ.....”

“Có thể giúp tôi thử y một chút được không, nhìn xem y phải chăng đối với tôi.....”A Quân muốn nói lại thôi, “Có thể chứ?”

“.....”

.....

Câu cửa miệng xà tính gian trá kia vốn dĩ là do con người hình dung, thật ra mà nói trời sinh giáo hoạt vẫn là con người.

Cái ngày mà A Dũng giới thiệu bạn gái cho A Quân kia, hồ tinh liền biểu lộ thân phận của mình. Hồ tinh tự nhiên sẽ không lấy thân báo đáp lại tình huynh đệ kiếp trước, nhưng có thể hỗ trợ làm âm ỉ, không, nói đúng hơn là dẫn chỉ đỏ (làm bà mối). Sau khi A Quân nhờ cậy, cô đã đáp ứng sắp xếp một bộ phim. Nếu như Xà Quân không như bình thường mà chống đối, tức là biểu thị A Quân có hi vọng rồi.

“TMD! Tuấn Hồng chết đi! Nếu như ngươi muốn, ta liền trực tiếp giúp ngươi áp đảo con rắn kia là xong! Tốt, ngươi muốn song phương đều cam tâm tình nguyện, ngươi giả say..... Hắn không kháng cự ngươi liền tiến lên đi hôn hắn! Gạo nấu thành cơm mọi sự liền thuận lợi a! Ngươi vậy mà cuối cùng trước mắt ta đùa nghịch CJ(thuần khiết)! Còn muốn ta cả đêm phải nhìn ngươi, sợ ngươi bị xà ăn hết liền tức thời rat ay cứu giúp! Ngươi có phải hay không cảm thấy ta sống hơn hai ngàn năm nên muốn khảo nghiệm sự chịu đựng với tu dưỡng của ta phải không!”

Một đêm ở bên trong bình tĩnh, xà cùng người nào đó không có gì phát sinh, ngược lại là hồ tĩnh ngàn năm nào đó đang tại một góc cầu thang uốn éo phát tức yêu khí, một mực cào tường phát điên.

“Kiếp trước nói cái gì hay lắm..... Cho dù kiếp này hay kiếp sau vĩnh viễn đều là huynh đệ! Ta đem ngươi làm huynh đệ, ngươi lại cho ta thành khế đệ..... Đúng nha, vì cái gì ta phải ở chỗ này trông coi? Hắn thất thân đâu có liên quan gì tới ta? Vì cái gì ta lại có nghĩa khí như vậy aaaaaaa!”

56. Chương 56

“Xà bản chất vốn là vật nuôi trong nhà, cùng người ở chỗ này người sống là thích hợp nhất rồi, chỉ có điều, làm huynh đệ, ta chỉ khuyên ngươi một câu, ngươi dứt khoát cùng hắn làm rõ đi, miễn cho một người một vật.....” Cũng mặc kệ A Quân phản ứng như thế nào, hồ tĩnh lưu lại câu này liền một mình đi luôn.

Xà cùng người sinh hoạt vẫn bình ổn, không sóng không gió, vô kinh vô hiểm.

Xà Quân: “Những thứ ngươi sưu tầm không phải toàn bộ đều xóa hết rồi sao?”

A Quân: “Tôi có để lại trong di động, ổ cứng HDD.....” Lấy ra tiếp tục chơi.

Mùa đông, cũng đến rồi.

“Lạnh quá đi” Đây là câu nói đầu tiên khi A Quân bước vào cửa.

“Ừ.” Xà Quân phản ứng với hắn.

“Túi nước ấm là nơi chỗ anh sao? Cho tôi làm ấm tay chút đi.”

“Ta chưa từng thấy qua.”

“Đây là cái gì?” Ngón tay A Quân chỉ vào vật rõ ràng nhô lên ở bụng Xà Quân.

“Ăn no nên phình lên đấy.” Xà Quân lạnh nhạt nói.

“Anh sao không nói là mang bầu cho luôn?” A Quân mở Hân phục ra, đem túi nước ấm ôm đi.

.....

“Trong tủ lạnh đồ ăn đều đã hết rồi.” Xà Quân nói cho A Quân, “Đi mua một ít gì về đi.”

A Quân đang ngồi với máy tính cũng không có quay đầu lại: “Đến phiên anh đi mua rồi.”

“Ta ngược lại không có sao, xà không ăn vài bữa cơm là sẽ không chết đói.” Xà Quân nói như đúng rồi.

“Nha.”

Sau nửa giờ tiếp tục tác chiến với máy tính

A Quân: “Này này, A Xà, Anh không phải có pháp lực sao?”

Xà Quân: “Ân, thì sao?”

A Quân: “Không bằng biến mấy cái trứng gà xuất hiện đi..... Đói bụng.”

Xà Quân: “Không bằng người chờ ta vì người mà sinh ra đi.”

A Quân: “Ta tốt hơn vẫn là ra ngoài mua đồ ăn về thôi.”

Lại một lúc sau, A Quân run rẩy trở về.

Xà Quân: “Đúng rồi, chúng ta vừa rồi vì sao không gọi điện thoại giao hàng đến đây?” Tay đưa ra tờ rơi của một nhà hàng.

“Vậy anh còn bảo tôi đi mua? Vừa rồi sao không sớm lấy ra!” A Quân bạo phát rồi.

Nên đến lúc ngủ rồi.

“Buổi tối hôm nay rất lạnh a.” Xà Quân đứng ở trước giường A Quân, thở dài

“Anh không phải là muốn hai đứa con trai cùng ngủ trong một chăn chứ?” A Quân lắc đầu đem mình lăn vào một góc chăn.

“Người không muốn cũng không sao.” Xà Quân quay người đi ra khỏi phòng A Quân.

Ngày kế tiếp, A Quân tỉnh lại thì phát hiện trong chăn nhiều hơn một vật.

Xà, màu trắng đỏ.

Sáng sớm ngày đó, vị hàng xóm tốt bụng kia đang hoài nghi Nguyễn rửa phải chăng đã ra đến phần 5 rồi.

57. Chương 57

“Vì cái gì mà xà kia có thể một mực ủ ả trong chần.....” A Quân tràn đầy oán niệm đi ra khỏi cửa, “Mùa đông là đáng nhẽ phải là ngủ đông tập thể mới đúng.....”

Chà xát chà xát bàn tay đã bị đông cứng, thọc vào trong túi áo khoác ngoài.

“.....”

Hắn mò thấy túi áo bên phải có một thứ gì đó.

Móc ra,

Xà.

“.....”

Kinh hoàng ném vào trong bụi cỏ, đi vài bước, ngẫm lại không ổn lại trở về đem y nhặt về nhét vào trong túi áo.

Về sau A Quân liền cho dù chết cũng không chịu đem tay bỏ vào túi áo nữa

Về tới công ty, bữa sáng qua đi,

A Quân cầm lấy chén trà, uống một ngụm.

Bỗng nhiên phát hiện trong chén nước ả ngâm vào một vật,

Xà.

“PHỤT!” âm thanh phun nước.

.....

“Anh có lười hay không! Cả ngày đi theo..... Đi theo coi như xong! Còn muốn tôi uống nước tắm của anh à!” A Quân trốn trong một phòng vệ sinh hướng Xà gào thét.

“Bình tĩnh một chút.” Xà Quân biểu lộ thật là bất đắc dĩ, “Bởi vì lạnh a..... Người trước khi uống nước lẽ ra nên nhìn rõ ràng một chút.”

” Anh ngược lại trách tôi không cẩn thận?”

Xà Quân lắc đầu.

“Tốt, anh muốn ẩm áp đúng không? Còn chạy loạn như vậy tôi sẽ đem anh nhét vào trong quần lót của tôi! Đủ ẩm áp à nha?” A Quân cảnh cáo nói.

Xà Quân cười đến mây trôi nước chảy: “Người cứ như vậy yên tâm, cứ để cho ta chiếu khán tiểu đệ đệ của người, ta cũng không có sao a.”

“.....”

Im lặng hồi trời xanh, A Quân một đầu đập tường.

Cứ theo đà này, chết ở trong nhà vệ sinh không chỉ có là ăn mày, còn có thể là A Quân.

“Này! Giờ làm việc hai gã đàn ông các người tại một phòng vệ sinh làm gì vậy!” Lúc này, ngoài wc có người hô.

“Làm GAY không được à? Người quản được chắc?” A Quân tính tình không tốt mà mở cửa, “Người là sếp ta đấy.....”

Đúng vậy, ngoài cửa chính là sếp của hắn.

58. Chương 58

Giờ làm việc tại phòng vệ sinh làm GAY là tuyệt đối cấm.

“Là người?” Sếp nhận ra Xà Quân.

Xà Quân hướng ông cười một cái.

“Tôi phòng làm việc của tôi một chuyến.” Sếp của A Quân đổi giận thành cười, hướng A Quân nói.

A Quân nhìn thấy mình trong gương, mặt đều xanh lè rồi.

Đóng cửa lại, trong văn phòng chỉ còn lại có A Quân cùng sếp.

“Cậu biết rõ cậu đã làm gì sao?” Sếp cười tủm tỉm nói.

“1, Đi làm lừa biếng, ảnh hưởng hiệu suất làm việc. 2, Bại hoại phong tục, làm loạn trước hôn nhân quan hệ đồng tính. 3, Sinh ra ảnh hưởng không tốt đối với đồng nghiệp cùng phòng, phá hư hình tượng công ty. 4, Làm bẩn WC, ô nhiễm môi trường. 5, Lây bệnh tật. 6,.....”

“Được rồi, đủ rồi.” Sếp gọi hấn ngừng lại.

A Quân lau đi mồ hôi lạnh trên trán.

“Tôi không muốn trách cứ cậu, tôi chỉ là muốn nói với cậu một chuyện.” Sếp dò hỏi nói.

A Quân nghe lời gật đầu.

“Cậu biết rõ..... Tất cả chúng ta đều là đàn ông.....” Sếp vỗ vỗ bả vai hấn, “Đàn ông nha..... Luôn có thời điểm xúc động, có đôi khi sẽ có chút chuyện kia không tự giác, tôi có thể hiểu được.”

“Có ý gì?” A Quân không hiểu.

“Ở đây chỉ có hai chúng ta, tôi cứ việc nói thẳng a. Đàn ông đi xã giao thật là chuyện bình thường, đúng không? Thế nhưng mà trong nhà của tôi..... Hai nữ nhân kia, so sánh cái kia..... Hung tàn.....” Sếp muốn nói lại thôi.

“Vâng, em hiểu được.” A Quân nhớ lại trong truyền thuyết sếp hấn có hai cái sợ, một, vợ ông; hai, mẹ ông.

“Cậu hiểu là tốt rồi.” Sếp lại vỗ mạnh vào bả vai hấn một cái, “Ngày đó thời điểm tôi cùng một vị khách hàng phu nhân..... Cái kia vừa khéo chính là một khách hàng nữ, tôi cái gì cũng đều không làm.”

“Em tin tưởng sếp.”

“Cậu tin tưởng tôi là được rồi, thế nhưng mà nhiều khi có rất nhiều chuyện là rất khó giải thích, cậu có biết không?”

“Em hiểu được.”

“Thế nhưng mà không khéo chuyện ngày đó vừa vặn vị kia nhìn thấy.....”

“Vị nào?”

“Trong nhà vệ sinh cùng cậu.....”

“A, hiểu rồi.”

“Y với mẹ và vợ của tôi có vẻ như rất quen thuộc, điểm chết người nhất chính là y nói cái gì các bà ấy đều nghe theo.....”

A Quân lại nhớ lại công việc xà Quân làm sau lưng mình.

Sếp lại nói tiếp: “Tôi chỉ biết rõ y và cậu quen nhau, y ở trước mặt vợ tôi nói vài lời tốt đẹp cho cậu tôi đã cảm thấy kỳ quái rồi, có điều tôi không nghĩ đến là cậu với y quan hệ đến loại trình độ này.....”

“Cái kia thì thế nào?”

Chuyện cho tới bây giờ, nghiêm trọng nhất cùng lắm là bị đuổi việc, đã nghĩ thông suốt, A Quân nói chuyện cũng thêm phần thản nhiên.

“Tuấn Hồng đồng chí.....”Ngữ khí của sếp như là bậc trưởng bối đang an ủi: “Y hiện tại còn chưa có cùng vợ của ta nhắc tới chuyện đó, cậu là hảo hảng cùng hảng..... Cậu cũng biết, lời bên gối luôn tương đối dễ dàng lọt vào tai nha. Vì hạnh phúc của cánh mày râu, Cậu hãy vì tôi mà xem chừng y! Áp đảo y! Cậu vốn biết là tôi vẫn tương đối coi trọng cậu mà!”

“.....”

Đánh chó cũng phải xem chủ nhân, bắt kẻ thông dâm cũng phải xem đối tượng.

Câu trên chính là A Quân tổng kết ra được.

59. Chương 59

Mùa đông đến rồi, sự xuất hiện của Hoán Hải còn có thể trì hoãn được sao?

Gió lạnh thấu xương, ngăn không được bước chân người đến thăm.

Chuông cửa nhà A Quân vang lên, mở cửa, nhìn thấy một vị hòa thượng khoác lên mình cái áo cà sa.

A Quân: “Có chuyện gì vậy?”

Hoán Hải: “A di đà phật, bần tăng là diệt yêu.”

A Quân: “Nhà của tôi không có yêu.”

Hoán Hải: “Thí chủ, người không cần nói dối, ta cảm giác được nhà của người có xà yêu. Bần tăng cùng với y chấm dứt một đoạn ân oán, y ở đâu? Gọi y xuất hiện đi.”

“Thật xin lỗi.” A Quân hướng gã cúi đầu một cái, “Hôm trước y đi tới Châu Úc nghỉ phép kiêm truyền bá quốc học, bởi vì bên kia là mùa hè.”

Đóng cửa.

60. Chương 60

Khóa kỹ cửa lại, A Quân trở lại trước máy vi tính.

Thời điểm hết sức chăm chú chơi trò chơi, lại đột nhiên có người đập bả vai hắn.

Quay đầu lại, chính là Hoán Hải.

“Người, người là vào bằng cách nào?”

Hoán Hải giơ ngón tay ra chỉ vào cửa sổ.

Nơi này là lầu sáu.

A Quân chính là báỉ kiến quý, gặp qua yêu, ôm qua xà đấy, trăm ngày tu hành luyện được hôm nay thấy biến không sợ, hấn rất tỉnh táo, đem Hoán Hải lại một lần nữa đẩy ra ngoài cửa.

Khóa kỹ cửa sổ.

An tĩnh một khắc, hòa thượng kia lại từ bên trong tủ quần áo leo ra.

“.....”

“Nói cho tôi biết, ngươi là làm sao làm được?” A Quân ngoại trừ hỏi đã không biết nên nói cái gì rồi.

“A di đà phật, bần tăng pháp danh Hoán Hải, đều là do Phật Pháp vô biên.....”

“Phật tổ ngài Phật pháp vô biên mắc mớ gì tới ngươi à?”

61. Chương 61

“Bần tăng lần này đến đây là vì ngươi thu phục một yêu quái, chính là xà tinh ngàn năm.”

“Vì cái gì? Y lại không có hại ta.”

“Y khiến ngươi rối loạn tính hướng, y làm ngươi phải thích y, còn lên giường làm ngươi, còn chưa tính hại ngươi?”

“Ta cũng thích ở bên trên hấn mà?”

“Ngươi không nên lừa gạt ta.”

“Tốt, ta không bị làm chúng ta là làm BL? Ta là vừa vắn thích hấn không được sao?”

“.....”

“Cho nên là.....” A Quân thúc dục gã làm cái tổng kết.

“Cái gọi là bất hiếu hữu tam, vô hậu vi đại (Bất hiếu có ba, không có con nối dõi là tội lớn nhất). Ngươi làm gay sau này không thể nào sinh con đẻ cái, bất hiếu. Y không những hại ngươi bất hiếu còn hại ngươi

về sau không có người nối dõi tông đường, còn cô phụ sự kỳ vọng của cha mẹ người dành cho người.” Hoán Hải nói ra một lí do khác.

“Người người xuất gia nói cái gì sinh con? Người có lập trường gì mà nói ta.....” A Quân lườm qua dưới thân Hoán Hải.

“Ta là quy y ngã phật, không giống với người.”

“Huống hồ, hiện tại có không ít người chỉ biết sinh không biết dạy càng thêm gieo hại xã hội, giống như ta vậy sinh ra nói cũng không quá đáng là tăng thêm gánh nặng cho xã hội, người xem hiện tại tài nguyên cạn kiệt, làm GAY cũng là vì quốc gia, vì thế giới, vì suy nghĩ cho toàn bộ nhân loại đó!”

“Người quả thực không có thuốc chữa!” Một quyền đem A Quân đánh ngất xỉu, “Ta đành dùng người để bắt xà yêu kia về.”

Tử Thần tới, đừng tưởng rằng chỉ cần trốn là không phải chết.

Hòa thượng đến rồi, đừng tưởng rằng biết nói có thể không sợ thành “Hứa Tiên”!

62. Chương 62

“Đợi lâu rồi, ta vừa tiếp điện thoại của Hoán Hải liền bay trở về, may mắn còn có vé máy bay. Tình huống bây giờ ra sao?” Xà Quân hỏi.

“Người xem, bọn hắn đều ở trên tháp truyền hình.” Hán Phong thở dài, “Là Hoán Hải đem anh hai cột lên đó. Tôi sau khi biết được liền lập tức chạy đến, hiện tại bố mẹ tôi còn chưa biết sự tình.”

“Làm sao có thể nói chuyện với trên đó? Hô sao? Như vậy chỉ sợ sẽ gây loạn người dân.”

Hán Phong đưa qua một cái điện thoại.

“A, cảm ơn.” Xà Quân tiếp nhận.

Có người bắt máy, là thanh âm của Hoán Hải: “Người đã đến rồi sao?”

“Ân, ta ở dưới này. Đem người kia trả lại cho ta đi.”

“Lý do đâu?”

“Người hiện thân là người xuất gia, không cần phải vì một chuyện nhỏ như thế mà phá hư hạnh phúc của hân chứ? Phật tổ cho phép làm vậy sao?”

“Mãng xà, người cũng không cần phải đem Phật tổ nói đến. Xin hỏi bần tăng sao lại tạo nghiệp chướng? Chẳng lẽ người còn có thể như Bạch nương tử như vậy.....”

“Vậy thì tốt, hòa thượng, kỳ thật ta..... Ta đã mang bầu con của hân rồi.”

“Hai người các người là đàn ông có thể sinh cái gì chứ! Bần tăng trước khi xuất gia là học y đấy!” Đầu bên kia điện thoại có chút kích động, “Người nghĩ kỹ làm sao để chuộc tội được rồi hãy gọi lại cho ta!”

“Ừ, người chờ một chút.....”

Ngăn cản không có hiệu quả, điện thoại đã cúp rồi.

“Làm sao vậy?” Hán Phong vội vàng hỏi.

“Đàm phán không thành công.” Xà Quân bắt đắc dĩ mà lắc đầu, “Cứ như vậy thì..... Lại nói năm đó Bạch nương tử xử lý như thế nào thế?”

“Chẳng lẽ người còn muốn chìm nước tháp truyền hình hay sao?”

“Ta vẫn là nên gọi điện thoại báo động a. Nói là bắt cóc có thể chứ?”

“Ừ.” Hán Phong tán thành.

63. Chương 63

“Ừm..... Anh trở về rồi hả?” A Quân mơ mơ màng màng mở mắt, gặp Xà Quân ngay tại bên cạnh hân, “Hòa thượng kia đâu rồi?” Hân hỏi.

“Ta báo cảnh sát, cảnh sát đem người giải cứu ra.” Xà Quân mỉm cười nói, “Hoán Hải hiện tại bị bắt đang ở trong đồn.”

“Vậy thì không có việc gì rồi sao?”

“Ta nghĩ là việc không đơn giản như thế.” Xà Quân lại thở dài, “Việc nên đến vẫn phải đến, hết thấy ân ân oán oán, cũng nên đến lúc chấm dứt rồi.”

“Anh rốt cuộc với gã có trải qua mấy chuyện gì nữa à.....” A Quân nói.

“Ta quen một con người, gã là học y, vốn là một thanh niên tốt, trong lúc đêm khuya tại nhà xác bị một yêu nghiệt dọa khiếp khiến từ đó về sau bất lực, bị phần dành hướng Phật môn, từ nay về sau một lòng làm nhiệm vụ trừ yêu diệt quái.....”

“Yêu nghiệt kia chính là anh, đúng không.....”

“Về phần gã vì sao đến nhà xác, ở bên trong nhà xác làm gì, ta thật sự không tiện nói cho người biết, chỉ có thể nói, tội ác thế gian, người vẫn là không nên biết thì hơn.”

“.....” A Quân không nói gì.

“Nhà gã cứu đại con một mấy đời..... Ta chỉ có thể nhìn xem gã buông xuống được hay không thôi, nếu không chỉ có thể một mạng đền một mạng rồi.”

“Nếu như gã số phận an bài sinh đôi, tôi đây có phải cùng với anh đền mạng không?”

Xà Quân nở nụ cười, “Ta cũng không biết vì sao, ta nhận thức nhiều người như vậy, trong đó chỉ có người cho ta cảm giác khác biệt..... Chúng ta ước định, được không?” Y đưa tay ra.

A Quân thò tay nắm lấy.

“Nếu như ta không sao, ta hôm nay buổi tối..... Hoặc là qua vài ngày sẽ trở về, chờ ta.”

A Quân chỉ nắm chặt tay y chặt thêm, hắn không đồng ý.

“Nếu như ta không chết được, ta sẽ trở lại.” Xà Quân đem lời nói lặp lại một lần nữa.

Nói xong, hóa thành một đám khói trắng.

“Này! Anh chờ một chút!” A Quân hô, nhưng mà xà đã đi rồi nha.

Đêm hôm đó, Xà Quân chưa có trở về.

Suốt mùa đông, Xà Quân đều không có xuất hiện.....

64. Chương 64

Mấy tháng sau, Hán Phong bỗng nhiên nói muốn đính hôn rồi, đối phương đương nhiên là một người tuổi trẻ tài cao, khó có được chính là cậu ta nguyện ý ở rể.

Đem người mang về nhà gặp cha mẹ, A Quân soi xét, cái cậu thanh niên gọi là Hiếu Tiệp kia chính là Hồ tinh.

“Không nghĩ tới ta từ khế đệ biến thành muội phu chứ gì?” Hồ chính trực đập bả vai A Quân nói.

“Cậu biến thành cái gì cũng tốt, chỉ cần đối với Hán Phong tốt là được rồi.....” A Quân phản ứng lạnh nhạt.

“Ai, ta xem ngươi..... vẫn là thẳng không được rồi.....”

“.....”

.....

“Hạnh phúc đã đi qua,

Ta không còn có thể bày tỏ tấm lòng,

Chỉ một chữ yêu,

Cũng cần đúng lúc,

Chỉ trễ một giây,

Tiếng lòng mình cũng đã trở thành dĩ vãng.....” (*)

A Quân ngân nga cùng giai điệu.

“Không ngờ rằng ngươi hát cũng tệ nhỉ.....” Một bóng hình màu trắng ngồi xuống bên cạnh hắn.

A Quân quay đầu, là vật áo quen thuộc kia.

“Xà.....”

Người nọ cười yếu ớt gật đầu.

“Tóc của anh cắt rồi hả?” A Quân hỏi.

“Àn, bỗng dưng muốn trải nghiệm tạo hình mới. Cảm giác như thế nào?”

“Cũng được, mọi việc ổn thỏa hết rồi?”

“Đúng vậy. Quá trình không thể nói cho người biết.”

“Tôi không muốn biết.”

“Mùa hè ở Châu Úc không tệ nha.....”

“Vậy sao.....”

“Bởi vì hộ chiếu của ta bị mất, cho nên chỉ có thể đợi đến lúc trời ấm áp bơi trở về..... Xem như là nhập cư trái phép đó, không được nói cho người khác biết.”

“.....”

“Chúng ta đây tiếp tục..... chuyện báo ân của ta.....”

“Chuyện hơn một nghìn năm trước còn mấy ai nhớ rõ chứ? Được rồi.” A Quân đại lượng khoát khoát tay.

“Còn có thể ở lại nhà người sao?”

“Tùy anh.”

.....

HOÀN

65. Chương 65

A Quân: Xét từ tên mà nói, tôi hẳn là công mới đúng, A công B thụ, không phải gần đây hay gọi thay như vậy sao?

Xà Quân: “Xà” gần với “Bất”, ta mới là công nhỉ? (*)

A Quân: Có vụ như vậy sao?

Xà Quân: bất quá ta lại càng không hiểu đuwocj..... Chúng ta tại sao phải chọt vào mông nhau?

A Quân: đúng nha.....

Vì vậy, liền không làm rồi. (=__=)

66. Chương 66: Phiên Ngoại: Ai Là Công?

A Quân: Xét từ tên mà nói, tôi hẳn là công mới đúng, A công B thụ, không phải gần đây hay gọi thay như vậy sao?

Xà Quân: “Xà” gần với “Bất”, ta mới là công nhỉ? (*)

A Quân: Có vụ như vậy sao?

Xà Quân: bất quá ta lại càng không hiểu đuwocj..... Chúng ta tại sao phải chọt vào mông nhau?

A Quân: đúng nha.....

Vì vậy, liền không làm rồi. (=__=)

67. Chương 67: Phiên Ngoại: Kiến Long Tá Giáp

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Kiến Long Tá Giáp (*)

Xà Quân: “Xem phim?”

A Quân: “Ừ, Có một bộ phim điện ảnh mới ra mắt tên là Kiến Long Tá Giáp .”

Xà Quân: “Thấy rồng cưỡi áo? Không cần phải đến rạp chiếu phim xem đâu, ta hiện tại liền cưỡi cho người xem.” Xin hãy cưỡi áo ra, tháo – thắt lưng, thoát.

.....

A Quân: “Này! Anh đừng có mà ở trước mặt tôi tróc da aaaaaa!!” Hoảng sợ kêu to.

.....

“ Nguyên rủa không chỉ là rớt xuống giếng, còn lột da sao?” Vị hàng xóm tốt bụng nghi hoặc trong lòng

(*) Tam quốc chi kiến long tá giáp (Hán tự: 三國之見龍卸甲, tạm dịch: Tam Quốc: Rồng cưỡi giáp, tiếng Anh: Three Kingdoms: Resurrection of the Dragon) hay Tam quốc chí: Rồng tái sinh là một bộ phim Trung Quốc phát hành năm 2008 của đạo diễn Lý Nhân Củng. Với kinh phí 25 triệu USD, Tam quốc chi kiến long tá giáp tái hiện lại cuộc đời của Triệu Tử Long, một vị tướng nổi tiếng thời Tam Quốc. Bộ phim có sự tham gia của một số diễn viên hàng đầu Hồng Kông là Lưu Đức Hoa, Hồng Kim Bảo và Lý Mỹ Kỳ. Đây là một trong hai bộ phim kinh phí lớn làm về đề tài Tam Quốc được phát hành trong năm 2008, bộ phim còn lại là Xích Bích của đạo diễn Ngô Vũ Sâm.

68. Chương 68: Phiên Ngoại: Vấn Đề Tạo Hình 1

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

A Quân: “Anh thật sự không hiểu, vì sao em lại yêu thích chó chứ?”

Hán Phong: “Chẳng lẽ anh không thấy bộ dáng cún con ngoắt ngoắt đuôi chạy tới anh thè lưỡi ra liếm mặt rất nhiệt tình rất đáng yêu sao?”

A Quân: “Cái kia..... Em vì sao lại thích xà?”

Xà Quân: “Chẳng lẽ người không thấy là xà xà ngoắt ngoắt đuôi chạy tới người thè lưỡi ra liếm mặt rất nhiệt tình rất đáng yêu sao?”

A Quân: “Rắn đuôi chuông đáng yêu cái rắn á!” Ngón tay chỉ vào Xà Quân!

(xà xà ngoắt ngoắt đuôi chạy tới người thè lưỡi ra liếm mặt vô cùng khùng bốc máu lạnh nha.....)

PS: không nên hỏi ta tại sao là rắn đuôi chuông.....

Rắn đuôi chuông

69. Chương 69: Phiên Ngoại: Vấn Đề Tạo Hình 2

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

A Quân: “Anh một thân quần áo này tôi có cảm giác khá xấu.....”

Xà Quân: “Vì sao? Cái thắt lưng vạt áo này có vấn đề gì sao?”

A Quân: “Màu trắng, rồi lại màu đen, thắt lưng cũng màu đen. Nếu như tôi không có nói sai..., Anh cái bộ áo quần này phối hợp cứ y chang như rắn cạp nong ấy!” (*)

Xà Quân: “Người không cần nhạy cảm như vậy a.....” (đã bị đoán đúng)

Rắn cạp nong

70. Chương 70: Phiên Ngoại: Lại Là Mộng Xuân

Xà Quân từ từ cởi ra áo ngoài, lộ ra censor tư mật của y.....

A Quân: “Đội đã nào...!”

Xà Quân trong mộng: “Làm sao vậy?”

A Quân: “Nếu là mộng xuân, tốt xấu cũng phải chuyên nghiệp một chút a! Đem làm mờ xóa đi!”

Xà Quân trong mộng: “Không nghĩ tới người yêu cầu như vậy..... Được rồi.”

Xà Quân từ từ cởi ra áo ngoài, lộ ra ô lưới vân xà tư mật của y.....

(thật sự là không có thành ý mà.....)

71. Chương 71: Phiên Ngoại: Vấn Đề Quần Áo

Hán Phong: Nếu như anh hai tôi mặc Hán phục, hẳn là hoa văn hình dáng chắc sẽ đẹp hơn?

Xà Quân: Hẳn mặc dù có điểm trạch, nhưng vẫn có thể xem là một người quang minh chính đại.

A Quân: ừ.....

Xà Quân: Sẽ mặc áo quần như thế này!

§ §

§ §

§ §

Đây là trạng thái động

§... ... §

§ §

§ §

Đây là trạng thái tĩnh

A Quân: Nè nè..... Anh xác định anh còn bình thường sao?

.....

A Dũng: cái này thể hiện chữ Hán của Trung Quốc bác đại tinh thâm a, cậu không thấy tự hào sao?

A Quân: sao cậu không chết luôn đi?

72. Chương 72: Phiên Ngoại: Ouroboros

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Ouroboros (*), một con xà tự cắn đuôi của mình, đầu đuôi tương hàm, loài lưỡng tính, biểu tượng “Toàn bộ”, “Hoàn mỹ”, “Luân Hồi” và “Âm Dương”, đại biểu cho hiện tượng thiên nhiên có tính chu kỳ, lúc bắt đầu cũng chính là lúc chấm dứt.

Hán Phong: không biết vì sao mỗi lần nhìn thấy nó, luôn luôn có ý nghĩ tà ác.....

A Quân: Anh biết rõ em là đang nghĩ mấy thứ gì đó đấy.

Xà Quân: Ta cũng biết, vẫn là không nói ra thì tốt hơn.

.....

A Dũng: Nè, ba người các người xem bức họa này nhập thần đến vậy sao, cái con xà đang DIY này có gì đáng xem vậy sao? (đi ngang qua)

(Do it yourself – tự thẩm du =__=)

Hán phong, A Quân, xà Quân:..... |||

Im lặng là vàng a, bảo trì mơ mơ hồ hồ không nói gì quả thật là đẹp a!

(nhìn lên trời)

Ouroboros – một biểu tượng cổ xưa mô tả hình ảnh một con rắn hoặc rồng tự ăn đuôi mình. Biểu tượng này có nhiều cách hiểu khác nhau, một trong số đó đại diện cho các chu kỳ tự nhiên của cuộc sống và cái chết. Người ta cho rằng rắn Ouroboros là biểu tượng của một triết lý về sự luân hồi, một vòng tái sinh vĩnh hằng. Được xem là tượng trưng chung cho cả thời gian và sự vĩnh cửu. Giống như hình tròn, Ouroboros đại diện cho tính trọn vẹn và hoàn hảo vì nó không có kết thúc.

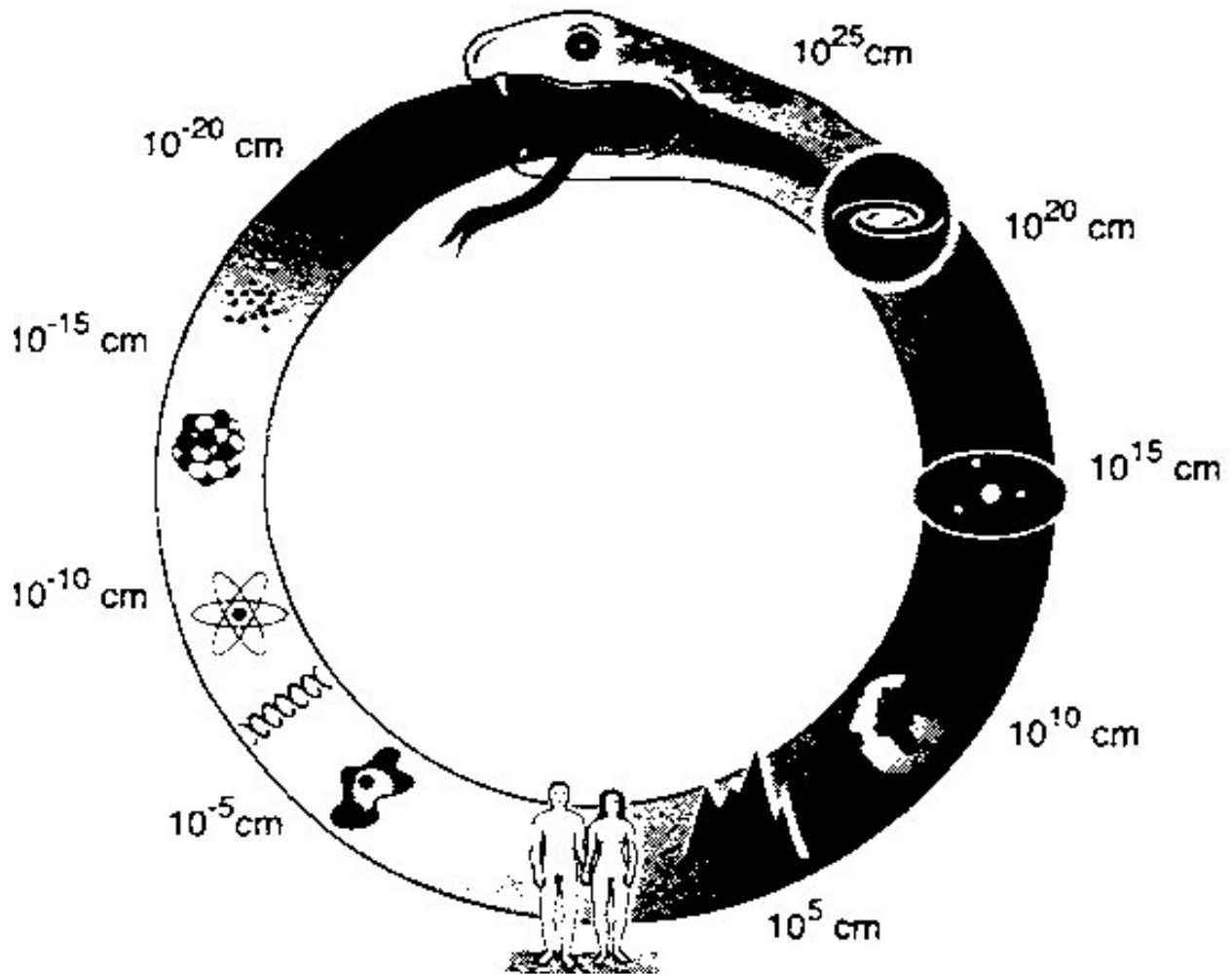

FIGURE 1.1

The *ourahorus*. There are links between the microworld of particles and the macrocosm.

73. Chương 73: Phiên Ngoại: Xà Tinh

Hiếu Tiệp: kỳ thật ta hiểu kỳ chính là nếu như Ouroboros tu luyện thành hình người sẽ hình dạng như thế nào? (lạnh nhạt nói)

Hán Phong:..... (còn đây là bình tĩnh đại ngộ)

Xà Quân:..... (cái này là đã hóa đá)

A Quân:..... (người này biểu thị an ủi)

A Dũng:..... (người này đi ra.....)

(chú thích: Hiểu Tiếp, Hồ ly tinh tu luyện hai nghìn năm đó, Vị hôn phu của Hán Phong.....)

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/xa-quan>